

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

KOKKIKOTUKI
1/99

**BROMAN
Group**

**Sinun on meidän mielestämme turvallista tietää,
että autosi jokaisen osan tilalle voit hankkia
alkuperäistä vastaavan uuden edullisen varaosan.
Mikään autosi osa ei ole ikuinen.**

- LIIKKEET PALVELUKSESSASI

		Puhelin	Fax
Helsingissä	VARAOSAMAAILMA	(09) 777 4262	(09) 777 4274
Joensuussa	PIELISENSUUN AUTO	(013) 254 4144	(013) 254 4191
	VARAOSAMAAILMA	(013) 254 4177	(013) 254 4171
Inkeroisissa	INKEROISTEN VARAOSA	(05) 317 1192	(05) 363 4339
Kajaanissa	VARAOSAMAAILMA	(08) 618 0180	(08) 612 1480
Kotkassa	VARAOSAMAAILMA	(05) 260 6877	(05) 260 6895
Kouvola	VARAOSAMAAILMA	(05) 311 6449	(05) 375 3162
Kuopiossa	PUIJON VARAOSA	(017) 261 4124	(017) 262 4220
Lappeenrannassa	VARAOSAMAAILMA	(05) 453 1321	(05) 415 3248
Mikkelissä	MIKKELIN VARAOSA	(015) 367 530	(015) 366 582
Tampereella	VARAOSAMAAILMA	(03) 254 5737	(03) 254 5739
Jyväskylässä	VARAOSAMAAILMA	(014) 334 8733	(014) 334 8791

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurs-sijulkaisun Vipinä-lehden nimel-lä. Aiemmin ilmestyneet kurssi-julkaisut olivat lähinnä moniste-nippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpiso-turi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmes-tyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

KANSI:

Kuva: Maisa Jyväntö/Eeva Koivulehdon albumista Graafinen toteutus/Website

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Tomi Nurminen

Puh. (013) 181 3205
Fax. (013) 181 3208
GSM. 0400-194 450

Toimitussihteeri
yliluutnantti
Heikki Rosenius
Puh. (013) 181 3221
GSM. 040-574 4043

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset toimitettava
perille kirjallisena osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr

Ulkoasu
Leila Miinalainen
Puh. (013) 255 2563

Painopaikka
PunaMusta, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen kaksi kertaa vuodessa:
kesäkuussa ja joulukuussa

Tilaukset
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 40 mk
Vuositilaus 80 mk

ISSN 0789-1474

KORPISOTURI 1/99

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin kilta ry:n lehti

Osoite: KORPISOTURI, PL 5, 80791 KONTIORANTA

SISÄLTÖ SMU

PÄÄKIRJOITUS	5
KENRAALIT TIUKOILLA/ KENRAALIMAJURI JAAKKO AATOLAINEN	6
KOMENTAJAN KYNÄSTÄ	9
VIERASKYNÄ/ ALIPÄÄSIHTEERI ELISABETH REHN	10
HENKILÖKUNTA HARRASTAA	12
KUMMIKUNTAPALSTA/OUTOKUMPU	16
URHEILU- JA TULOSPALSTA	17
PRIKAATISSA TAPAHTUU	20
KORVEN KÄTKÖISTÄ	28
KILTAPALSTA	31
ASETEKNIKKAPALSTA	36
SOTILASKOTIPALSTA	39
VARUSMIEHEN PALSTA	40
SOSIAALIKURAATTORIN PALSTA	41
AUK:N KURSSIJULKAISU	43

Seuraava Korpisoturi-lehti ilmestyy 20.12.1999. Aineisto viimeistään 8.11.1999.

JOENSUU

varuskunta-
kaupunkien
ykkönen
tarjoaa

- kulttuuria

kirjoja, teatteria, konsertteja ja näyttelyitä

- harrastuksia

urheilua, opiskelua, shakkia ja muuta mukavaa

- viihdettä

seuraa, juomaa, tanssia, laulua ja soittoa

Nopeat
nauttivat
enemmän.
Koti-ISDN.

JOENSUUN PUHELIN
FINNET-YHTIÖT

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

Plussia päivät pääksytysten

Ota Plussia-kortti jokapäiväiseen käyttöösi. Sillä saat Plussia jo noin 3000 ostopaikasta ympäri Suomea. Mitä enemmän Plussia-korttiasi käytät, sitä enemmän hyödyt.

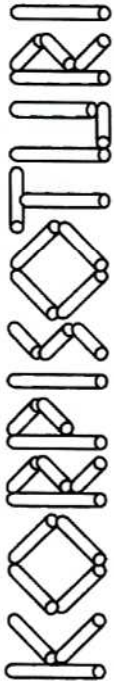
PLUSSA
Ei ole vain Plussia-kortilla.

KAUPAT

Pääkirjoitus

Everstiluutnantti, MBA (Henley) Tomi Nurminen

Olen tällä palstalla tuonut esille ajatuksiani johtamisesta ja niin teen tälläkin kerralla. Onhan sotilaan ura kuin elämänpituisen johtamiskoulu. Oppikirjojen mukaan johtaminen jaetaan asioiden johtamiseen (management) ja ihmisten johtamiseen (leadership). Uskallan epäillä ja kyseenalaistaa asioiden johtamisen; ei asioita voi johtaa, niitä hoidetaan joko taitavasti tai valitettavan usein myöskin taitamattomasti. Sen sijaan ihmisiä johdetaan. Ihmisiä inhimillisine ominaisuuksineen johdetaan hoitamaan asioita ja mitä paremmin johtaja ihmisten johtamisessaan onnistuu sitä paremmin asiatkin hoituvat.

Johtaminen on kiinnostava asia jo senkin vuoksi, että sitä ei voi oppia uusimpia johtamistrendien teesejä lukemalla. Johtaminen ei ole ulkoopittavaa fakta- ja numerotietoa. Johtaminen ja johtamiskäyttäytyminen pitää sisäistää. Tämä vaatii sivistystä, elämäkokemusta, kulttuuria, aitoutta, oikeanlaista suhtautumista, arvoja sekä arvostuksia. Ei tee seillä opita johtamaan tai tulla hyväksi johtajaksi. Hyväksi johtajaksi kehittyminen vaatii kypsymistä, nöyryyttä, pohdintaa ja asioiden kypsyttelyä ja niistä seuraavaa omaksuttua johtamiskäyttäytymistä. Hyvä johtaminen ei myöskään siedä paskantärkeilyä.

Huonoistakin johtamissuorituksista voi tosin oppia aivan kuten hyvistäkin. Tätä kokemusta ja tietoa on vain pystyttävä käyttämään vastaavanlaisissa tilanteissa myöhemmin hyväkseen. Johtamisessakin pätee vanha hyvä sääntö; kerran voit epäonnistua, mutta et toistamiseen. Olisi otettava opiksi. Johtamisessa on kaikki.

Vallan sijasta johtaja tarvitsee luonnollista arvovaltaa. Luonnollisen arvovaltansa johtaja voi menettää vain kerran. Jäljelle jää tällöin vain muodollinen, virka-asemaan perustuva arvovalta. Se ei ole paljon. Kun luonnollinen arvovalta on mennyt tai menetetty, on jäljellä vain kova vallankäyttö, jossa pahimmillaan voi

esiintyä uhkailua. Johtajan keinovalikoima on silloin kokonaisuudessaan käytössä. Reserviä ei enää ole. Alainen tekee siitä johtopäätöksen. Ellei luonnollista arvovaltaa ole, syntyy johtamiskulissi, jonka taakse kurkistamalla löytyy silkkoa sisältä. Ei sellaiseen ole varaa.

Johtamiskulttuurissa suljettu on muuttunut avoimeksi. Autoritaarisessa johtamisilmastossa johtaja sai peuhata mielensä mukaan valtaansa käyttäen, asioita "johtaan", ihmisten tarpeista piittaamatta, Minä käsken -periaatteella. Avoimessa johtamisilmastossa johtaja joutuu ottamaan huomioon johtamiensa ihmisten työtyytyväisyyden ja motivaation tason yhtenä johtamisen mittarina ja tärkeänä voimavarana. Ristiriita syntyy yleensä siinä, että johtajan ja alaisen työn tekemisen lähtökohdat ovat erilaiset. Johtaja haluaa tulosta. Alainen haluaa työtä, jossa viihtyy. Kova tulokseteko johtaa paineisiin ja stressiin ja sitä kautta työssäviihtymättömyyteen, joka taas laskee tulosta. Ollaan kehässä ja lopulta umpikujassa, ellei osata johtaa taitavasti ja löytää näiden kahden ääripään väliä kompromisseja.

Johtajan pääsy uusiin johtamistehtäviin on aina haaste. Johtaja pääsee usein johtamaan valmista organisaatiota, joka vuosikausia on toiminut menestyksellisesti ja jossa on ammattitaitoinen ja motivoitunut henkilöstö. Alaiset ovat yleensä henkilöitä, jotka ovat toimineet organisaatiossa useita vuosia, jotkut koko työelämänsä. Vain johtajat vaihtuvat. Johtajan vaihtuminen on herkkä asia. Odotukset ovat kovat. Tähän vaiheeseen kulminoituu moni johtamista myöhemmin edesauttava tai sitten kitkaa aiheuttava tekijä. Johtaja voi ottaa "ohjat" haltuunsa monella eri tavalla. Toinen seuraa organisaation toimintaa,

tutustuu siihen, tuntee kiitollisuutta ja nöyryyttä siitä, että juuri hänet on määrätty tämän organisaation johtajaksi.

Toinen saattaa tulla kertomaan, miten tulisi toimia, osoittaa tavallaan ylhäältä, että totuus on toinen kuin organisaatiossa on aikaisemmin luultu. Hän lyö "tiedoillaan" alaisille niin sanotusti luun kurkkuun. Kumpi menettely on parempi? Kummassa on kysymys hyvästä ja kummassa huonosta itsetunnosta? Ehkä ei kummassakaan. Onko kysymys sitten erilaisista arvostuksista tai pelkästään erilaisesta kokemuspohjasta? Molempia esimerkkejä varmasti löytyy. Mielenkiintoiseksi sen tekee se, miksi eri henkilöillä johtamiskäyttäytymiset ovat niin erilaisia. Pitäisikö johtajan kuitenkin irtautua pilkun viilaamisinnostaan ja "eskon puumerkistään" todelliseen johtamiseen eli suunnan näyttöön ja linjojen vetoon organisaatiossa sekä antaa ja jakaa vastuuta alaspäin ja luottaa alaisensa ammattitaitoon?

Esikuntapäällikkyyteni ja samalla Korpisoturi-lehden päätoimittajuuteni nyt päättyessä voin tunnustaa, että haikuttaminen mielessäni on. Tänne jää hyviä ystäviä. Tosin eihän ystävyys mihinkään katoa vaikka tapaamisetäisyys kasvaa. Tunnen myös poistuvani juuriltani, sillä Vornasten sukuhaara, johon äitini puolelta kuulun, on lähtöisin Korpiselän pitäjän Tolvajärveltä. Tämän tosin sain tietää vasta äskettäin. Käydessäni kesällä 1998 Tolvajärven autioituneessa, savuttomassa kylässä tutustumassa muun muassa talvisodan sotänäyttämöön, en vielä tiennyt olevani sukuni juurilla, saattikka isoisäni kivijaloilla.

Haluan näin lähden kynnyksellä myös lausua lämpimät kiitokseni prikaatin ammattitaitoiselle, osavalle ja hyvähenkiselle henkilökunnalle, lukuisille yhteistyökumppaneille, ystäville sekä pohjoiskarjalaisille maamme puolustajille ja samalla toivottaa kaikille menestystä ja hyvää kesää!

Kontiorannassa 31. toukokuuta 1999

Tomi Nurminen
Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö
1.2.1997-31.5.1999

KENRAALIT TIUKOILLA

MIKÄ SAI TEIDÄT RYHTYMÄÄN SOTILAAKSI - JA MIKSI JUURI JALKAVÄKEEN?

Ensimmäinen kosketukseni maanpuolustukseen tuli isäni kautta. Hän toimi ns. jatkosodassa Laguksen Panssaridivisioonassa sotilasappina ja oli reservin luutnantti. Lukiolaisena päätin kuitenkin, että minusta tulee opettaja - ensin kansakouluun, niinkuin termi silloin kuului. Minua kiehoi valtavasti ajatus, että hakeudun jonnekin korpiseudulle, jossa opetustyön ohella saan metsästä ja kalastaa. Sitten suunnitelmat muuttuivat hieman. Minusta tulisikin opettaja oppikouluun, aineinani suomenkieli ja historia, joihin voimakas kiinnostus on säilynyt halki elämän

Pian kuitenkin ajatukset palasivat poikavuosien suunnitelmiin - haluan kyllä opetustehtävään, jossa voin olla kosketuksissa nuoriin ihmisiin, mutta upseerina - ja ilmavoimissa! Isäni johdatti minut Hämeenlinnaan sotilaspiirin päällikön luokse, jolle kerroin ajatuksiani. Vanha eversti katsoi minua pitkään ja sanoi sitten:

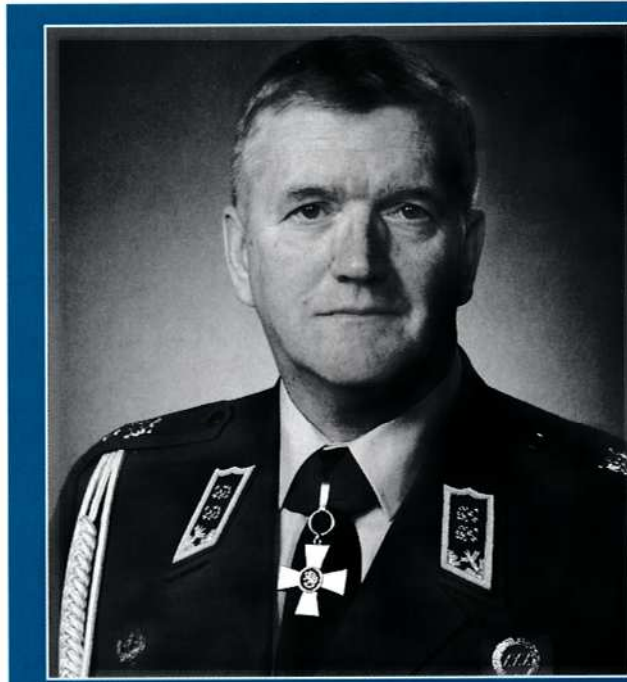
"Ei, poika, ei! Sinä menet jalkaväkeen, vieläpä jääkärikomppaniaan. Vain sitä kautta sinusta tulee jotakin"

Abiturus löi kantapäät yhteen ja kuulin sanovani: "Selvä on, herra eversti!" Ja selvää se siitä alkaen olikin. Eversti teki puolestani viisaan ratkaisun, mutta melkoinen lukkarinrakkaus ilmavoimia kohtaan elää minussa vieläkin.

MIKSI JUURI KARJALAN JÄÄKÄREIHIN?

Tämän ymmärtämiseksi on tiedettävä, että asuin vv 1942 - 47 Värtsilässä. Kun syntyjäänkin olen Muolaan karjalaisia, jäi sieluuni kotikävä Karjalaan.

Olin pitkään palvellut Sotakorkeakoulun opettajana ja

■ Kenraalimajuri Jaakko Aatolainen oli Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja 8.9.1977 - 7.12.1981.

maasotalinjan johtajana, olin nuori everstiluutnantti, ja pian olisi edessä joukko-osaston komentajaksi pääseminen. Minulta kysyttiin toiveitani, ja heti vastasin: "Kontiolahdelle". Varsin arvovaltaiselta taholta vaivauduttiin selvittämään, ettei se tule kuuloonkaan. Koska olin yksi harvoista panssarikoulutuksen saaneista yleisesikuntaupseereista, "täytyisi" minun käsittää, että tieni vie Parolaan, HämJP:n komentajaksi. "Eihän siinä mitään, hieno homman se on, lähden mielelläni sitten sinne", vastasin. Niin tuli esittelypäivä, ja ilman sen suurempia jännityksiä odotin puhelinsoittoa, joka vahvistaisi asian. Soitto tuli. "Onnitteleen", sanoi ääni puhelimesta. Minä kiitin ja kysyin, koska tehtävä alkaa. "Syyskuun alussa, Kontiolahdella".

ENSI VAIKUTELMIA KARJALAN JÄÄKÄREISSÄ?

Olin siis vuosikausia opettanut tulevia yleisesikuntaupseereja. Nyt olisi edessä todellinen tehtävien vaihto: ope-

ratiivisten karttojen äärestä kentälle, ampumaleireille ja Jaamankankaalle. Ensi vaikutelma oli selkeä: täällä osataan kouluttaa! Myös vastuuntunto alaisista näytti heti hyvältä. Harjoitusolosuhteet olivat upeat. Hirmuinen järkytys sensijaan oli henkilöstötilanne: vasta vajaan viikon vanhana komentajana olin päättänyt etsiä tietyn harjoitusjoukon ja seurata sen koulutusta. Kun sen löysin, alikersantti komensi huomion ja juoksi eteeni. Kiitin häntä, mutta kysyin, miksi hän eikä joukkueenjohtaja tuli ilmoittamaan? "Minä olen joukkueenjohtaja", sanoi alikersantti. Maksimissaan 1143 miehen vahvuisessa pataljoonassa oli eräässä vaiheessa kaksi nuorempaa upseeria kouluttajina. Esitin joukko-osaston komentajien neuvottelupäivillä kuvan, jossa KarJP:n nuoremmat upseerit johtavat koulutettaviaan. Kummankin osasto oli 570 miestä. Salissa kävi kohahdus. "Tämä ei voi olla totta", väitti joku. Mutta tottahan se oli. Auttavan kätensä ojensi silloin

vanha KarJP:n komentaja: kenraali huolehti siitä, että kolmelta kadettikurssilta peräkkäin meille tuli vähintään kaksi nuorta upseeria. Nimi on muuten Viita.

MIKÄ OLII PARASTA?

Kyllä sitä oli henkilöstön valtaosan henki. Opin arvostamaan monia minulle uusia asioita. Vuosia vain yleisesikuntaupseereita koulutaneelle oli upeaa havaita, kuinka todella päteviä upseereita monet esiupeeerikurssin tai vasta kapteenikurssin käyneet omissa käytännön tehtäviinsä olivat.

Se ryhmä, jonka taso minulle oli kuitenkin kaikkein iloisin asia, oli pataljoonan toimiupseeristo. Turhaan ei koulutuspäällikkökin omistanut heille tekstissään erityistämääntä.

Haluan mainita suuresta joukosta yhden nimen. Hän on Jussi Karhu, joka komentotoimiston päällikkönä oli komentajalle aivan korvaamaton tuki.

Yksiköiden väapelit olivat kokeneita ammattimiehiä, jotka huolehtivat hyvin miehistään ja lisäksi pitivät vanhojen kasarmiensa kunnan aivan uskomattoman hyvänä. Pataljoonan laaja huolto korjaamoinen, ruokaloineen, sairaaloinen ja varastoinen toimi hyvin. Mutta ehkä eniten ulkopuolisetkin kiittelivät eräiden vanhojen kouluttajien taitoa.

Kun tuskailin, mistä taas löytäisi edes yhden kouluttajan joukkuetta kohden, valmistui kurssi Päälylystöpistossa. Minulle täytenä yllätyksenä eteeni ilmestyi kolme uutta ylikersanttia. Sain kolmelle alokasjoukkueelle johtajat. Ja mil-laiset johtajat! Jo kuukauden päästä heidän työnsä tuloksen saattoi kirjaimellisesti nähdä varuskunnassa.

Kun nyt koko tuo upea ammattikunta näyttää katoavan,

kun kaikki halutaan kouluttaa samaan putkeen, josta miehiä sitten pudotellaan kunkin koulutusvaiheen jälkeen, ovat tunteei varsin ristiriitaiset. Onko meillä todella varaa kadottaa vanha kanta-aliupseeristo (olkaan sen nimi mikä tahansa)? Minulle sotilasmestarin arvo on aina merkinnyt, että sen voi saavuttaa vain todellinen mestarimies. Mielestäni häneen on ladattu paljon enemmän arvoa ja arvostusta, kuin mitä nuorimpien upseerien kauluslaatat osoittavat. Emmekö todellakaan tarvitse ammattikuntaa, joka omalla alallaan ja omassa tehtävissään on halki itsenäisen Suomen puolustusvoimien ollut joukon selkäranka?

OLITTE MYÖS VARUSKUNNAN PÄÄLLIKKÖ?

Koin tämän tehtävän sellaiseksi, jossa varmimmin voi tehdä jotain varuskunnan väen hyväksi ja jossa voi jättää myös jotain jälkeensä. Korjaamon laajennus, uimahalli, venelaiturit, perinnehuone ja vaikkapa tenniskenttä olkoot esimerkkeinä. Tämä tehtävä toi myös suoran johtosuhteen Kontiolahden Varuskunta Soittokuntaan. Hyvän kalakaverini Raimo Maarasen käsissä se soi unohtumattomalla tavalla.

PELKÄÄ PÄIVÄPAISTETTA?

Reservin komentajien muistelmassa on usein sama piirre: kaikki oli pelkästään hyvin. Kaikki, mihin he ryhtyivät, muuttui ainakin tekstin mukaan kullaksi. En halua syllistää tällaiseen ylimielisyyteen.

Pataljoonassa tehtiin minun komentajakauteni myös virheitä - niitä teki niin komentaja kuin muutkin, välillä myös epäonnistuttiin, joskus asiat näyttivät hyvinkin vaikeilta.

Raskaampia minulle olivat Suomen puolustustahdon vastustajien masinoimat, si-

nänsä lähes naurettavat jutut. Esimerkiksi eräs mies katosi kolmena päivänä peräkkäin noin vain kenellekään mitään ilmoittamatta hammaslääkäriin. Kahtena päivänä peräkkäin miestä oli todella etsitty. Tästä tarpeekseen saanut päällikkö määräsi hänelle kolmantena päivänä tehtäväksi kirjoittaa ilmoittautumisensa 300 kertaa.

Päälliköiden parhaaseen A-luokkaan kuuluneesta kapteenista ja minusta tehtiin julkisessa sanassa suuret simputtavat, valtakunnalliset rikolliset.

Sitten erään reserviläisen varpaaseen paleltui rakko. Taas sama komentaja!

Luulen, että pataljoonaupeeri ja komentotoimiston päällikkö olivat ainoat, jotka todella näkivät, kuinka raskaita juttuja näistä lopulta tuli, ja millainen kirjeenvaihto pataljoonan ja ylempien johtoportaiden kesken niistä jouduttiin käymään.

SUURIMMAT ILON AIHEET?

Niitä oli paljon. On vaikeata löytää vain suurimpia. Höytiäisen ympäristön maisemia en väsynyt koskaan ihaillemaan. Joka päivä niissä oli oma, erillinen sävynsä. Olen tallentanut ne - paitsi mieleeni - myös diasarjana yhä uudelleen eletäväksi.

Ilo oli joukko hyviä ystäviä - parhaat ovat jäljellä vaikkapa keväisillä pilkkiretkillä tai syksyn jahdissa. Ilo oli sotilaskoti, jonka sisaret toivat röntäsateisen harjoituksen keskelle paitsi kahvin ja munikin, myös hymynsä.

Ilo oli pataljoonaa tukeva kiltta. Etuoikeus oli saada tehdä jotain JR 9 veteraanien hyväksi. Suurinta ylpeyttä tunsin pataljoonasta eräässä keväisessä Taistelukoulun harjoituksessa kaukana pohjoisessa, vetisen kelirikon keskellä. Tapaan joskus vieläkin

upseereita, jotka mukana olleina palaavat tuohon harjoitukseen ihmetellen pataljoonan miesten taistelutahtoa ja kykyä kestää räsytystä.

Pataljoonassa vieraili USA:n sotilasasiamies. Veimme hänet seurueineen Sotinpuralle ja esitimme hänelle hyökkäyksen taisteluammunnan. Ennen sen alkua otin joukon koolle ja sanoin: "Pojat! Nyt teitä seuraa supervallan sotilasasiamies. Näkemänsä perusteella hän raportoi suomalaisen sotilaan taidoista ja halusta puolustaa maataan. Nyt näyttäkää, mihin pystytte".

Erkki Lehtisen oppilaat otivat asian todella vastuulleen. Joukon hyökkäys kovin patruunoin oli niin raivoisa, että melkein pelkäsin, ettei vain tapahdu haaveria. Mutta hyvin olivat RAUK:n kouluttajat ammunnan valmistelleet. Kun se oli ohi, korkea vieras ei salannut ihastustaan. "Ilmankos te pärjäsitte Talvisodassa" hän sanoi.

Kun dogmaattinen, vielä kokematon varusmiespappi piti Kollaan Vasamalla tieteellistä iltahartautta, joukko liikehti rauhattomasti, pojat yskivät, katselivat ympärilleen. Mutta viikon päästä oli vuorossa Isä Erkki Piironen. Hän oli sanonut vasta pari lausetta, kun jo vallitsi niin täydellinen hiljaisuus, että saattoi kuulla jopa lintujen laulun. Jokainen mies kuunteli hiirenhiljaa, ja kun rovestin jälkeen toivotin pataljoonalle hyvää yötä, kahti vastaus varmaankin Höytiäisen toiselle rannalle asti.

MITÄ HALUAISITTE NYT SANOA POHJOIS-KARJALAN PRIKAATILLE...

Tämän päivän puolustusvoimien elävät rajun muutoksen kautta. Te joudutte nyt suunnittelemaan kaiken paljon tarkemmin kuin me, jotta vähät varamme riittäisivät, jotta ne

voitaisiin suunnata juuri oikeisiin kohteisiin. Tämä sitoo kuitenkin runsaasti joukon voimavaroja. Uutta ja monelle vielä vierasta, mutta ehdottoman tärkeää on myös puolustuksemme uusi ulottuvuus Euroopan kriisien hallinnassa.

Mutta - sitäkin tärkeämpää on muistaa se, mikä ei ole muuttunut eikä koskaan voi muuttua: joukko-osaston komentajan ja joukon jokaisen esimiehen ja kouluttajan vastuu niistä tehtävistä, jotka entistä selvemmin ovat jääneet juuri Teidän vastuulleen.

Teidän yleisönne - oma henkilöstö, varusmies ja reserviläinen - on maanpuolustuksen tärkein yleisö - jopa tärkeämpi kuin minkään maanpuolustusjuhlan väki.

Siis: arvostakaa teoissanne, ei sanoissa vaan todellisina tekoina yksiköiden päälliköitä ja väepeleitä, arvostakaa koulutusta, pitäkää joukossa reilu kuri. Ja ennen kaikkea, tukekaa sitä miestä, joka yksinään maastossa kouluttaa pojista miehiä ja näin luo todellista puolustuskykyä. Ja - arvostakaa myös koulutettavaa!

... JA MITÄ LOPUKSI?

Tahdon kiittää jokaista miestä ja naista, jonka kanssa sain tehdä antoisaa työtä. Arvostin sitä niin suuresti, että olen usein sanonut, etten kertaakaan everstinä saanut tehtävää, joka olisi ylittänyt Karjalan Jääkäripataljoonan komentajuuden. Sellainen oli vasta kenraalimajurin arvo ja suuren sotilasläänin komentajana toimiminen. Sain olla harvinaisen pitkään pataljoonan komentajana. Olen siitä kiitollinen. En päivääkään vaihtaisi pois.

Karjalan jääkäri-terveisin
Kenraalimajuri

Jaakko Saarelainen

NUNNAUUNI

YKSILÖLLINEN.

Räätälöidyt
ratkaisut
mittapalvelustamme.

Tutustu myös
UUTUUS-
mallistoomme!

NUNNAUUNI

NUNNANLAHDEN UUNI OY, 83940 NUNNANLAHTI, puh. (013) 681 811
Telefax (013) 6818 100
Esitetilaukset: puhelin 0800-183 900

TINKIMÄTÖNTÄ TAITOA

Perlos Oy on maailman johtavia vaativien ruiskuvalettujen tarkkuusmuoviosien, ruiskuvalu-muottien, elektroniikkaliittimien ja kokoonpano-laitteiden valmistajia. Toimipaikkamme sijaitsevat Joensuussa, Kontiolahdella, Ylöjärvellä ja Nurmijärvellä sekä Englannissa, USA:ssa ja kohta Kiinassa. Asiakkaitamme ovat maailmanlaajuisesti toimivat telekommunikaatio-, elektroniikka-, auto- ja lääketieteellisyrietykset.

PERLOS Oy
Keskushallinto
Mahlamäentie 2
PL 9
01901 Nurmijärvi
Puh. (09) 250 071
Fax (09) 2500 7208
www.perlos.com

PERLOS

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN EDISTÄMISSÄÄTIÖ

puh. 122 155

Koulutusuudistus

- missä mennään

Edellisen Korpisoturi-lehden ilmestymisen jälkeen on II/98 saapumiserä pääosin kotiutunut ja I/99 saapumiserä aloittanut lain edellyttämän varusmiespalveluksensa. Kummastakin saapumiserästä kotiutuu miehiä edessä olevan juhannuksen jälkeen 2.7.1999.

Kotiutuvat muodostavat historiallisen kokonaisuuden. Tuolloin kotiutuvat ensimmäiset uudistetun varusmiespalvelusjärjestelmän niin sanotut joukkotuo-
tantojoukot.

Eli koulutusmielessä elämme varuskunnassa historillisia hetkiä.

Kun varusmiesten koulutusjärjestelmää uudistettiin, tuntui yleistä keskustelua seurattessa ikäänkuin kyseessä olisi vain varusmiespalveluksen lyhentäminen kuuteen kuukauteen.

Mutta uudistukseen liittyi samalla olennaisena osana myös johtajien koulutusajan pidentäminen 12 kuukauteen sekä varusmieskoulutuksen monipuolinen tehostaminen.

Lisäksi on muistettava, että koko koulutusuudistus liittyy jo 90-luvun alussa ideoituun sodan ajan joukkojen tuottamisjärjestelmään eli kansan kielellä joukkotuo-
tantaan.

Nyt on sitten päästy siihen tavoitteeseen, jossa varusmiesjohtajat; vänrikit, kersantit ja alikersantit johtavat joukkueensa ja ryhmänsä reserviin, siviiliin. Samat johtajat johtavat joukkonsa ja jääkäri-
rinsä tuleviin kertausharjoituksiin ja tarvittaessa lippujen alle, mikäli tilanne sitä edellyttäisi.

Eräissä kertausharjoituksissa on jo ehditty tutkia ns tuotantoujoukkoon kuulneiden reserviläisten osallistumishalukkuutta kertausharjoituksiin. Tulokset ovat olleet jo nyt myönteisiä, mutta on muistettava, että 2.7.99 kotiutuvat ensimmäiset todelliset joukkotuo-
tetut joukot. Vasta sen jälkeen - tai todellisuudessa vasta parin vuoden kuluttua - meillä on varmempi ja tarkempi kuva siitä, miten uusi järjestelmä kokonaisuudessaan toimii.

Ensimmäiset havainnot uudistukses-

■ Eversti Antti Lankinen

ta ovat olleet voittopuolisesti myönteisiä. Joukkotuo-
tantaanjärjestelmä on vasta nyt se, mihin alunperinkin tähdättiin. Nyt voidaan joukoilta konkreettisesti odottaa sitä kiinteyttä, mitä tiukimmat taistelutilanteet edellyttävät. Nyt voidaan kehittää reserviyksikkötoimintaa (RYT) niin kuin sen on ajateltu alunperin toimivan. Nyt voidaan odottaa viime vuosia innokkaampaa osallistumista kertausharjoituksiin. Nyt voidaan kertausharjoituksissa edellyttää ja odottaa hyvää osaamista harjoitusten alusta alkaen, kun esimerkiksi jääkärijoukkoa ei ole hätäisesti kokoonkylhätty kuljettajista ja merimiehistä.

Ovatko kuuden kuukauden varusmieskoulutuksen saaneet paljonkin kahdeksan kuukautta palvelleita huonompia taistelijoita? Monien esittämään kysymykseen tämän päivän yksiselitteinen vastaukseni on: " Edellämaituista monista uudistuksista johtuen nykytaisteli-

jat ovat selvästi aiempaa valmiimpia heille tarkoitettuihin sodan ajan tehtäviin".

Näin uskallan väittää muun muassa sen vuoksi, että nykyvarusmiehet ovat olleet puhtaasti sodan ajan tehtävissään 50 vuorokautta ja tulevat ensi vuonna olemaan peräti 60 vuorokautta - ja kun kyse on prikaatistamme, vuorokausimäärät ovat maastovuorokausia. Määrä on käytännössä melkoinen verrattuna menneiden vuosikymmenien koulutukseen ja ottaen huomioon lyhentynyt palvelusaika sekä kouluttaja- ja määrärahoimavarojen vähäisyys.

Koulutusjärjestelmän uudistuksesta haluan ottaa esille vielä koulutuksen nousujohteisuuden ja varusmiesjohtajien kouluttajakoulutuksen. Nykyään ei tarvitse eikä pidä panostaa pelkästään peruskoulutukseen, kuten esimerkiksi joskus 70-luvulla saatettiin tehdä. Nykyään kouluttajien on kyettävä tarjoamaan miehille koko palvelusajaksi nousujohteinen ja sen myötä motivoiva koulutus.

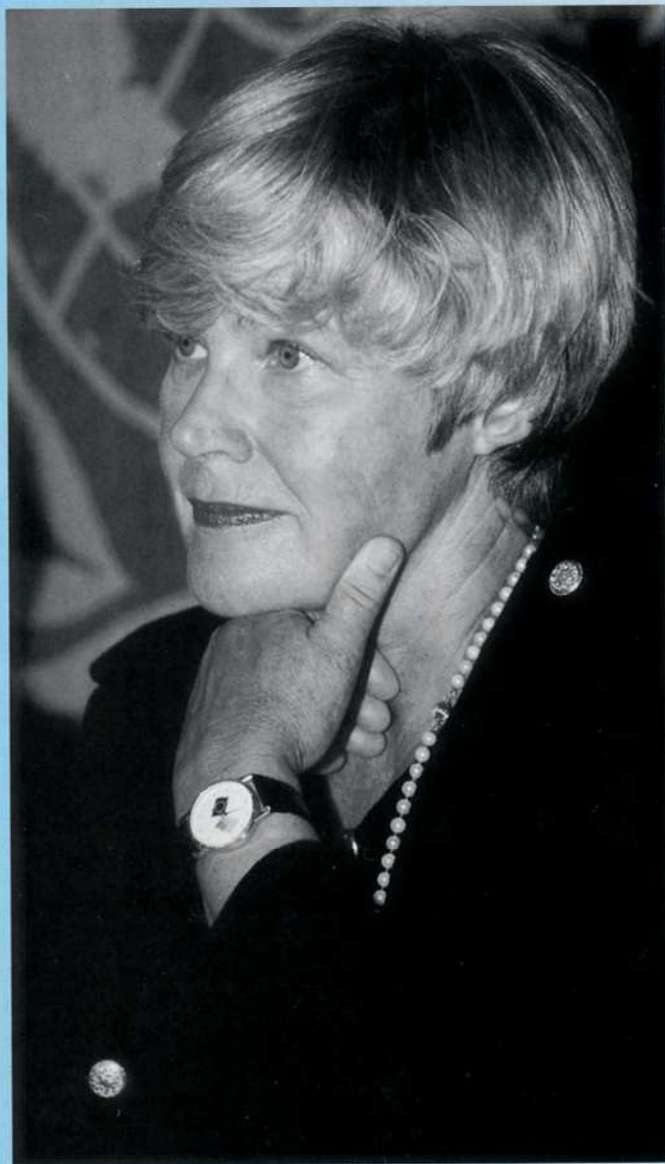
Mahdollisen kriisin alkaessa joukkoja perustettaessa joukkojen reserviläisjohtajat joutuvat kouluttamaan joukkonsa itse ja yksin. Kantahenkilöstöä ei tuolloin ole välttämättä edes samalla sotilasalueella. Ennen kouluttaminen olisi tapahtunut "luonnonmenetelmin", nyt tuleville johtajille annetaan kaiken muun ohella myös kouluttajakoulutusta.

Me nykyajan kouluttajat uskomme tehtyihin uudistuksiin ainakin Pohjois-Karjalan Prikaatissa - näyttöjäkin on!

Hyvää, rentouttavaa ja palauttavaa juhannusta ja kesää toivottaen

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja

Luottavaisesti kohti uusia ratkaisuja

■ Elisabeth Rehn.

Pohjois-Karjalan Prikaati kouluttaa varusmiehiämme puolustamaan Suomea, käyttäen hyväksi nykyajan tekniikan suomia mahdollisuuksia tehokkaaseen puolustukseen. Sodan lakien oppiminen ja kunnioittaminen on yksi tärkeä tekijä ja siviilien suojaaminen, jotta he eivät jäisi jalkoihin, on toinen. Lähdetään yleensä siitä, että mahdollisessa sodassa sotilaat taistelevat sotilaita vastaan, strategisiin sotilaskohteisiin hyökätään, mutta niin pitkälle kuin mahdollista pidetään siviilit itse sodankäynnin ulkopuolella.

Entä sitten kun kaikki uljaat sodankäynnin opit, Geneven sopimukset ja muut joutavat roskakoppaan, kun siviilit ovatkin sodankäynnin ensi-

jaisia kohteita ja mikään rikos heitä kohtaan ei ole liian raska jättää käyttämättä?

Olen kohta puolitoista vuotta elänyt maassa, joka vaivalloisesti pyrkii selviämään juuri tämänkaltaisen sodan tuottamasta tuskasta, niin fyysisesti kuin henkisesti. Bosnia & Herzegovinan sodassa käytettiin kaikkia mainitsemiani elementtejä. Muu-

taman miehen vallanhalu, unelma Suurserbiasta, mutta myös kroaattien aseman voimistamisesta, johti yhteen verisimmistä sodistamme, jonka seurauksena maan sisällä on vieläkin n. 800.000 omassa kotimaassaan evakkona asuvaa, etnisyytensä vuoksi. Sen lisäksi maan ulkopuolella, varsinkin Saksassa, Sveitsissä, Itävallassa, on vielä ai-

nakin saman verran maansa jättäneitä, ehkä jopa enemmän.

Sodan yhtenä tehokkaana välineenä käytettiin joukkoraiskauksia, joka varsinkin muslimien kohdalla merkitsee koko suvun henkistä raiskausta. Kidutukset, massateloitukset kuten Srebrenican valtaamisen yhteydessä surmatut n. 8.000 miestä ja poikaa, ovat jättäneet senkaltaisia haavoja ihmisten sieluun, joita ei helpolla paranneta. Arvioidaan että ainakin n. miljoona ihmistä kärsii sodan aiheuttamista traumaista. Kun vielä n. 60% kodeista sai jonkin asteen vaurioita, ellei niitä kokonaan tuhattu, on helposti ymmärrettävissä, että rauhan palauttamistyö on todella vaivalloista, varsinkin kun pääroolissa olleet sotasyllisyydestä epäillyt

VIERAS KYNÄ

ovat vieläkin vapaalla jalalla, Radicic ja Mladic. Joka kerta kun joukkohauta avataan, se tuo uudelleen koko strategian läheisten luo. On vaikea lähestyä rakasta poikaasi, tunnistaaksesi hänet, muutamat vaatekappaleet ehkä auttavat iljettävälle haisevan maatu- neen ruumiin toteamiseksi juuri sinun pojaksesi. Henkisten haavojen umpeutuminen on pitkä prosessi.

Kansainvälinen rauhantyö perustuu Daytonin rauhansopimukseen, jossa YK:n osuus alunperin jäi kovin vaatimattomaksi, osittain johtuen siitä, että katsottiin UNPROFORin pahasti epäonnistuneen. Tämä on mielestäni epäoikeudenmukaista YK-sotilaita kohtaan, omat suomalaiset rauhanturvaajamme mukaanlukien. Alunperin mandaatti suunniteltiin liian heikoksi, voimaa ei ollut riittävästi, ja koko tehtävän teki mahdottomaksi ympärillä riehuva sota ja väkivaltaisuus. Ei ollut rauhaa mitä turvata. Johtosuhteet muodostuivat onnettomasta yhdistelmästä sotilas- ja siviilikäskystä.

YK:n tehtäväksi siis jäi Daytonissa poliisivoimien monitorointi, kouluttaminen ja neuvominen. Olemme askel askeleelta kehittäneet tehtävää. Kansainväliset rauhan toteuttamiskokoukset ja YK:n päätöslauselmat ovat tuoneet lisää velvoitteita meille. Tällä hetkellä voimme sanoa, että UNMIBH, YK Bosnia & Herzegovinassa, tehtävänä on pääasiallisesti laillisuuden (rule of law) tuominen maahan. 2057 poliisia 43 maasta, Suomi mukaanluettuna, neuvonantajanaan n. 600 etevää kansainvälistä diplomaattia, opastavat, kouluttavat, pakottavatkin paikallispoliiseja, toimien heidän päällystakkeinaankin tarpeen vaatiessa. B & H on järjestäytyneen rikolli-

suuden luvattu maa - lait eivät toimi, poliisi ja tuomioistuimet ovat korruptoituja, viranomaiset ottavat käskynsä suoraan poliittisilta valtapuolueilta. Salakuljetus, huumeet, prostituutio rehoittavat, niihin liittyviä henkirikoksia tapahtuu liiankin usein. Apulaissisäministeri surmattiin autopommilla Sarajevon keskustassa jokin aika sitten, syyllistä on vaikea saada kiinni. Meille on lisätty tehtävänä itsenäisten ihmisoikeusrikkomusten tutkiminen, kun rikokseen on syyllistynyt viranomainen, useimmiten poliisi.

Ja kaikkien tärkeimpänä lisäelementtinä parikymmentä kansainvälistä huippujuristia tutkii oikeusjärjestelmän sairauksia, joita jo on löytynyt paljon. On surullista, kun serbialueen pääministeri itse joutuu toteamaan minulle, että 90% heidän tuomareistaan ottavat vastaan lahjuksia, ja kun on osoittautunut, että rahapulan vuoksi monia tuomioistuimia rahoittaa joku poliittinen puolue. Puhutaan sitten itsenäisistä, puolueettomista tuomioistuimista! Tuloksia on kuitenkin syntynyt, josta käydessäni säännöllisesti turvallisuusneuvoston kuultavana, myöskin johtamalleni missiolle on kiitosta annettu.

Muita elementtejä on sotilaallisen vakauksen takaaja Nato-johtoinen SFOR, vaalivalvoja ETYJ, UNHCR, jonka vaikeana tehtävänä on paluumuutosten järjestäminen, sekä päätehtävänä OHR, Korkean edustajan toimisto, jolla on vastuu instituutioiden muodostamisessa. On selvää, että hyvästä yhteistyöstä henkilökohtaisella tasolla huolimatta, päällekkäisyyksiä syntyy.

Sen vuoksi vetosinkin vakavasti keskusteluissani Turvallisuusneuvostossa, ja erillisissä neuvotteluissa jäsenten kanssa, että samankaltaista

eri organisaatioiden sekamelskaa ei saa muodostaa Kosovon kriisin aiheuttamasta jälleenrakentamista suunniteltaessa. Rauhan palauttamisen johdossa on oltava yksi ainoa järjestö, olkoon mikä tahansa, ja yksi ainoa henkilö, joka viime kädessä on vastuussa. Paljon ihmisvoimaa ja rahaa on valunut hukkaan, kun tämä ei ollut B & H:n ratkaisumalli. Surullista tietenkäin on, ettei mitään itse sodan suhteen opittu Bosniasta, jopa sama henkilö, presidentti Milosevic, on molempien kriisien takapiru!

Kansainvälinen yhteisö on liian hyväuskoinen, esim. Milosevicia uskottiin varoituksista huolimatta, olihan Kosovon albaaneja vainottu jo kymmenen vuotta, nimenomaan poliisien toimesta. Ennaltaehkäisevä diplomatia on tärkeä,

mutta sekin on tehoton silloin, kun turvallisuusneuvoston pysyvä edustaja vastustaa sitä. Oli katkeraa todeta, että tästä syystä menestyksellä UNPREDEP, Makedonian missio, jouduttiin lopettamaan juuri kun sitä eniten tarvittiin.

Suomen antama sotilaskoulutus on oikea. Kun rauha ja periaatteet täysin hajoavat jossakin maailmalla, on tärkeää että ne sotilaat jotka lähetetään rauhaa turvaamaan, ovat saaneet sen kaltaisen koulutuksen, joka auttaa heitä toteuttamaan tehtäviään oikeiden periaatteiden kannustamana.

Sarajevossa 23. toukokuuta 1999

Elisabeth Rehn, YK:n alipääsihteeri
Pääsihteerin B & H:n erityislähettiläs

POHJOIS-KARJALAN AMMATTIKORKEAKOULU

Monien mahdollisuuksien maailma

Kulttuuriala
Kauppa ja hallinto
Luonnonvara-ala
Matkailu- ja ravitsemisala
Sosiaali- ja terveysala
Tekniikka

Teoriaa ja käytäntöä sopivassa suhteessa
- aidot yhteydet työelämään

OPINTOTOIMISTO
Tikkariinne 9
80200 JOENSUU
puh. (013) 260 6412
faksi (013) 260 6411
email: opintotoimisto@ncp.fi
http://www.ncp.fi

POHJOIS-KARJALAN
AMMATTIKORKEAKOULU

CURLING, CURLING,

Onko tämä se hassu peli, jossa heitetään keiloja ja siivotaan vimmatusti? Tämä on monen ensimmäinen kommentti, kun kerro harrastavani curlingia. Curling on lähtöisin Skotlannista 1500-luvun lopulta. Suomeen se on kotiutunut ensimmäisenä Hyvinkäälle ja Joensuussa lajia on harrastettu jo parikymmentä vuotta. Eikä siinä mitään keiloja heittä, vaan "keilat" ovat pyöreitä kiviä, skotlantilaista graniittia, joka kestää kovassa pakkasessakin vastakkain heittämistä halkeamatta. Kivillä on tarkat kokovaatimukset. Painoa kivellä saa olla korkeintaan 19,96 kg, ympärysmitta enintään 91,44 cm ja korkeus vähintään 11,43 senttiä. Vaikka kivet ovat kohtuullisen painavia, ei laji ole lainkaan voimalaji, vaan puhtaasti taito- ja taktiikkalaji.

Mistä nimi tulee?

Lajin nimi tulee englannin kielen sanasta curl, joka tarkoittaa kiertää. Nimi johtuu siitä, että matkallaan kivi pyöri pysty akselinsa ympäri aiheuttaen kivelte kaaren muotoisen kulkuradan. Kierre annetaan kivelte heitossa saaton aikana; rystykierre annetaan kääntämällä kahvaa vastapäivään ja kämmenierre kääntämällä kahvaa myötäpäivään. Sopiva kierteen määrä on noin kaksi kierrosta radan pituudella. Kiveen on aina laitettava kierre kapteenin pyynnön mukaisesti, muuten kapteeni ei pysty ennakoimaan kiven kiertoa sen liu'un aikana.

■ Cätsät- joukkue vasemmalta; Minna Malinen, Sari Laakkonen ja Katri Määttä.

Mitä Curling sitten oikein on?

Curling on jääurheilulaji, jossa joukkueeseen kuuluu neljä pelaajaa. Pelivälineiksi tarvitaan curling-harja ja erikoisvalmisteiset kengät, joissa on liukas teflonpohja toisen kengän pohjassa. Laji vaatii erittäin tasaiset jääolosuhteet, eikä sitä voida kunnollisesti pelata tavallisella jäällä, jossa esim. pelataan jääkiekkoa. Jään tasaisuuden lisäksi jään pinta peblataan, mikä tarkoittaa, että jäälle ruiskutetaan pieniä vesipisaroihin, jotka jäätyessään muodosta-

vat säännöllisen nyppyläpinnan. Sen ansiosta kivet liukuvat paremmin ja kiertävät tasaisemmin. Curlingrata on 44,5 m pitkä ja leveyttä on 4,75 m. Kummassakin päässä rataa on ponnistushäkit, sekä jään alle maalatut pesät.

Joukkue ja pelin kulku

Jokaisella pelaajalla on oma roolinsa pelissä ja jokainen heittää järjestyksessä kaksi kiveä vastustajansa kanssa vuorotellen.

"Ykkös heittäjän" täytyy olla erityisen hyvä heittämään

määrämittaisia heittoja sekä äärimmäisen vahva harjaaja ja kyvykäs arvioimaan liukuvan kiven nopeutta.

"Kakkos heittäjältä" vaaditaan poisto- ja määrämittaisten heittojen osaamista. Myös hänen täytyy olla hyvä harjaaja ja heittäjät 1 ja 2 yhdessä määrittelevät kiven nopeuden ja ovat vastuussa kiven liu'un harjaamisesta oikean pituiseksi. Uskokaa tai älkää, mutta se on äärimmäisen vaikeaa, mutta juuri harjaaminen on tämän pelin sulo, jolla hienosäädetään kiven liukua.

"Kolmos heittäjä" on yleensä varakapteeni ja hänen tulee hallita kaikki heitot yhtä vahvasti. Lisäksi hänen tulee ymmärtää taktiikka hyvin ja hänen on oltava arvostelukykyinen.

Kapteeni (nelonen) päättää pelitaktiikan ja hänen pitää hallita kaikki tilanteet, osata ajatella strategisesti, taktisesti ja pelillisesti, sekä kyettävä suoriutumaan kaikista tilanteista suurimman paineen alaisena. Kapteenin on kyettävä lukemaan jään kallistuksia ja kulumista pelin aikana. Hänen täytyy pystyä heittämään kiperissäkin tilanteissa viimeiset ja monesti ratkaisevat kivet. Vaikka kaikilla joukkueen pelaajilla on omat roolinsa pelissä, niin vain ja ainoastaan heittäjän, harjaajien ja kapteenin yhteistyöllä ja jatkuvalla kommunikoinnilla keskenään saavutetaan onnistunut lopputulos.

Laji on siis todella joukkuelaji.

Ottelu kestää kaksi tai kolme tuntia riippuen siitä, pelataanko kahdeksan vai kymmenen päätä. Arvotur-

■ Suomen naisten maajoukkue Kanadassa keväällä 1999. Vasemmalta Minna Malinen (Joensuu), Tiina Kautonen (Hyvinkää), Jaana Hämäläinen (Tampere), Jaana Jokela (Hyvinkää) ja Anne Eerikäinen (Hyvinkää).

CURLING, CURLING,

naukset ratkaistaan kymmenen pään otteluilla. Curlingissa on päämääränä saada mahdollisimman monta kiveä jäämään lähemmäksi pesän keskipistettä, eli nänniä, kuin vastustajan kivet. Päämäärän saavuttamiseksi voidaan heittää määrämittäisiä, suojaheittoja ja poistoheittoja. Pistettä saa vain kivistä, jotka koskettavat pesää ja ovat lähempänä keskipistettä kuin vastustajan paras kivi. Pistet lasketaan, kun molemmat joukkueet ovat heittäneet kaikki kivensä toiseen päähän.

Mitkä ihmeen harjat?

Pelissä käytetään harjaa, jonka harjakset ovat joko hevosen tai sian karvaa. Nykyisin kuitenkin synteettiset harjat ovat syrjäyttäneet luonnonharjat. Synteettisillä harjoilla saadaan aikaan tehokkaampi harjaus eivätkä ne roskaa pelialuetta. Yksikin karva, roska tai hius kiven alle joutuaan muuttaa kiven kulkusuunnan täydellisesti. Harjaaminen pidentää kiven kulkemaa matkaa ja vähentää kierteen vaikutusta. Matkan pidentämiseen voidaan parhaimmillaan vaikuttaa noin kymmenen prosenttia harjasta matkasta.

Miten minä lajin aloitin

Tutustuin lajiin ensimmäisen kerran 1993. Kävin katsomassa mieheni pelaamista ja kun en ymmärtänyt lajista mitään, totesin sen olevan täysin älytöntä eikä se kiinnostanut minua tippaakaan. Isot miehet heittelivät kiviä, juokisivat niiden perässä ja heilui-

vat harjojensa kanssa. Totesin ettei ollut minun lajini. Mutta kuinkas kävikään... 1994 kokeilin lajia itse ensimmäisen kerran ja naks! Olin heti sen jälkeen koukussa. Kausi 1994-1995 kului pelaamalla aivan huumorimelessä. Kaudella 1995-1996 kokosin oman naisjoukkueen ja silloin tuli houkutelua Katrikin työpaikalta mukaan. Katri oli myös aluksi hyvin epäluuloinen ja naureskeli koko lajille, mutta ei naureskellut kauan. Koukkuun tarttui Katrikin ja myös jäi. 1996

Suomen curlingliitto oli yllättänyt meidän nopeasta kehitymisestämme ja palkitsi joukkueemme vuoden positivismimpana yllättäjänä. 1996-1997 aloitettiin sitten toisinaan tehdä töitä lajin eteen. Harjoiteltiin paljon ja melkein kaikki aika menikin pelatesa. Kävimme pelaamassa turnauksia Hyvinkäällä ja aiheutimme jonkinasteisen sensaation lyömällä MM-kisoihin valmistautumassa olleen naisten maajoukkueen. Kyllä tuntui hyvältä, nam.

Keväällä 1997 Helsingis-

sa. Muutamista valinnaisista opinnoista jouduin luopumaan harrastukseni takia, mutta muuten kaikki järjestyi hienosti.

Harjoittelu aloitettiin jo lokakuun lopussa ja tavoitteeksi asetettiin SM-cupin mitalisija.

Taas jälleen kerran tuli suuri pettymys. Mikään ei onnistunut ja pelit kulkivat huonosti. Monta kertaa tuli mieleen lopettaa kilpaileminen ja jatkaa pelaamista vain paikallisarjassa. Kauden lopussa meillä ei ollut enää kuin kolme pelaajaa jäljellä. Tuleva kausi näytti epävarmalta. Tämän kauden aikana laskin, kuinka paljon aikaa harrastukseen kauden aikana uhrautui. Vaikka asuin talven aikana puolet ajasta Jyväskylässä, tuli Joensuussa pelattua 21 kahdeksan tunnin päivää viiden kuukauden aikana.

Kaudelle 1998-1999 Suomen curlingliitto teki päätöksen SM-sarjan pelaamisesta Vierumäen urheilupuistolla. Enää Suomen mestaruutta ja edustuspaikkoja ei ratkaistaisikaan yhtenä viikonloppuna pelattavassa SM-cupissa, vaan neljänä eri viikonloppuna pelattavassa SM-sarjassa. Vierumäen toiseen jääkiekkokaukaloon asennettiin curlingin ratamerkinnot ja urheilupuisto lupautui pitämään jään mahdollisimman tasaisena ja suorittamaan tasoitusjäädetykset tarvittaessa.

Joukkueemme ollessa vapaa saimme neljänneksi pelaajaksi Hyvinkäältä Päivin. Päivi sopeutui hyvin joukkueemme pieneen harjoittelun jälkeen. Alussa pelaaminen Vierumäen hyvissä ja liukkaissa olosuhteissa oli mei-

■ Suomi - Norja tiukassa alkusarjan ottelussa Kanadan MM-kisoissa. Kuvassa etualalla Suomen maajoukkueen heittovuorossa Minna Malinen ja harjaajina Jaana Jokela (vas) ja Tiina Kautonen.

kevällä osallistuimme ensimmäistä kertaa Kuopion SM-cupiin hakemaan kokemusta. Suuret olivat odotukset vasta-alkajilla ja odotuksiksi ne jäivät. Oli tavattoman kovia naisjoukkueita vastaan ja turpiin tuli.

Kevään korvalla osallistuimme myös Hyvinkäällä vuosittain järjestettävään kansainväliseen turnaukseen Finnish Bonspieliin. Putoimme semifinaaleista häviten ruotsalaiselle miesjoukkueelle, joka pääsi jatkoon tasapisteillä meidän kanssa. Kyllä silloin söi naista. Kuitenkin

sä järjestettyyn SM-cupiin lähdettiin suurin odotuksin. Olimme harjoitelleet paljon ja kehitystä oli tapahtunut. Mutta toisin kävi. Kokemusta tuli taas roppakaupalla lisää, mutta paha mieli oli kaikilla. Menestys antoi odottaa itseään. Olimme luonnollisesti pettyneitä, koska töitä oli tehty paljon.

1997-1998 joukkueemme tuli uusi pelaaja Sari. Kaikki näytti hyvältä alkukaudesta ja nyt meillä oli viisi pelaajaa. Lieviä järjestelyjä aiheutti myös opiskeluni Jyväskylän opettajakorkeakoulus-

HENKILÖKUNTA HARRASTAA

dän joukkueellemme hankalaa. Joensuun kylmässä hallissa pelaaminen on aivan kuin kyseessä olisi eri laji. Ensimmäinen sarjaviikonloppu meni kokonaan pipariksi. Heitimme koko ajan liian kovia heittoja ja henkinen puolikin takkuili. Mutta kolme oli vielä jäljellä. Seuraavana sarjaviikonloppuna peli kulki hyvin ja jaoimme sarjaviikonlopun parhaan sijoituksen naisten maajoukkueen kanssa.

Kolmas viikonloppu meni kohtalaisella menestyksellä, sijoitus oli kolmas. Viimeinen sarjaviikonloppu oli työtä ja tuskaa. Olimme kiinni koko SM-sarjan pronssimitalissa ja päätimme myös ottaa sen. Ennen viimeistä ja ratkaisevaa ottelua istuimme Katrin kanssa saunassa ja kunnan löylyillä ajettiin aamun pelistä tulleet itkut ja paha mieli pois. Entistä kovempina ja itsevarmempina lähdettiin sitten voittamaan viimeistä peliä, vaihtoehtoja ei ollut. Peli kulki hienosti ja voitimme sen ylivoimaisesti. SM-pronssi oli meidän. Ensimmäinen mitali, ette usko kuinka hyvältä se tuntuikaan. Nyt oli kova työ alkanut kantaa hedelmää ja saimme korvauksen kaikille niille uhrauksille, joita lajin eteen olimme joutuneet tekemään. Lisää korvausta kovalle työlle saimme myös Joensuussa järjestetystä SM-cupista, josta tuli myös pronssia. Edellisen vuoden säännöillä olisimme olleet hopealla. En ole katkera, mutta kuitenkin...

MM-kisat, New Brunswick; St John

Pisteenä hienolle kaudelle oli myös valinta naisten maajoukkueeseen edustamaan Suomea MM-kisoihin Kanadaan. MM-kisoihin pääsemisen on unelmien täyttymys jokaiselle kilpailutasolla pelaavalle curlaajalle. Pääsemisen mukaan oli minullekin yllätys ja samalla kunnianosoitus joensuulaista osaamista kohtaan.

Lensimme Lontoon ja Montrealiin kautta St. Johniin, jossa kilpailut järjestettiin. St. John on n. 125 000 asukkaana satamakaupunki aivan Kanadan itärannikolla lähellä USA:n rajaa. Curling-kulttuuri Kanadassa on niin erilainen kuin Suomessa. Siellä laji on valtavan suosittu ja sitä mukaa myös peliolosuhteet ovat erittäin hyvät. Lajin harrastajia on n. miljoona kun taas Suomessa n. viisisataa. Meitä oli vastassa lentokentällä autonkuljettajamme Trina ja meillä oli kahden viikon ajan käytössämme kuljettaja ja auto, jonka kilpailujen pääsponsorin Ford oli lahjoittanut käyttöömmek.

Kävimme harjoittelemasa autonkuljettajamme curlingclubilla, joka oli perustettu 1895 ja heidän vanhin pelaajansa oli yli 90-vuotias nainen. Jo tämäkin kertonee kulttuurista jotain. Ennen kilpailujen alkamista oli sponsoreille järjestetty iltatilaisuus, jossa oli mukana myös koko kaupungin kerma ja jossa kaikki joukkueet esiteltiin yhteistyökumppaneille. Loistavissa kilpailujen avajaisissa, jokainen maa ja pelaaja esiteltiin katsojille, joita olikin paikalla miltei 10 000. Oli hieno kokemus marssia esittelyyn noin suuren yleisön eteen. Avajaisten yhteydessä oli avajaisbanketti, jossa meille tarjottiin pitkän kaavan mukainen illallinen. Tilaisuuksia, joihin kilpailijat osallistuivat, oli aika paljon. Edustusjoukkueet joutuvat maailmalla todellakin myös edustamaan.

MM-kisoihin pääsee kymmenen maailman parasta joukkuetta ja ensin pelattiin round robin, jossa kaikki pelaavat kaikkia vastaan. Ensimmäisenä meillä oli vastassa USA. Kaikki olivat todella jännittyneitä ensimmäiseen peliin lähdettäessä, mutta peli sujui hyvin viidenteen päähän asti. Sitten tuli USA ja "nuiji" meidät todella. Seuraava peli oli Tanskaa vastaan, jossa tuli myös tappio.

Seuraavana päivänä oli vastassa Saksa, joka on hallitseva euroopanmestari. Voitimme Saksan todella tiukassa pelissä vasta jatkopäivästä. Jatkopäivä pelataan, jos joukkueet ovat tasoissa kymmenen päivän jälkeen. Se oli tärkeä voitto Suomelle, mutta ankara pettymys Saksalle. Ta-

soitaan Saksa on parempi joukkue, mutta tällä kertaa se kuitenkin jäi häviölle.

Kolmantena kilpailupäivänä oli vastassa ennakkosuosikki Kanada, joka peittoosi meidät helposti. Ennen iltapeliä oli Suomen joukkueen esittely. Meillä oli lipunkantaja ja kyltinkantaja, kun marssimme jäälle. Esittelyn lopuksi Suomen lippu näytettiin screenillä ja soitettiin Maammelaulu, jonka kaikki katsojat kuuntelivat seisaallaan. Seisoa tuhansien ihmisten edessä katsellen Suomen lippua ja kuunnellen Maammelaulua oli niin liikuttava kokemus, että kyynel pyrki väkisinikin silmäkulmaan. Iltapäivän peli oli Japania vastaan ja sen voitimme helposti.

Neljännän päivän peli hallitsevaa maailmanmestaria Ruotsia vastaan sujui juuri niinkuin osasi odottaa. Ruotsi on todella kova joukkue eikä meillä ollut mitään mahdollisuuksia. Viidentenä kilpailupäivänä oli vastassamme Skotlanti, jonka voitimme helposti. Olimme hieman yllättyneitä Skotlannin joukkueen heikosta tasosta, vaikka EM-kisoissa he olivat toisia. Iltapelissä oli vastassa Sveitsi ja pelistä tuli tiukka ja tasainen, mutta lopulta vastustaja vei voiton. Sveitsi olisi ollut voitettavissa. Kuudentena kilpailupäivänä viimeinen peli oli Norjaa vastaan. Taas viisi ensimmäistä päätä sujui hyvin, mutta sitten alkoi tulla virheitä, joista Norja rankaisi heti. Kästelimme kahdeksan päivän jälkeen ja meidän pelimme lopuivat siihen. Sijoituksemme oli kahdeksas. Taakse jäivät Japani ja Skotlanti. Onhan tunnelma aivan erilainen pelata tuhansien katsojien, valokuvaajien ja televisiokameroiden edessä, mut-

■ Suomen nuorten maajoukkue voitti hopeaa keväällä Kööpenhaminassa pidetyssä Pohjoismaitten kilpailuissa. Prikaatissa varusmiespalvelusta suorittamassa olevat kokekas Mikko Saastamoinen (toinen oikealta) ja alikersantti Risto Kolmonen (kolmas oikealta), Tero Salo (Hyvinkää) ja Ville Kärkkäinen (Joensuu) muodostivat Suomen joukkueen.

HENKILÖKUNTA HARRASTAA

ta peliin on koko ajan keski-tyttävä niin, ettei niitä pelin aikana edes huomaa. Kun laji on Kanadassa niin suosittu, ovat pelaajat todellisia julkiksia. Menimme minne tahansa, oli nimikirjoitusten pyytäjiä aina paikalla. Eipä ole koskaan aikaisemmin tarvinnut nimmareita jaella.

Saavutimme MM-kisoista kuitenkin 2,5 olympiapistettä, joita keräämällä on mahdollisuus päästä Salt Lake Cityn olympialaisiin vuonna 2002, joihin kahdeksan maailman parasta maata pääsee mukaan. Matka oli todella antoisa, mutta samalla aika rankka. Round robinin aikana ei päiväohjelmaan kuulunut muuta kuin pelaaminen, syöminen ja nukkuminen tiukan aikataulun mukaan. Loppu-aika kuluikin katsellessa finaalieja ja shoppaillessa.

Lisäksi matka oli myös erittäin hyvä kielitaidolleni, koska englantia oli ymmärrettävä ja puhuttava kaikkien kanssa päivittäin. Aikaerosta toipuminen kotiin palaamisen jälkeen kesti noin viikon. Mi-

nä kävin nukkumaan aamulla kun mieheni lähti töihin ja heräsin kun hän tuli töistä. Vuorokausirytmäni oli hiukan sekaisin.

Näin jälkeensä ajatellen kahdeksas sija on saanut mielessäni lisää arvostusta, koska MM-kisoihin pääsee vain kymmenen parasta joukkuetta maailmasta. Euroopastakin Englanti ja Ranska, joissa on paremmat peliolo-suhteet kuin Suomessa, jäivät kisojen ulkopuolelle. Sit-ten, kun Suomeen saadaan kunnolliset lämpimät peliolo-suhteet, on Suomi tosissaan mukana mitalipeleissä.

Kansainvälistä menestystä myös prikaatin varusmiehille

Tällä hetkellä varusmiespalvelustaan Pohjois-Karjalan Prikaatissa suorittavat kokelas Mikko Saastamoinen ja alikersantti Risto Kolmonen pelaavat joukkueessa, joka toi junioreiden Pohjoismaiden mestaruuskilpailuista hopeaa. Mikko Saastamoisen kipparoi-

ma joukkue yllätti komeasti Kööpenhaminassa järjestetyissä kilpailuissa. Ruotsi vei voiton vasta jatkopäätön jälkeen yhdellä pisteellä.

Saastamoisen joukkue on muutenkin osoittanut erittäin hyvää taitoa koko talven Vierumäellä pelatussa SM-sarjassa, jossa he pelasivat miesten sarjassa, vaikka junioreihin vielä ikänsä puolesta kuuluvatkin. Pojat ovat harjoitelleet paljon ja osoittaneet, että kovalla työllä muutamassa vuodessa voi lajissa kehittyä kansalliseen kärkeen.

Kaikki mukaan kokeilemaan

Minulla on nyt tilaisuus haastaa kaikki varuskunnan työntekijät kokeilemaan äärimmäisen hienoa lajia. Eri-tyisesti kaikkien, jotka kärsivät niska- ja harti-

aseudun lihasten kipeytymisestä ja jäykkyydestä, olisi suotavaa harrastaa curlingia. Harjaaminen on niin dynaaminen liike juuri hartioiden alueen lihaksille, ettei minulla ja Katrilla koskaan pelikauden aikana ole ongelmia hartioiden kanssa. Lihakset pysyvät pehmeinä ja veri kiertää. Lisäksi laji on mukavaa yhdessäoloa ja pelatessa saa ropakaupalla raitista ilmaa. Laji sopii kaikille ikään ja sukupuoleen katsomatta.

Joensuun curlinghalli sijaitsee Palloilukeitaan takana koirien koulutuskentän laidalla.

Varustehankinnat eivät rasita ketään; seuralla on liukureita ja harjoja, joita saa lainata vapaasti.

Asiasta kiinnostuneet otatakaa yhteyttä allekirjoittaneeseen tai Katri Määtään.

Kuvat ja teksti Ravitsemistyönjohtaja Minna Malinen

ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYNELEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18, Joensuu, p. 227 211, ma-pe 9.30-18, la 9-14

MatkaKaleva

Solmusta solmuun
piippo-tuote oy
Sysmäjärventie 3, 83500 Outokumpu • Puh. (013) 562 555, Fax (013) 562 556

TULIKIVI

Roche

Fortum
SERVICE

JOENSUUN OSUUSPANKKI

Outokummun kaupungilla on yritteliäs elinkeinopolitiikka

■ Outokummun vanha kaivos

Teollisuuskylä, maaseututoimisto ja Outokummun Matkailu huolehtivat paikkakunnan kehittämisestä. Outokummun Seudun Teollisuuskylä Oy perustettiin hoitamaan kaupungin elinkeinoasioita. Teollisuuskylä huolehtii teollisuuden, kaupan ja palvelujen aloista. Maaseutuasioista vastaa Maaseututoimisto, ja matkailusta Outokummun Matkailu.

- Outokummussa vahvoina elävät metalli- ja muoviteollisuus ovat laajentuneet viime vuosina, ja niitä varten Teollisuuskylä on rakennuttanut lisätiloja. Paikkakunnalla on toteutettu ja tullaan toteuttamaan myös useita osin EU-rahoitteisia projekteja, joiden tarkoitus on kehittää elinkeinoelämää edelleen, kertoo Outokummun kaupunginjohtaja Pirjo Puustjärvi.

Outokumpu on seitsemän muun pohjoiskarjalaisen kunnan kanssa elinkeino-yhteistyössä. Jyty-nimellä kulkevassa yhteistyössä ovat mukana myös Joensuu, Pyhäseikä, Kontiolahti, Eno, Polvijärvi, Kiihtelysvaara ja Liperi. Projektia hoitaa elinkeinojohtaja Harri Turunen.

- Itsenäisen suoriutumisen apuvälineiden kehittämiskeskus ISAK huoltoyksikköineen on tehnyt merkittävää työtä sosiaalitekniikan alueella. Tunnetuimpia teollisia outokumpulaisia yrityksiä ovat mm. Outokumpu Turula Oy, New Steel -

yhtiöt, Suomen CNC-Metal Oy, Outokummun Metalli Oy, Hackman TTT, Piippo, David, Pouttu Foods Oy, VTT Kemiantekniikka sekä muun muassa muovisia olutpuppeja valmistava Verdi. Useat outokumpulaiset yritykset edustavat korkeaa teknologiaa ja harjoittavat myös vientiä. Outokummussa tehdään myös metallianalysoinnin ja rikastustekniikan tutkimusta, kertoo Pirjo Puustjärvi.

Kaikkia hankkeita hoitaa keskitetysti Outokummun seudun Teollisuuskylä Oy. Suurimman osan Teollisuuskylästä omistaa Outokummun kaupunki; vähemmistöosakkuuksia on Polvijärven kunnalla ja Finnvera Oyj:llä.

Monipuoliset vapaa-ajan palvelut

- Luin jostakin tutkimuksesta, joka karsoitti yrittäjien kiinnostuksen kohteita, että asuntoasioitakin tärkeimpinä he pitävät vapaa-ajan palveluja. Outokummussa onkin kokoisekseen 8.600 asukkaan kaupungiksi huippuluokan palvelut: urheilutalo ja urheilukenttä, opiston erilaiset piirit, leirikeskukset, Erä- ja luontokeskus sekä vanha kaivos, joka on kulttuurisestikin arvokas. Elokuvateatteri sekä näytelmäteatteri viihdyttävät myös kulttuurinnälkäisiä, mainitsee Puustjärvi.

Sosiaali- ja terveystieteiden peruspalveluita ei Outokummusta myöskään puu-

tu. Paikkakunnalta löytyvät optikot ja lääkärit (myös yksityiset) sekä peruskoulun ala- ja yläaste ja lukio. Päivähoitopaikan Outokumpu on pystynyt tarjoamaan kautta aikojen jokaiselle alle kouluikäiselle.

Outokumpu on voimakkaasti myös koulutuspaikkakunta. Paikkakunnalla on muun muassa aikuiskoulutuskeskus ja lisäksi tarjolla on mahdollisuus myös teatteri- ja kulttuurialan opintoihin.

- Olemme tyytyväisiä siitä, että paikkakunnalla on ammatillista koulutusta. Oppimiskeskus, ammattikorkeakoulu ja aikuiskoulutuskeskus kivi- ja tekniikkakeskuksineen lisäävät koulutustarjontaa merkittävästi. Outokummussa voi suorittaa muun muassa toisen asteen viestinnän perustutkinnon, sanoo Pirjo Puustjärvi.

Outokumpu paikallis-toiminnan pilottina

Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän paikallisosastotoiminta on käynnistynyt Outokummussa nimellä OKUPOLI. Paikallisosastoon kuuluvat Outokummun kaupungin lisäksi Polvijärven ja Liperin kunnat. OKUPOLI:iin kuuluu 10 henkilön johtoryhmä, jotka edustavat kutakin kuntaa, maanpuolustusjärjestöjä ja muita vapaaehtoisia. Lisäksi OKUPOLI:ssa on 4 reserviläisyksikköä.

Paikallisosastotoiminta jakaantuu kahteen johtoryhmän koordinoimaan osaan: reserviysikkötoimintaan ja koulutusyksikkötoimintaan. Reserviysikkö koostuu sodan ajan joukkoihin kuuluvista vapaaehtoisista. Koulutusyksikkö koostuu kaikista yli 15-vuotiaista vapaaehtoisista Suomen kansalaisista, jotka haluavat valita ja valmistautua kriisiajan tehtäviin, joita hoitavat kunnan viranomaiset.

Vuoden 1999 aikana on tarkoitus aloittaa kouluttamalla aluksi yksi 25 henkilön majoitusryhmä. Outokummussa on arvioitu tarvittavan lähes 300 henkilöä paikallisosastotoimintaan. Suurin tarve 100 henkilöä on majoitustehtävissä, joten siitä on sopivaa aloittaa koulutus. Vapaaehtoinen toiminta on erittäin tärkeä osa poikkeusolojen toimintaa. Erilaisia katastrofeja voi sattua, vaikka niitä ei toivota - varautuminen on viisautta eikä vahingon enne.

Teksti ja kuva Outokummun kaupunki

Hiihtoperinteemme prikaatin yksi vahvuuksista

Pohjois-Karjalan Prikaati saavutti jälleen suuren joukon palkintoja ja ennen kaikkea hyviä sijoituksia. Menestystä tuli vuoden 1998 urheilusaavutuksista samalla kuin kuluneen talven hiihtokilpailuista, joissa hiihtäjämme osoittivat joukko-osastomme hiihtoperinteen vahvuuden.

Vuoden vaihte alkoi menestyksekkäästi, sillä prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen vastaanotti presidentti Urho Kekkosen kiertopalkinnon Pääesikunnassa Helsingissä. Hopeisen pokaalin on lahjoittanut presidentti Urho Kekkonen v. 1978 ikuisesti kiertämään ja näinollen palkinto on yksi arvostetuimmista puolustusvoimien kiertopalkinnoista. Palkinnon saa haltuunsa vuodeksi se joukko-osasto, joka menestyy ammunnan, hiihdon ja

suunnistuksen sotilas-SM-kilpailuissa. Suurimman yleismestaruuspisteiden yhteismäärän saavuttanut joukko-osasto on voittaja. Pohjois-Karjalan Prikaati saavutti viime vuotisissa sotilas-SM-kilpailuissa selvästi eniten pisteitä.

1. Pohjois-Karjalan Prikaati 230 p
2. Panssariprikaati 209 p
3. Savon Prikaati 207 p

Prikaati saavutti pokaalijahtiinsa pisteitä parhaiten amunnasta, jossa ampumamme sijoituivat toiselle tilalle. Suunnistajamme sijoituivat neljänneksi ja hiihtäjämme seitsemännelle tilalle.

Muissa puolustusvoimien kiertopalkinnoissa Prikaatimme menestyminen jäi hiuskarvan varaan, sillä olimme melkein poikkeuksetta toisella sijalla. Presidentti Kyösti Kallion kiertopalkintopisteissä hävisimme vaivaisen pisteen ja kenraali Keinosen kierto-

palkinnossa sijoituimme edelleen toiseksi häviten Panssariprikaatille. P. E. Svinhufvudin kiertopalkinnossa saimme kolmannen tilan. Eli voitaneen todeta "ettei mikään hullumpi sarja".

Kulunut talvi oli liikunnallisesti tapahtumarikas, hiihtotapahtumia melkein viikoittain, joissa joko hiihdettiin kilpaa tai vähemmän kilpaa. Kontiolahden ampumahiihtostadionilla oli Pohjoiskarjalaisittain kauden päätapahtuma ampumahiihdon MM-kilpailut. Kilpailu joutui kuitenkin sääolosuhteiden armoille elohopean laskiessa useamman kerran yli miinus kahdenkymmenen asteen, mutta kuitenkin kaikesta huolimatta päästiin kamppailemaan MM-titteleistä.

Puolustusvoimissa kulunut talvi oli eräänlainen hiihtoperinteiden vaalimisen vuosi, jolloin pyrittiin luomaan kipinä hiihtoharrastuksen ja taidon ylläpitämiseen. Prikaa-

tissa järjestettiin kansanhiihtotapahtuma helmikuun aikana, jota tätäkin tapahtumaa pakkasherra koetteli. Hiihtotapahtumaan saatiin suurella joukolla mukaan hiihtotaitoa opettelevia Kontioniemen päiväkodin lapsia, samoin kuin vähän varttuneempia Kontioniemen ala-asteen koululaisia. Vierailu oli todella mieleen lapsille, sillä ihanteellinen sää ja sotilaskodissa tarjotut munkit tarjosivat mielekkään vierailun prikaatissa.

Samaan hiihtotapahtumaan liittyen saimme vieraaksi tai ehkä paremminkin oppiin joukon Joensuun ala-asteiden opettajia. Annoimme opettajille samanlaisen hiihdon koulutuspaketin kuin annamme varusmiehilllemme. Vastaanotto opettajilta oli sen verran ilahduttava, että he toivoivat mahdollisuutta vierailta tulevinakin talvina. Olisikohan talon tarjoama hernekeitto tehnyt vaikutuksen.

Pohjois-Karjalan Prikaatin hiihtäjät talvikisoissa

Prikaatin vahva ja hyvin valmentautunut hiihtojoukkue edusti joukko-osastoaan eri kilpailuissa talven aikana. Etukäteisvalmisteluja haittasi hieman talven ei-toivottu vieras, A-virus, joka pesiytyi kiusallisesti joihinkin hiihtäjiin. Tästä huolimatta menestys oli loistava. Onnen merkitys urheilussa on taidon ja kunnon ohella merkittävä ja vielä hieman paremmalla onnella joukkueemme menestys olisi ollut täydellinen, jos... ja jos...

Itäisen Maanpuolustus-

alueen mestaruuksista kilpailtiin 22.-25.2.1999 Mikkelissä. Tällä kertaa pakkanen ei häirinnyt suorituksia ja kisat läpiviettiin lauhassa -5 -7 asteen säässä. Kuten odotettiin, PKarPr voitti kisojen yleismestaruuden. Varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdossa alikersantti **Harri Sivonen** saavutti toisen sijan.

Henkilökunnan ampumahiihdossa Prikaatiin kesällä valmistuva opistoupseerioppilas **Sami Petroff** sijoittui yleisessä sarjassa kolmanneksi,

sauvan katkeaminen maksoi todennäköisesti hopean, luutnantti **Petri Tiainen** sijoittui viidenneksi. Yliiluutnantti **Pertti Kettunen** avasi henkilökohtaisen mitalitilinsä sijoitumalla 35-vuotiaissa kolmanneksi. Vanhat herrat everstiluutnantti **Kari Jylhä** ja majuri **Risto Vairinen** voittivat sarjansa, jotka tosin olivat hieman vähämiehisiä. Sotilaiden liikuntaharrastus ilmeisesti hiipuu iän myötä.

Varusmiesten maastohiihdossa yleisen sarjan SM-viitonen, jääkäri **Timo Toppari**

voitti. Seuraavina olivat alikersantti **Teemu Hirvonen** ja alikersantti **Harri Sivonen**. Neljä seuraavaakin sijaa tuli meidän miehille. Yleisen sarjan maastohiihdossa opistoupseerioppilas **Sami Petroff** sijoittui kolmanneksi, luutnantti **Petri Tiainen** taisteli loppumatkalla katkenneella sauvalla neljänneksi, miesten neljäkymppisissä majuri **Risto Vairinen** oli toinen ja sarjaa ylempänä everstiluutnantti **Kari Jylhä** jatkoi voittokulkuun.

Viimeisenä kilpailupäivä-

nä vuorossa oli joukkuelajit. Ensin hiihrettiin varusmiesten viesti, jossa PKarPr otti odotetusti ylivoimaisen lähes kolmen minuutin voiton joukkueella **Timo Toppari**, **Timo Riissanen** ja **Teemu Hirvonen**. Viimeisenä hiihdyssä partiokilpailussa prikaatin ykköspartio kapteeni **Jouni Nykänen**, luutnantti **Petri Tiainen**, alikersantti **Jukka Mielikäinen** ja alikersantti **Harri Sivonen** sijoittui A-sarjassa Reserviupseerikoulun jälkeen toiseksi. Molemmat partiot ampuivat neljä ohilaukausta. B-sarjassa prikaatin kakkospartio yliluutnantti **Ville Haapala**, yliluutnantti **Pertti Kettunen**, jääkäri **Tomi Hirvonen** ja jääkäri **Ilo Kauppinen** oli myös toinen.

Sotilaiden hiihdon suomenmestaruuksista kilpailtiin Keuruulla Keski-Suomen Rykmentissä 9. - 11. 3.1999. Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkue lähti kisoihin suurin toivein, vaikka sairastelut olivat edelleenkin haitanneet eräiden miesten valmistautumista.

Kilpailut aloitettiin kauniin talvisään vallitessa varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdolla. Kilpailun puolivälissä startannut oppilas **Timo Toppari** johti kisaa lähes loppuun asti neljällä sakkominuutilla. Kilpailun viimeisenä lähtenyt järjestävän joukko-osaston alikersantti **Joutsen** onnistui ammunnsaan, vain yksi sakkominuutti, johti kilpailua 50 sekunnilla noin kolme kilometriä ennen maalia ja jaksoi loppumatkan hiihtää kotileisön rajusti kannustaessa ja kuuluttajan laskiessa sekunteja loppumetreillä niin, että voitti **Topparin** 1.8 sekunnilla! **Topparille** tämä ero oli kallis, sillä voittopalkintona ollut kymppitonni Fortner vaihtui varustekassiin. Prikaatin menestystä täydensi alikersantti **Teemu Hirvonen** yhdeksännellä sijallaan.

Yleisen sarjan ampumahiihdossa luutnantti **Petri Tiainen** oli kolmen ampumapaikan jälkeen kiinni plakettisijassa, mutta sai viimeisellä pystypaikalla todeta, että maitohappo reisissä ei ole ammuntaa

tehostava sallittu lisäaine, tuloksena ole kohtuullinen 16. sija. Opistoupseerioppilas **Sami Petroffilta** ei ammunta sujunut oikein millään paikalla. 35-vuotiaiden sarjassa yliluutnantti **Pertti Kettunen** nappasi elämänsä ensimmäisen pv:n plaketin kuudennesta sijastaan, pronssimitalikin jäi vain vajaan minuutin päähän. Keskiyöviikolla 10.3. 1999 suoritettiin maastohiihto. Varusmiesten 15 km:llä oppilas **Timo Toppari** onnistui jälleen mainiosti, vain Urheilukoulun **Sakari Kettunen** ehti edelle. Ero oli kuitenkin selvä 47 sekuntia. Prikaatin menestystä täydensivät alikersantti **Harri Sivonen** 9., alikersantti **Teemu Hirvonen** 12., jääkäri **Esa-Pekka Rinkinen** 27. 40-vuotiaiden 10 km:llä majuri **Risto Vairinen** hiihti kuudenneksi.

Viimeinen kilpailupäivä aloitettiin varusmiesten viestillä. Avausosuudella **Timo Toppari** maksoi kalavelkoja **Sakari Kettuselle** jättäen tätä parikymmentä sekuntia, toisella osuudella **Harri Sivonen** ei pystynyt vastaamaan Urheilukoulun **Olli Ohtosen**

vauhtiin ja **Teemu Hirvosen** tehtäväksi jäi hopean varmistaminen.

Päivää jatkettiin partiohiihdolla. Pohjois-Karjalan Prikaatin partio kapteeni **Jouni Nykänen**, luutnantti **Petri Tiainen**, alikersantti **Jukka Mielikäinen** ja alikersantti **Mika Iivanainen** oli vielä ampumapaikan jälkeen, kolme ohilaukausta ammuttuaan, kolmantena, mutta loppumatalla partio joutui miesten väsymisen takia jakamaan aseita uudelleen ja Keski-Suomen Rykmentti kovemmallalla hiihtovauhdillaan ohitti partiomme. Tuloksena oli kaikkien urheilijoiden vihaama ja Pohjois-Karjalan Prikaatille vuosien varrella tutuksi tullut neljäs sija. Taktisesti hieman kypsempi hiihto olisi varmasti tuonut toivotun mitalin.

Kaikkien kilpailulajien jälkeen alettiin ynnäillä loppupisteitä ja tietysti siinä kävi niin, että joukko-osastomme jäi toiseksi neljän pisteen erolla Panssariprikaatiin. Kaikkien aikojen paras talvikisajoukkue tosin tämäkin, oli.

Oltermannin viesti 17.-18.3.1999

Herra kenraali - Itäisen Suomen Oltermanni, Me Pohjois-Karjalan Prikaatin valiotaistelijat olemme hiihtäneet viestiämme jääkäreiden taidolla ja sitkeydellä. Olemme saaneet täyttää tehtävämme kotoisessa, maanpuolustukselle myönteisessä Pohjois-Karjalassamme. Vestinviejiksi olemme valinneet kaikkein sotilaskuntoisimmat taisteliamme, selkeänä tavoitteenamme saattaa viesti mahdollisimman nopeasti teille, herra Oltermanni. Joukkoamme kuvaa hyvin tuntemattoman runoilijan säe.

"Joukko armoton on, kova korvaamaton, se on paikkansa ansainnut työllä. Päläs pälkähän varjosa varmana vie korven sissejä voittohon yöllä."

Kontiorannassa 17.3.1999
Pohjois-Karjalan Prikaatin Komentaja
Eversti Antti Lankinen

Talvikauden viimeisen kilpailu, 54. Oltermannihiihto, käytiin Nurmeksen ja Kolin välisellä alueella, reitin kokonaispituuden ollessa linnuntietä 85 km. Pohjois-Karjalan Prikaati lähti kilpailuun selvänä suosikkina, olihan sillä Itäisen Maanpuolustusalueen paras joukkue talven kilpailuissa.

Viesti **Oltermannille** lähti liikkeelle Nurmesejärven jäältä, edeten Vuokon-Povelan ja Nunnanlahden kautta Ryynä-

kylässä. Viesti etenikin odotusten mukaisesti aina 3. rastille saakka, missä PKarPr:n johto ennalta kovimmaksi veikatun vastustajaan Karjalan Prikaatiin oli 17 minuuttia.

Seuraava rastiväli osoitti, kuinka merkittävää osaa retti-suunnittelu merkitsee tässä viestinhiihdossa. KarPr teki täysin muista joukko-osastoista poikkeavan reitin valinnan hiihtämällä tietä myöten noin 6-7 km pidemmän lenkin kun muut joukkueet, jotka "puskivat" lähes suoraan tiel-

■ Kapteeni Jouni Nykäsen (oik) johdolla tapahtui Olttermanni-hiiden suunnittelu.

tä tielle kohti 4-rastia.

KarPr:n reitti kartalta katsottuna näytti virhevalinnalta, mutta totuus valkeni 4-rastilla, kun KarPr leimasi minuutin aikaisemmin 3. rastilla johtanutta PKarPr:sa. Viimeisellä rastivälillä ennen maalia ei eroa enää saatu kurottua umpeen ja näin komentajan lähettämä viesti tulivarmasti perille vain 2 minuuttia voittajaa hitaampana. Joukkue sijoittui kuitenkin hienosti toiseksi.

Prikaatin joukkueessa hiihtivät kapteeni **Jouni Nykänen**, luutnantti **Petri Tiainen**, alikersantti **Teemu Hirvonen**, alikersantti **Harri Sivonen**, alikersantti **Jukka Mielikäinen**, alikersantti **Mika Iivanainen**,

alikersantti **Tomi Kuutti**, alikersantti **Marko Mutanen**, oppilas **Timo Toppari**, jääkäri **Timo Riissanen**, jääkäri **Ilpo Kauppinen**, jääkäri **Esa-Pekka Rinkinen** ja jääkäri **Tomi Hirvonen**. Huoltajana toimi yliluutnantti **Pertti Kettunen**, varamiehenä alikersantti **Juha Lappi** ja autonkuljettajana jääkäri **Toni Ropponen**.

Kokonaisuutena Pohjois-Karjalan Prikaatin menestys talven 1999 kilpailuissa oli mainio. Saavutetun aseman säilyttäminen tulevaisuudessa on haaste koko prikaatin henkilöstölle.

Teksti
Hiihtojoukkueen johtaja
majuri Risto Vairinen

■ Ensimmäinen osuus lähti liikkeelle Nurmekselta. Kuvassa etualalla Pohjois-Karjalan Prikaatin ensimmäisen osuuden partio.

Pohjois-Karjalan Prikaatin mestaruuskilpailujen tuloksia Hiihdon yleismestaruus-kiertopalkinnon tulokset

1. Aliupseerikoulu
2. Jääkärikomppania
3. Esikunta- ja huoltokomppania
4. Sissikomppania
5. Kranaatinheitinkomppania
6. 1. Jääkärikomppania

11.3.1999 AMPUMAHIIHTOKILPAILUT

Yleinen sarja

1. yliluutnantti Jukka Päivinen	E-HK
2. everstiluutnantti Kari Jylhä	KarJPE
3. kapteeni Petri Myller	PrE

Sarja 35 v

1. luutnantti Jukka Rynnänen	KrhK
2. yliluutnantti Jari Pantsari	2. JK
3. luutnantti Pasi Koivunen	1. JK

Sarja 40 v

1. yliluutnantti Heikki Rosenius	PrE
2. yliluutnantti Matti Hämäläinen	PrE
3. majuri Markku Kejonen	PrE

Sarja 45 v

1. sotilasmestari Tor Kosonen	2. JK

Varusmiehet

1. upseerikokelas A Lehikoinen	SissiK
2. oppilas M Immonen	AuK
3. upseerikokelas J Airaksinen	SissiK

Joukkuekilpailu

1. Aliupseerikoulu
2. Jääkärikomppania
3. Sissikomppania

12.3.1999 PRIKAATIN HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Yleinen sarja

1. yliluutnantti Jukka Päivinen	E-HK
2. everstiluutnantti Kari Jylhä	KarJPE
3. yliluutnantti Lasse Kellberg	AuK

Sarja 35 v

1. ylikersantti Ari Pietarinen	Huoltola
2. luutnantti Jukka Rynnänen	KrhK
3. yliluutnantti Jari Pantsari	2. JK

Sarja 40 v

1. yliluutnantti Heikki Rosenius	PrE
2. yliluutnantti Matti Hämäläinen	PrE

Sarja 45 v

1. sotilasmestari Tor Kosonen	2. JK
2. kapteeni Kosti Kinnunen	KarJPE

Varusmiehet

1. upseerikokelas A Lehikoinen	SissiK
2. oppilas T Hirvonen	AuK
3. oppilas M Immonen	AuK

Yksikkötulokset

1. Aliupseerikoulu
2. Jääkärikomppania
3. Sissikomppania

16.3.1999 PARTIOHIIHTOKILPAILUT

Sarja A

1. Aliupseerikoulu 1
yliluutnantti Lasse Kellberg
oppilas M Immonen	alikersantti M Lappalainen
oppilas T Hirvonen
2. Esikunta- ja huoltokomppania 1	
3. Aliupseerikoulu 2	

Yksikkötulokset

1. Aliupseerikoulu
2. Esikunta- ja huoltokomppania
3. Kranaatinheitinkomppania

Sarja B

1. Henkilöstötoimisto 1
eversti Antti Lankinen
yliluutnantti Pekka Peltoniemi	yliluutnantti Heikki Rosenius
luutnantti Mikko Pesonen
2. Huoltokeskus	
3. Sissikomppania 3	

PRIKAATISSA TAPAHTUU

YLENNYKSET

Kapteeniksi
Kosti Kinnunen
1.1.1999

Yliluutnantiksi
Seppo Mähönen
1.1.1999

Yliluutnantiksi
Aimo Sairanen
1.1.1999

Kapteeniksi
Ahti Kosonen
1.5.1999

Majuriksi
Heikki Holkeri
4.6.1999

HENKILÖKUNTAAN HYVÄKSYTYT

Musiikkikapteeniksi
Juha Tiensuu
4.6.1999

Vänrikki
Seppo Väänänen
1.1.1999

Kersantti
Jukka Porkka
29.3.1999

Sosiaalikuraattori
Anne Laitinen
1.4.1999

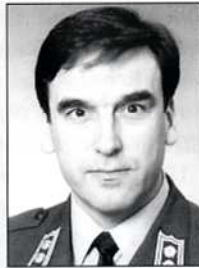
SIIRROT

Työnjohtaja
Matti Tanskanen
1.3.1999
Lapin Ilmatorjunta-
rykmenttiin

Ylikersantti
Ari Hiltunen
1.5.1999
Mikkelin Sotilasläänin
Esikuntaan

Everstiluutnantti
Tomi Nurminen
1.6.1999
Pääesikuntaan

Kapteeni
Antti Teräväinen
1.6.1999
Pohjois-Karjalan
Sotilasläänin Esikuntaan

RESERVIIN

Ylikersantti
Ahti Kuikka
1.2.1999

Sosiaalikuraattori
Antti Kesseli
9.3.1999

Sotilasmestari
Jouni Ratilainen
1.6.1999

Vahtimestari
Arto Nupponen
1.4.1999

Ampumahiihdon maailmanmestaruuskilpailut

Kontiorannassa

Helmikuun alussa järjestettiin Kontiorannan ja koko Itä-Suomen merkittävimmät kansainväliset urheilukilpailut Kontiolahden ampumahiihtostadionilla. Paikalla oli yli 400 kilpailijaa ja joukkueiden jäsentä 28:sta maasta. Koti- ja ulkomaisia toimittajia sekä Yleisradion henkilökuntaa oli paikalla lähes 500 henkeä. Suurimmaksi ja kauneimmaksi kohosi kuitenkin yli 500-päinen toimitsijajoukko, joukossa mukana myös useita nykyisiä ja entisiä varuskuntalaisia.

Kilpailujen avajaisia vietettiin viides helmikuuta Joensuuun jäähallissa jännittyneen odottavaisissa tunnelmissa. Pitihän seuraavana aamuna olla ensimmäinen kilpailustartti. Odottamista sitten riittikin useammaksi päiväksi kovien pakkasten sotkiessa suunnitelmia ensimmäisten kuuden kilpailupäivän ajan. Pakkasaset pyörivät harmittavasti Jaamankaalla juuri ja juuri yli -20 asteessa, mikä on sääntöjen mukainen pakkasraja. Lähialueiden pakkasmittareita seurattiin joka päivä tiiviisti jo aamuyön tunteista saakka, ja joka päivä näytti olevan pieni mahdollisuus iltapäivän kilpailulle. Jotteri mikään olisi jäänyt sattuman varaan, lähes kaikki mahdolliset ja mahdottomat keinot kokeiltiin parin pakkasasteen vuoksi. Talvisodan hengessä latuja lämmitettiin nuotiolla tai nykyaikaisemmin lämpöpuhaltimilla. Rakennettiin Pohjois-Karjalan ensimmäinen hiihtoputki ja helikopterin käyttökin havaittiin toimivaksi. Näissä "lämmittely puuhissa" riitti tekemistä niillä toimitsijoilla, jotka eivät olleet kiinni muissa tehtävissä ja toimittajilla riitti jutun aihetta, vaikka itse kilpailutapahtumista ei vielä paljoa kerrottavaa ollutkaan.

Kilpailuja lukuunottamatta toiminta stadionilla jatkui kiivaana joka päivä. Kontiolah-

■ Pakkaspäivinä järjestäjät kokeilivat lämmittää ilmaa kylmimmissä kohdissa nuotiolla ja lämpöpuhaltimilla siinä kuitenkaan onnistumatta.

den seurakunta järjesti onnistuneesti stadionilla televisioidun iltakirkkotilaisuuden, jossa saarnasi Kuopion hiipakunnanpiispa Wille Riekinen. Joukkueet harjoittelivat päivittäin ja stadionilla toimi kokoajan yli kaksisataa toimitsijaa, yleisöteltoissa lämmiteli ja virvokkeita nauttiva yleisö. Kilpailun Jury katseli hyvin monia pakkasmittareita eri kulmista ja yritti nähdä parhaan kykynsä mukaan 19,9 asteen lukemia, aluksi tosin huonolla menestyksellä.

Vihdoin loppuviikolla kaikkien odottama aamu koitti ja pakkasta oli jo aamuyöstä rei-

kaksi kilpailua päivässä. Yleisöllä oli seurattavaa koko päiväksi, ja niille, joita vieläkin paleli, oli mahdollisuus nauttia muista antimista teltojen lämmössä.

Suomalaisnaiset menestyivät kilpailuissa hyvin. Henkilökohtaisilla matkoilla Outi Kettunen oli kuudes ja kahdeksas, ainoastaan muutama millin ohilaukaus erotti hänet mitalista. Takaa-ajokilpailussa Katja Holanti saalisti hienon nousun jälkeen seitsemännen tilan. Jos Suomen naiset menestyivät hyvin, niin hyvin pärjäsivät myös kontiolahtelainen toimitsijajoukko. Odotteluvaiheen aikana hurtti huumori säilyi, ja kun itse kilpailut pääsivät käyntiin, niin ne vietiin onnistuneesti läpi huolimatta lähes viikon kestäneestä kylmäharjoitteluvaiheesta.

**Teksti Kilpailun johtaja
yliluutnantti Ville Haapala
Kuvat yliluutnantti Heikki Rosenius**

■ Prikaatin esikunnan henkilöstöäkin uskaltautui Nellyn ja Nallen seuraksi kisapaikalle pakkasesta huolimatta.

Vala Kiihtelysvaarassa

■ Lippulinna sankarihaudoilla.

Alokkaiden varsin vaativa koulutus- ja perusampumaleiriviikko Sotinpurolla oli takana. Sen lisäksi, että leiri oli monille ensimmäinen telttamajoitusviikko metsässä, oli se erityisen vaativa kovien pakkasten vuoksi. Joka päivä pakkasen laski, varsinkin öisin, reilusti alle -30°C. Lisäriesana oli tehokkaasti tarttunut influenssa joka ajoittain ruuhkautti potilasvastaanoton ja täytti varuskuntasairaalan vuodepaikat. Mutta lauantaina helmikuun 13. päivänä, kuin ihmeen kautta lähes kolmekymmentä astetta lämpimämmässä säässä oli tarkoitus kaikkien kynnelle kykenevien olla rivissä, koska kyseessä oli Valapäivä, sotilasvalan vannominen ja nimittäminen alokkaasta jääkäriksi.

Kiihtelysvaaran kunta

Tämän vajaan 3000 asuk-

kaan kunnan keskusta sijaitsee todellakin vaaran laella. Sitä ympäröivät useat järvet, joet ja vaarat ja näkyvät ovat avarat lähes jokaiseen ilmansuuntaan. Tämä maa- ja metsätalouden kunta on yksi Pohjois-Karjalan Prikaatin 24:stä ja yksi neljästä Esikunta- ja Huoltokomppanian kumminunnasta

Maanpuolustusjuhla

Veteraaneille, kuntalaisille ja koululaisille suunnattu musiikkipitoinen juhla järjestettiin kaksi päivää ennen varsinaista Valapäivää Kiihtelysvaaran liikuntasalissa torstaina 11. päivänä helmikuuta. Musiikkiesityksistä vastasi Karjalan Sotilassoittokunta.

Seppeleiden lasku

Tänä helmikuuisena poikkeuksellisen leutona lauantaiaamuna kerääntyi kirkkomaalle yleisöä luutnantti Mikko Peso-

sen opastamina noin 30 henkilön verran sotilaiden, kutsuvieraiden ja maanpuolustusjärjestöjen edustajien lisäksi. Juhlavasti kello 09.00 laskettiin seppeleet sekä Sankarihaudalle että Vapaussodan muistomerkillle. Prikaatin seppeleen laskussa avusti kiihtelysvaaralainen alokas Jukka Tapio Malinen.

Suurien, vanhojen puiden alta, vanhan puisen kirkon viereltä seurasi riipeä siirtyminen Tohmajärventietä pitkin reilun kilometrin verran seuraavaan tilaisuuteen.

Sotilasvakuutus

Kiihtelysvaaran liikuntasaliin oli järjestynyt esikuntapäällikön everstiluutnantti Tomi Nurmisen johdolla 09.30 suoritettavaa sotilasvakuutusta varten 18 alokasta ja heidän päällikkönsä. Sotilasvakuutus on sama ja yhtä sitova kuin Sotilasvala, mutta ilman valan uskonnollisia elementtejä. Omaisia ja ystäviä oli paikalla noin 60.

Vakuutuksen vastaanotti prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen.

■ Sotilasvakuutus liikuntasalissa.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Paraatikatselmus ja sotilasvala

Urheilukentällä oli tehty merkittävät lumityöt tilaisuuden onnistumiseksi. Ilma oli hie-man kostean utuinen ja pieni tuulenvire oli saavuttanut alu-
een. Värikkäisiin ulkoiluasu-
teisiin sonnustautuneet kun-
talaiset ja varusmiesten koti-
väki kokoontuivat kentän ym-
pärille reilun tuhannen henki-
lön voimin.

Katselmuksen ja valan
avainhenkilöt ohjautuivat lo-
pulta paikoilleen majuri Mark-
ku Kejosen orkestroimina ja
tarkkaa protokollaa noudatta-
va tilaisuus oli valmis alka-
maan prikaatin lipun vastaan-
otolla viittä minuuttia vaille
kymmenen. Sotilasmusiikista
vastasi Karjalan Sotilassoitto-
kunta.

Esikuntapäällikkö ilmoitti
sotilasjoukon prikaatin kom-
entajalle, joka suoritti kat-
selmuksen.

Influenssasta huolimatta
valalle kykeneviä alokkaita,
sotilasvakuutuksen antajien
lisäksi, oli paikalla 482. Vete-
raani- ja maanpuolustusjär-
jestöjen lippulinna liehui ul-
jaasti läntisessä tuulessa.
Seurasi kenttähartaus, jonka
kenttärovasti Heikki Holkeri
piti. Urheilukentän laajuus ja
kaiku vaikeutti hieman virren
yhteislaulua.

Valakaavan luki sotavete-

raani Yrjö Piipponen ja valan
vannoivat jääkäreiksi nimitet-
tävät alokkaat.

Lopuksi seurasi prikaatin
komentajan puhe ja kun-
niamarssi.

Aiotut kolme kunnialau-
kausta jäivät "simuloiduiksi"
ja varsin hiljaisiksi, koska ras-
kaan singon miehistö odotti
tulenavauksen vihjeeksi Pori-
laisten marssia, vaikka kun-
niamarssina soitettiin sotilas-
perinteinen Karjalan jääkä-
rien marssi.

Ohimarssi Tohmajärventielleä

Varmasti ennennäkemättö-
män henkilömäärän reunus-
tama Tohmajärventie sai seu-
rata perinteistä jalan suoritet-
tua sotilaallista ohimarssia.

Ohimarssin ottivat vas-
taan koulukeskuksen kohdal-
la prikaatin komentaja ja Kiih-
telysvaaran kunnan edustaja.
Omaisat kuvasivat innokkaas-
ti ja yrittivät löytää oman jää-
kärinsä marssivien joukosta.

Joukkojen mentyä ohi oli
hetki tutkia ympäristöä ja ha-
vaita koulukeskukseen kuulu-
va vanha puinen rakennus,
jonka oven päällä luki "Poh-
jois-Karjalan Prikaati".

Kalustoesittely

Talon sisältä paljastui prikaa-
tin järjestämä kalustonäyttely

■ Kalustonäyttely oli sisätiloissa.

■ Paraatikatselmus ennen valaa.

esittelijöineen. Esillä oli kevyi-
tä ja raskaista jalkaväen aseita,
esittelyampumatarvikkeita,
viestivälineitä ja paljon muuta
varustusta. Esittelijöinä toimi-
neet varusmiehet vastasivat
asiantuntevasti vieraiden kysy-
myksiin.

Pihamaalla oli varsinainen
väentungos. Kun tuoreet jää-
kärät saapuivat paraativarus-
teiden pakkaamisen jälkeen
etsimään kotiväkinsä, oli
"soppa" selvä. Huomattavin
suunnistusväline oli matkapu-
helin, jolla moni sai yhteden
omaisiinsa ja puheyhteys au-
ki suunnistaen kohdattiin so-
vitussa pihan kohdassa. Tä-
mä oli hauska yleinen tapa
löytää toisensa. Muutamat
käyttivät perinteisempää me-
netyä ja etsivätkin ystävi-
ään hieman pitempään.

Kohta olisikin aterian ai-
ka, kello oli hieman yli yksi-
toista. Kutsuvieraille lounas
tarjottiin Kiihtelysvaaran Seu-
rakuntatalolla ja kaikille muil-
le vieraille ja sotilaille ylä- ja
ala-asteen tiloissa.

Valapäivän kenttälounas

Elintarvikkeet oli varattu 2300
jääkärille ja heidän omaisil-
leen. Syötyjen hernekeittoate-
rioiden kokonaismäärästä voi-
daan todeta, että kaikenkaik-
kiaan sotilaskenttälounasta
nautti noin 2000 henkilöä,
joista 500 sotilasta.

Perinteisenä vihreänä vä-

ri-läiskänä syödyn lounaan jäl-
keen paikalla olivat sotilasko-
tiautot, joista kukin vieraista
mieltymystensä mukaan osti
kahvia ja munkkia tai jotain
muuta.

Eritoten kiinnitti huomiota
kohtalaisen äskettäin sylväu-
vasta omin jaloin seisovaan
lapseen "ylennetty" poika, jo-
ka suurella antaumuksella
määrätietoisesti ja asiantun-
tevasti söi tuoreen sotilasko-
timunkin ilmeenkään värähtä-
mättä.

Lomatarkastus

Ja vihdoin kello oli vierähtänyt
riittävästi yli kahdentoista.
Seuraavana ohjelmassa oli
perusyksiköiden päälliköiden
pitämä lomatarkastus, jonka
jälkeen seurasi ensimmäinen
loma jääkärinä.

Teksti ja kuvat
yli luutnantti Robie Kulokivi

■ Munkki, se on hyvää..

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä 25.2.1999

Karjalan Jääkäripataljoona vaalii jääkärien perinteitä. Perinteiden vaalimisen tärkeimpänä ulkoisena tunnusmerkkinä on perinnepäivän vietto 25. helmikuuta jääkärien Suomeen paluupäivänä.

Muutoin Karjalan Jääkärit vaalivat velvoittavia perinteitään pyrkimällä jokapäiväisessä työssään mahdollisimman hyviin tuloksiin. Valtakunnallisilla leireillä ja koulutustarkastuksissa menestymisestä on muodostunut jo perinne, joka yhä uudestaan motivoi jokapäiväistä koulutusta ja velvoittaa jokaista pataljoonassa palvelevaa pyrkimään hyviin tuloksiin.

■ Majuri Veijo Härkin vastaanottaa Karjalan Jääkäripataljoonan perinnelipun.

Udistuneessa koulutus- ja palvelusajajärjestelmässä perinnepäivä ajoittuu peruskoulutuskauden viimeiselle viikolle, jolloin uutena perinteenä palkitaan peruskoulutuskaudella ansioituneita ja palvelusalttiutta osoittaneita varusmiehiä.

Perinnepäivän juhlallisuudet alkoivat peruskoulutuskauden päätöstilaisuudella,

johon kaikki varusmiehet esimiehineen olivat kokoontuneet. Kenttärövästi Heikki Holkerin ideoimassa tapahtumassa palkitaan sotilastaidoissa kehittyneiden lisäksi myös jokaisen yksikön "rehti kaveri". "Rehtinä kaverina" palkitaan yksikön varusmiesten valitsema ja kouluttajien arvostama varusmies. Muodostettu kummiseurakuntajärjestelmä mahdollistaa ar-

vokkaiden palkintojen jakamisen tilaisuudessa ja avaa mahdollisuuden seurakuntien ja Pohjois-Karjalan Prikaatin yksiköiden väliseen yhteydenpitoon.

Perinnepäivän juhlallisuudet jatkuivat perinnepäivän iltajuhlissa, johon Karjalan Jääkäripataljoonan henkilöstö ja ystävät kokoontuivat Pohjois-Karjalan Prikaatin muonituskeskukseen. Henki-

löstön ja ystävien osallistumista tilaisuuteen rajoittivat kiivaimmillaan riehunut A-virus ja useat muut järjestöt, jotka olivat tänä kansallisena juhlapäivänä järjestäneet omia tilaisuuksiaan. Ennen tilaisuuden alkua Ampumahiihdon maailmanmestaruuskilpailujen järjestelyorganisaation projektijohtaja pataljoonan edellinen komentaja evl Esa Haapala kiitti hyvin suju-

■ Kurssilainen kapteeni Panu Pelkonen uskaltautui Terhin kanssa mukaan.

neesta yhteistyöstä ja luovutti pataljoonalle kilpailujen muistokellon.

Iltajuhlapuheessaan pataljoonan komentaja totesi pataljoonan vaaliseen perinteitään hyvänä kouluttajana. Pataljoonassa muistetaan vuodelta 1998 erityisesti Kranaatinheitinkomppanian saavuttama Suomen mestaruus tulijoukkueiden kilpailussa kenttätykistön kesäleirillä Rovajärvellä, 2. Jääkärikomppanian raskassinkoampujan simulaattoritistelussa tuhomat kuusi taistelupanssarivaunua Maanpuolustuskorkeakoulun panssarintorjuntaleirillä Hätilässä, 1. Jääkärikomppanian jalkaväkijoukkueiden paremmuus Itäisen Maanpuolustusalueen syysleirillä Pahkajärvellä sekä Sissikomppanian menestys

johtamallaan Itäisen Maanpuolustusalueen sissiampumaleireillä.

Iltajuhlassa pataljoonan komentaja luovutti Karjalan Jääkäripataljoonan perinneliipun prikaatin esikuntaan siirtyneelle majuri Veijo Härkinille. Majuri Härkinin, "Veksin", palveluksessa kaikkien tähänastisten pataljoonan komentajien tärkeimpänä apulaisena korostui tarkka ja määrärajoissa pitäytyvä asioista huolehtiminen.

Molempien juhlatilaisuuksien taiteellisesta ohjelmasta vastasi ammattitaidolla Karjalan Sotilassoittokunta soittaen iltajuhlassa jääkäreille perinteisiä marsseja.

Teksti everstiluutnantti Kari Jylhä
Kuvat yliluutnantti Heikki Rosenius

Puolustusvoimien lippujuhlapäivä 4.6.1999

■ Puolustusvoimien lippujuhlapäivän aamuna prikaatin henkilökunnalle jaettiin heille myönnetyt kunniamerkit. Kuvassa vasemmalta Sirkka Rantasalo, Jaakko Kontkanen, Heikki Rosenius, Juha Tiensuu, Ari Turunen, Teuvo Martikainen, Juhani Saarela, Anja Karttunen, Aili Karvinen, Jouko Kettunen, Päivi Hyvärinen

Tasavallan Presidentti on myöntänyt 4.12.1998 Valtion virka-ansioimerkin:

Osastonhoitaja Sirkka Rantasalolle

Tasavallan Presidentti, Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien suurmestari, on 4.6.1999 myöntänyt seuraavat kunniamerkit:

SUOMEN VALKOISEN RUUSUN ANSIOERISTI

Yliiluutnantti Jaakko Kontkanen
Yliiluutnantti Heikki Rosenius
Musiikkikapteeni Juha Tiensuu

SUOMEN LEIJONAN ANSIOERISTI

Luutnantti Ari Turunen

SUOMEN VALKOISEN RUUSUN I LUOKAN MITALI KULTARISTEIN

Varastomestari Teuvo Martikainen
Sotilasmestari Seppo Mustonen
Sotilasmestari Juhani Saarela

SUOMEN VALKOISEN RUUSUN I LUOKAN MITALI

Viestittäjä Irja Hyttinen
Kokki Anja Karttunen
Kokki Aili Karvinen
Asentaja Jouko Kettunen
Toimistos sihteeri Raili Martikainen
Kokki Helena Salmelainen

SUOMEN VALKOISEN RUUSUN MITALI

Ravitsemistryöntekijä Päivi Hyvärinen

Puolustusvoimain komentaja kenraali Gustav Hägglund on myöntänyt sotilasansiomitalin 4.6.1999

Luutnantti Taneli Mäkiselä

Sotilasmusiikkikilta ry on myöntänyt 4.6.1999 sotilasmusiikkiristin:

Yliiluutnantti Ahti Huuskolle
Sotilasmestari Veikko Lehikoiselle

Viestikiltojen liitto ry on myöntänyt 4.6.1999 viestiristin:

Viestittäjä Tuija Seppäselle

Päiesikunnan aloitetoimikunta on myöntänyt:

Sotilasmestari Kauko Romppaselle, hänen tekemästään aloitteesta joka käsitteli ajoneuvon tai kohteen naamiointia kunniakirjan ja 1000mk:n rahapalkkion, sekä aloitteesta joka käsitteli varusteiden kuivaustelinettä puolustusvoimien teltoihin kunniakirjan ja esinepalkkion.

Luutnantti Taneli Mäkiselä, hänen tekemästään aloitteesta joka käsitteli sotilaskuljettajien kurssimateriaalin tuottamista sähköiseen muotoon kunniakirjan ja esinepalkkion.

Sotilasasiamiesten

Maaliskuun ensimmäisellä viikolla prikaati kestitsi Suomeen akkreditoituja sotilasasiamiehiä kolmen päivän ajan. Tämä jo perinteeksi muodostunut talvitahtuma järjestettiin toisen kerran Kontiorannassa, edellisen kerran se järjestettiin vuonna 1995. Vierailu piti sisällään tutustumista prikaatiin, kilpailuja sekä miehille että naisille ja kulttuuritapahtumia.

■ Vieraat saapuivat Joensuuhun junalla, josta siirryttiin Kontiorantaan lounaalle.

■ Miesten tutustuessa sotilaallisiin kohteisiin naiset tutustuivat Kontiolahden kuntaan ja Kotiseutumuseoon, jossa ihmettelyn aiheita riitti runsaasti mm. kuvassa näkyvä mahtava uuni.

■ Toinen päivä piti sisällään miljoonan millimetrin hiihtokilpailun. Kuvassa sotilasasiamiehet valmistautumassa rajuun kilpailuun, joka aloitettiin rajulla henkisellä psyykkauksella.

■ Ensimmäinen päivä päätettiin Joensuun kaupungin tarjoamalla cocktail-kutsuilla.

vierailu prikaatiin

■ Ennen iltapäivällä pidettyä naisten kilpailua vieraille tarjottiin lounaaksi loimu-
lohta pärevadiita.

■ 120 kilometriä tunnissa...
Naisten kilpailun ensimmäi-
nen tehtävä oli pulkkamäki.

■ "Ei tähän saa reikää tekemälläkään.
Taitaa olla ikuinen jäätikkö alla...." Toi-
nen tehtävä oli kairata reikä noin 80
senttimetriseen jäähän.

■ "Se palaa... eikä pala...
pala se... vai palaako..."
Naisten kilpailu päättyi
nuotion sytytykseen.

■ Pohjoiskarjalaiset kansanedustajat vierailivat prikaatissa toukokuussa. Kansanedustajille esiteltiin prikaatin lisäksi myös sotilasläänin ja rajavartioston toimintaa. Vierailu sisälsi myös panelikeskustelun prikaatin eri henkilöstöryhmien edustajien kanssa. Kuvassa vas. Esa Lahtela, Erkki Kanerva, Säde Tahvanainen, Matti Väistö, Pekka Ravi ja Lauri Kähkönen. Kuvasta puuttuu Anu Vehviläinen.

Taistelijaksi oppimassa

Uudet palvelusajat ovat herättäneet paljon keskustelua ja monenlaisia mielipiteitä on kuultu. Korkeampien tahojen mielipiteissäkkin on ollut eroja, mutta miten varusmiehet -Puolustusvoimien selkäranka- kokevat nykyisen järjestelmän?

Tämä artikkeli on koottu varusmiesten mielipiteitä kuuntelemalla. Otos on ollut melko laaja ja äärimmäisen satunnainen kaikista yksiköistä arvoon tai koulutukseen katsomatta.

Uudistettu ajankäyttö

Ns. kuuden kuukauden palvelusajan ollessa vasta suunnitelmallista oli paljon puhuttu siitä, miten tehokkaaksi ajankäyttö uudessa järjestelmässä saadaan. Lomia oli tietenkin uhrattava, sillä jokainen palveluspäivä tuli hyödyntää. Maastoharjoitusten määrää tuli nostaa ja fyysinen kunto oli määrä saada nousemaan liikuntakoulutusta lisäämällä. Periaatteessa oivia teesejä, vaan mitä mieltä varusmiehet ovat? Kyselyjeni pohjalta voin sanoa, että toivoksia on jälleen monia.

Johtajat epäileväisiä

Lähes kaikki johtajakoulutuksen saaneet olivat yhtä mieltä siitä, että periaatteista on lipsuttu. Ensinnäkin, onko lomia todellakin vähennetty? Useammasta kuin yhdestä suusta kuului kommentteja tyylisiin "Lomien määrä on ihan sama kuin ennenkin, vain palveluspäiviä on vähemmän." Tuntuu todellakin siltä, ettei

■ Konekivääritaistelijapari työssään.

kiinnioviikonloppuja ole kovin monta. Mistä "suhteellisesti tehokkaampi" ajankäyttö on siis tehty? No maastoharjoitustapa tietenkin. Tähän oltiin varusmiesjohtajien keskuudessa jo tyytyväisempiä. Yleisesti ajateltiin, että maastoharjoitusten määrä on melko hyvässä tasapainossa teoriaopiskelun kanssa. Hieman koulutushaaraa riipuen katsottiin, että käytännön harjoitusta on sopivasti, ja ettei lisäämällä metsäaamuja saavutettaisi merkittäviä parannuksia koulutustason. Tietynlainen rutinoituminen, suoritusten luonnollisuus ja automaatiotaso jäävät hieman heikoiksi, mutta olisiko silti järkevää lisätä kertaavia harjoituksia? Muistuisivatko asiat sen paremmin mieleen kymmenen vuoden päästä, vaikka ne olisi varusmiesaikana hitsattu selkäyttimeen asti? Vai tulisiko ylimääräisistä maastoharjoi-

tuksista varusmiehille vain väkijoukkoa nostava ja motivaatiota laskeva tekijä?

Liikuntakoulutuksen katsotaan menneen eniten poskelle. Viikko-ohjelmassa sitä on aivan liian vähän, ja monilla lähtötaso on hyvin matala. Omaaloitteinen liikkuminen on täysin vieras käsite liian monille. Niiden kohdalla, joilla on keskimääräistä parempi kunto asepalvelukseen tultaessa, on vain yhdenlaisia sanottavaa: intissä kunto rapistuu.

Asialla on kuitenkin toinenkin puoli: fyysinen kunto joutuu koetukselle armeijassa päivittäin, vaikkei kyseessä liikuntakoulutus olisikaan. Ampumaradalle marssiminen aseeseen ja repun kanssa on monille oivallinen aamureipailu, eikä taisteluharjoitustakaan usein hikoilematta selvi.

Fyysinen kunto saa siis paljon piiloharjoitusta, joka

osaltaan korvaa puutteellista liikuntakoulutusta.

Superurheilijoille varuskunta tarjoaa monipuoliset harrastusmahdollisuudet, ja omaaloitteisuutta rohkaitaan. Herää kuitenkin kysymys, pitäisikö liikuntaa kehitetään suunnitelmallisempaan suuntaan? Pitäisikö palkitseminen ulottaa muuallekin kuin kilpaurheilijoille?

Jääkärit monta mieltä

Jääkäreiden keskuudessa mielipiteet olivat vaihtelevampia. Luonnollisesti monet kaipasivat lisää lomia ja vähemmän leirejä, mutta sehän "kuuluu asiaan". Keskustelujen edetessä kävi kuitenkin ilmi, että kuuden kuukauden järjestelmään ollaan melko tyytyväisiä. En tavannut yhtään jääkäriä, jonka mielestä asepalvelus olisi tuntunut fyysisesti ylivoimaisen kovalta, täysin järjettömältä tai muser-

KORVEN KÄTKÖISTÄ

tavalta henkisesti. Ihmisen mukaan mitoittaminen on siis onnistunut.

Monet myös ymmärsivät palveluksen tarpeellisuuden. Kuutta kuukautta enempää ei monikaan halunnut, mutta palvelusajan lyhyttä ja ajoitusta kalenterivuoteen osattiin arvostaa. Liioittelematta kaikki tunsivat oppivansa oman koulutushaaransa riittävän hyvin, eikä kertausopintoja kaivattu. Pakollisen poikkeuksen tähän muodostavat mm. lähetit ja tarkka-ampujat. Tarkka-ampujat pitivät kurssiaan aivan liian lyhyenä. Ammuntaa sinänsä oli aivan riittävästi, mutta liikuminen, maastouttaminen, ampuma-aseman rakentaminen ja taktiikka jäivät vastavasti vähemmälle. Nämä taidot koettiin kuitenkin tärkeiksi oman toiminnan kannalta. Lähetillä oli epäilyksiä siitä, antaako kurssi riittävät taidot moottorikelkan ja pyörän hallintaan maasto-olosuhteissa, kun esim. kesän saapumiserä ei pääse kelkkaa näkemäänkään?

Liikunnan suhteen jääkäreillä oli myös mielipiteitä laidasta laitaan. Monet olivat kuitenkin sitä mieltä, ettei kuudessa kuukaudessa ehdi ihmeitä tehdä, varsinkin kun lattian lakaisuun kuulemma menee puolet päivästä...

Johtajakoulutus - nakki vai porkkana?

Uusien palvelusaikojen myötä johtajakoulutuksen saa 12 kuukauden palveluksella. Siis 100% enemmän aamuja johtajille. Onko se tarpeen, reilua, oikein vai liikaa? Onko kynnys johtajakoulutukseen nostettu (tarkoituksella?) liian korkeaksi? Yleinen mielipide oli, että johtajakoulutukseen haluavat ovat erittäin motivoituneita. Hyvä, niin pitääkin. Moni nuori lahjakkuus ja orastava johtaja on kuitenkin

tullut siihen tulokseen, ettei tässä vaiheessa elämää ole varaa käyttää vuotta armeijaan. He siis ilmoittavat olevansa haluttomia johtajakoulutukseen tai jopa tahallaan pilaavat omat testituloksensa, koska kuudella kuukaudellakin selviää. Järjestelmä, jossa omia lahjoja pyritään piilottamaan ja alisuoriudutaan tahallaan, ei vaikuta aivan valmiilta.

Johtajakoulutus on kuitenkin elintärkeä osa armeijaa, joten kynnystä tulisi madaltaa tavalla tai toisella. Nykyään ainoa selkeä "porkkana" johtajakoulutukseen on korkeampi päiväraha. Myönnettäköön, että ero kuuden kuukauden miehiin on huomattava. Moni jääkäri kuitenkin ansaitsee ensimmäisenä reservikuukautenaan enemmän kuin koko perusyksikön johtajat yhteensä vastaavana aikana, joten päivärahaetuakin sopii arvostella.

Johtajakoulutukseen houkutellaan myös sanomalla, että siviilielämässä arvostetaan reservin alikersantin, kersantin ja vänrikin arvoja. Tämä arvostus ei kuitenkaan tunnu palvelusaikana, eikä käskynalaisten (pakollinen) herroittelu hivele monenkaan itsetuntoa.

Kun alokasajalla vielä kuulee hurjia sotajuttuja johtajien AUK- ja RUK-ajoilta, ei välttämättä tule mieleen innostusta hihkuen mennä kouluttajan puheille pyytämään

puolta vuotta lisää.

Varusmiesjohtajat olivat kuitenkin yleisesti sitä mieltä, että heidän osaltaan järjestelmä toimii. Oman sodanajan ryhmän ja joukkueen kanssa toimimista jo varusmiesaikana pidettiin erittäin onnistuneena ratkaisuna. Sen katsottiin olevan poikkeuksetta nykyisen järjestelmän toimivin osa. Omaan harjaantumiseen johtajana varusmiesaikana on myös monien mielestä aivan riittävästi aikaa, eikä monikaan katunut johtajakoulutukseen päätymistään.

Tehtävien luonteen muuttaminen ja osittainen helpottaminen AU- ja RU-kurssin jälkeen koettiin palvelusta piristäväksi tekijäksi, palkinnoksi kovasta yrittämisestä. Monille johtajan asema ja tehtävät olivat tärkeämpiä motivaation kannalta kuin korkeampi päiväraha.

Totuuden hetki

Mitä näistä mielipiteistä voi päätellä? Onko uusi palvelusaikajärjestelmä onnistunut vai ei? Saavutetaanko opetustarkoitukset, onko Suomen puolustus uskottavalla pohjalla varusmieskoulutuksen kohdalla? Siinäpä kysymys, johon en edes yritä löytää vastausta tämän artikkelin puitteissa.

Kynnisesti voisin kuitenkin todeta, että selviääkö mies taistelukentän rankoissa olosuhteissa neljän vuo-

■ Sinko on "puhunut"... Vaunu tuhattu.

denajan maassa oltuaan tehokkaassa sotilaskoulutuksessa noin neljä kuukautta? Totuushan (minun totuuteni) on, että kuudesta kuukaudesta menee ensimmäinen ihmetellessä talon tapoja ja sulkeismuotoja opetellessa. Viimeisen kuukauden aikana, jolloin kaikki merkittävimmät harjoitukset tulisi olla, ovat jääkärit jo ns. gonahtaneet niin pahasti, että mieli on jo aivan muualla kuin A2-keltaisen torjunnassa.

Mielestäni ei olisi väärin myöskään sanoa, että kuusi kuukautta ja tehokkaat kertaukset tutussa porukassa hyvän johtajan joukossa antavat ne perusvalmiudet, jotka hioutuisivat huippuunsa mahdollisen konfliktin ensimmäisten koitosten aikana. Yksittäisen jääkäriin taidot eivät kuitenkaan ole vaatavuudeltaan mitään olympiatason telinevoimistelua.

Uudessa järjestelmässä on niin palvelusaikojen kuin muidenkin järjestelyjen osalta siis paljon hyvää. Täydellisyydestä ollaan vielä kaukana, mutta onko siihen mahdollista päästäkään? Korjattavaa on ja pitää aina ollakin, muutenhan kehitystä ei tapahtuisi. Mielestäni suunta on kuitenkin oikea.

Teksti upseerikokelas
Jaakko Maaniemi,
Aliupseerikoulun
kivääriinjan apukouluttaja
Kuvat yliuutnantti
Heikki Rosenius

II/98 ja II/99 saapumiserien Jääkärileiri

■ Kranaatinheitinammunnan johtaja yli luutnantti Mika Ylönen: "Suon takana etenee joukkue vihollisen jalkaväkeä.... Onko maali selvä?"

Pohjois-Karjalan Prikaati toimeenpani Jääkärileiri 1 B:n Jaamankankaan, Sotinpuron ja Valtimon alueilla 19. - 30.4. 1999. Jääkärileirin johti majuri Ahti Korhonen (Aliupseerikoulu) apulaisinaan kapteeni Arto Muhonen (Esikunta- ja huoltokomppania) ja kapteeni Rainer Kuosmanen (Sissikomppania). Jääkärileirille osallistuvat joukot perustettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin II/98 ja I/99 saapumiseristä. Ne olivat harjoituksessa jo lähes lopullisissa joukkotuotantokoonpanoissaan.

Kapteeni Muhonen johti leirin taisteluharjoituksen, joka toteutettiin Jaamankankaalla 20.-23.4. Tähän harjoitukseen osallistuivat Karjalan Jääkäripataljoonasta koottu jalkaväkikomppania sekä Aliupseerikoulun kivääri- ja panssarintorjuntalinjat. Kapteeni Kuosmanen suunnitteli ja johti leirin sissiharjoituksen, joka toteutettiin sissi-

koulutettavilla joukoilla Valtimon lounaispuolella.

Kaikkien leirijoukkojen ampumaleirivaihe toteutettiin Sotinpurolla. Yhteensä leirille osallistui n 450 varusmiestä ja 40 henkilökuntaan kuuluvaa. Ammunnat oli suunniteltu huolella ja toteutettiin hyvin. Ne olivat pääasiassa partio- ja ryhmäammuntoja ja niistä voidaan erityisesti mainita luutnantti Keijo Matilaisen johtamat toiminnalliset ja hyvin järjestetyt sissiammunnat. Niissä näkyi se kuuluisa sissihenki sekä ammuttajilla että ampuvalla joukolla.

Mieleenpainuvimpia suorituksia tarjosivat sissi- ja kiväärinkoulutetut tarkka-ampujat, jotka kaatoivat vajaan metrin korkuisia tauluja aina 625 metrin etäisyydelle saakka kaikista mahdollisista ampuma-asennoista, jopa pystystä. Läpimitaltaan noin 30 cm:n ilmapalloja he puhkoivat periaatteella "laaki ja vainaa" aina 500 m:n etäisyydelle saakka.

Auringonpaisteinen kevät-sää suosi joukkoja lähes koko leiriajan lämpötilan ollessa parhaimmillaan jopa +20 astetta. Kevään merkit näkyivät vahvasti. Aamuisin teeret kukertivat ja suhauttelivat soilla soidinmenoissaan. Kahdet karhun jäljet havaittiin Sotinpurolla ja yhdestä karhusta

tekivät sissit Valtimolla sekä ääni- että jälkihavainnot. Tämä kohotti sissien taisteluvälmiuden äärimmilleen viimeisten harjoituspäivien ajaksi.

Teksti ja kuvat
majuri Ahti Korhonen

■ Tulenjohtaja upseerikokelas Mikko Kuokka Lapinlahdelta: "Maali selvä. TULENJOHTORYHMÄ, OSOITAN MAALIN....."

Strategiapalaveri kiltatoiminnan kehittämiseksi

Tuossa kevään korvalla kiltamme järjesti yhdessä prikaatin kanssa kiltapäivän Kontiorannassa. Päivä oli lajissaan ensimmäinen. Tarkoituksena oli ja on toivon mukaan edelleenkin, että toimintaan mukaan saataisiin myös sellaisia kiltalaisia, jotka eivät jäsenmaksunsa suorittamisen lisäksi juuri muutoin killan toimintaan osallistu.

Päivän ohjelma oli meidän mukana oleiden mielestä aivan erinomainen. Meillä oli todella hauskaa yhdessä. Prikaati oli pannut parastaan. Ohjelmassa oli muun muassa esitelmiä, taisteluesitys, leikki-mielinen herrasmieskilpailu, saunomista, uintia sekä yhteinen illanvietto.

Kaikki tuo edellä kerrottu siis toimi hyvin, mutta mutta, missä olivat kiltalaiset. Odotimme huomattavasti enemmän väkeä, kuin vain ne parikymmentä aktiivia, jotka yleensä muutenkin ovat mukana killan erilaisissa tilaisuuksissa.

Kun vuoden alussa kiltalaisille lähetettiin jäsentiedote, sen liitteenä oli kyselylomake. Siinä kysyttiin kiltalaisten henkilötietoja henkilörekisterin ajan tasalle saattamiseksi.

Lisäksi tiedusteltiin vielä, miten vastaajan mielestä killan toimintaa tulisi kehittää.

Vastauksia tuli yllättävän runsaasti, lähes parisataa. Toiveet ja kritiikit koottiin kaikki yhteen. Sen jälkeen killan hallitus ja prikaatin johto kokoontuvat Kontiorantaan niin sanottuun strategiapalaveriin.

Parin liuskan verran tulleita vastauksia käsiteltiin kahdessa työryhmässä. Työt purettiin yhdessä ja toiveet toiminnan kehittämiseksi priorisoitiin. Työtä jatketaan ja asiaan paneudutaan tarkemmin vielä kesänkin aikana. Syksyllä pyritään saamaan jotakin näkyvää näitten hyvien ja rakentavien esitysten pohjalta.

Lyhyesti ja vähän luettelonomaisesti olen tähän kirjannut joitakin hallituksen tärkeimmiksi katsomia jäsenten toiveita.

Tiedottaminen ja sen parantaminen todettiin yhdeksi tärkeimmistä kehittämisasioista. Välineitähän meillä on käytettävissä. On oma lehti, Maanpuolustaja-lehti, maakuntalehdet ja niiden järjestöpalstat sekä omat jäsentiedotteet. Tiedottamisen parantamista toivottiin ja siihen paneudutaan ja sitä parannetaan.

Erlaisia tutustumiskäyntejä kaivataan. Kohteita toki on, ihan omissa maakunnassammekin. Tällaisia käyntejä voidaan myös helposti toteuttaa. Myös tätä toimintaosaa kehitetään välittömästi ja vierailuja käynnistetään jo tulevan syksyn aikana.

Tässä yhteydessä on todettava heinä-elokuun vaihteessa toteutettava kiltaretki Pohjois-Suomeen ja siellä Tornioon, Rovaniemelle, 'Sallaan, Ämmänsaareen, Raatteen tielle ja Kuusamoon. Tällä hetkellä on retkelle ilmoittautuneita parisensikymmentä, joten mukaan mahtuu vielä ainakin toinen mokoma.

Yhtenä toiveena esitettiin yhteistyön lisäämistä toisten maanpuolustusjärjes-

töjen kanssa. Visioita tällaiseen on jo olemassa ja tahtoakin uskon löytyvän.

Entistä vahvempaa painotusta nuoriin ja heidän mukaansaamiseen toivotaan myös. Samalla tulee miettiä ja toteuttaa keinoja "rivijäsenten" saamiseksi mukaan kiltatyöhön ja -toimintaan.

Kun vielä mainitaan esitelmätillaisuudet, talkoiskut, sotaharjoituksiin tutustumiset, lyhyet retket, veteraanien tukeminen ja heidän perinteidensä vaaliminen, on listalle kertynyt kosolti erilaisia kiltatoiminnan parantamiskeinoja. Niitä riittää niin nykyisten kuin myös tulevien vastuuhenkilöiden pohdittavaksi ja toteutettavaksi, eli ei muuta kuin töihin.

Edellisistä täysin poikkeavana asiana haluan lopuksi tällä palstalla julkituoda ja esittää lämpimän ja veljellisen kiitoksen evl Tomi Nurmiselle kahden vuoden aikana tehdystä erinomaisesta työstä kiltamme sekä yhteisen lehtemme Korpisoturin hyväksi. Onnea ja menestystä stadin kundille, joka palaa entisille elomailleen ja ottaa vastaan uusia ja haasteellisia työtehtäviä.

Samalla toivotan mukaan tähän yhteistyöhön Tomin seuraajan evl Kari Jylhän. Tuttuja olemme jo entuudestaan, joten hommat voidaan käynnistää ilman sen kummaisempia kommervenkkejä.

Hyvää ja kaunista kesää kaikille.

Jorma Mikkonen
puheenjohtaja

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta järjesti Kontiorannasta Helsinkiin muuttavalle ja näin myös Korpisoturin päätoimittajan ja killan hallituksen jäsenen tehtävät jättävälle Tomi Nurmiselle läksiäistilaisuuden 20.5.1999. Tilaisuuden yhteydessä luovutti puheenjohtaja Jorma Mikkonen Tomi Nurmiselle killan standarin kiittäen samalla häntä erinomaisen hyvästä yhteistyöstä ja killan kaikenpuolisesta tukemisesta ja avusta.

Kiltalaiset vauhdissa ja vedossa

■ Ilme vakavana kun kravattia tarkastetaan. Aikaa oli minuutti tehdä kaksipuoleinen kravatti, jonka kersantti tarkasti. Kuvassa vasemmalla Simo Jääskeläinen ja Erkki Hartikainen.

Joukko kiltalaisia koontui Kontiorantaan 17.4. Varuskunnassa oli kiltalaisille järjestetty mahdollisuus tutustua varuskunnan toimintaan ja viettää yhdessä toiminnallinen kiltapäivä mm. rastikoulutuksen merkeissä.

Aamu alkoi hieman sateisissa merkeissä, mutta se ei rohkeaa joukkoa pelottanut, vaan päivä vietiin läpi onnistuneesti. Päivän käytännön järjestelyistä vasta-

si prikaati joukkoineen. Huolimatta koleasta kevetsästä kiltalaiset viihtyivät ulkona suuren osan päivää. Mielenkiinnon takasi monipuolinen ohjelma, johon kuului mm. taistelunäytös panssaritorjunnasta. Lisäksi jokaisella oli mahdollisuus kokeilla simulaattorilla helikopterin ja mahanlaskujoukkojen torjuntaa. Simulaattorilla sai kokeilla harvinaisempia aseita, kuten käsiaseita ilman "pauketta". Kontiolahden varuskunnalla on erinomaiset välineet kouluttaa varusmiehiä uusimmalla tekniikalla. Kuulimme Poh-

■ Rivistö seuraa panssaritorjuntaa.

jois-Karjalan Prikaatin koulutuksen tuoneen erinomaisia tuloksia valtakunnallisella tasolla vertailtaessa varuskuntien koulutustuloksia keskenään.

Todelliseen tilanteeseen päivän aikana liittyi taitoa vaativa raskaansingon ammunta sovellettuna. Aseen käsittely osoittautui taitoa vaativaksi. Erilaisten simulaatioiden jälkeen kiltalaiset toteuttivat "ilmavoimiin" liittyen lentokoneen suunnittelun ja lennätyksen moninaisen näytöksen. Horneteja syntyi liukuhihnalta ja lento-ominaisuudet olivat välillä uskomattomia. Samaa luokkaan kuului tulitikun heitto. Kirjoittajalla ei ollut oikea tekniikka aivan hallussa, mutta tikku kylä saadaan lentämään melkoisen kauas. Vielä ennen päivän päätöstä oli käsikranaatin heittäminen maaliinsa ja matkojen arviointeja. Kiltapäivän tulokset laskettiin yhteen ja voittajia muistettiin palkinnoilla.

Saunomisen jälkeen koonnuttiin yhteen ruokailemaan ja miettimään raikkaan ulkoilupäivän saldoa. Kuin yh-

■ Ja torjunta onnistui. Vihollisen panssari hävisi taivaan tuuliin.

destä suusta syntyi ajatus, että ensi vuonna uudelleen. Päivä onkin suunnitteilla ensi vuodeksi ja kaikki kiltalaiset perheineen ovat tervetulleita mukaan. Lisäksi ajatuksia, millaista ohjelmaa otetaan mukaan, tarvitaan ja vuoden varrella kannattaa esittää toiveita.

Teksti ja kuvat
Timo Huttunen ja Jorma Mikkonen

■ "Hornetin pyrstö on sitten tällainen" sanoo Hartikaisen Erkki. Koneopissa vas Jorma Mikkonen, Tomi Nurminen, Leena Sallinen ja taustalla Reino Laakkonen.

Kevätkokous

Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltapiti kevätkokouksen tiistaina 23.3.1999 klo 19.00 Joensuussa. Kevätkokousta ja esitelmää oli seuraamassa runsaat 30 killan jäsentä.

Tietoja killasta:

Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltatekijä tekee vapaaehtoista maanpuolustustyötä tavoitteenaan maanpuolustustietouden levittäminen ja pohjoiskarjalaisen ja savolaisen väestön lähentäminen omaan joukko-osastoon eli Pohjois-Karjalan Prikaatiin Kontiolahdessa. Kiltajulkaisee omaa lehteään Korpisoturiaan yhdessä PKarPr:n kanssa. Toiminta on avointa kaikille yli 15-vuotiaille suomalaisille.

Esitelmästä:

Ennen varsinaista kokousta oli esitelmätilaisuus, jossa puhui Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja, eversti Heino Pikkukangas. Esitelmän aiheena oli "Suomen turvallisuuspoliittinen asema tänä päivänä". Esitelmä käsitti selvityk-

sen Euroopan turvallisuuspoliittisesta rakenteesta ja miten Suomi siihen sijoittuu. Suomi on EU:n jäsen ja on tarkkailijana WEU:ssa (sotilaallinen EU:n pilari). Lisäksi Suomi on mukana rauhankumppanuuden muodossa NATO:ssa. Tänä vuonna järjestetään Suomessa rauhankumppanuusharjoitus ja tällöin ensimmäisen kerran sitten Porkkalan palautuksen tulee Suomeen vieraan valtion joukkoja. Suomen ratkaisu olla liittoutumaton sotilaspoliittisesti korostuu Suomen suhteissa WEU:iin ja NATO:on. Eversti Pikkukangas huomautti tässä yhteydessä siitä historiallisesta seikasta, joka on hakattu Suomenlinnan muuriin, että "Suomi seiso omilla jaloillasi, äläkä luota vieraaseen apuun". Pikkukangas korosti kaiken kaikkiaan Suomen itsenäisen puolustuksen merkitystä myös tulevaisuudessa. "Suomen kansallisen puolustuksen rooli ei vähene missään niissä ratkaisumahdollisuuksissa, jotka koskevat kysymystä Suomen liittoutumisesta". Lisäksi Pikkukangas huomautti, että kustannukset olisivat eri luokkaa, mikäli

Suomi liittoutuisi jossakin vaiheessa. Esitelmän lopuksi eversti Pikkukangas selvitti Venäjän lähialueiden sotilaallisia voimavaroja ja totesi, etteivät Venäjän sotilaalliset kyvyt ole suinkaan heikentyneet lähialueillamme. Venäjän joukkojen lukumäärä on edelleenkin huomattava ja Venäjä on pystynyt modernisoimaan materiaaliaan taloudellisista vaikeuksista huolimatta.

Kevätkokouksesta:

Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen avasi kokouksen ja totesi kuluneen toimintavuoden olleen killan 40. Tulevaisuuden suunnista Mikkonen totesi tärkeäksi nuorten toiminnan kehittämisen ja nykyisen jäsenistön aktivoimisen mukaan toimintaan. Jäsenille tarjotaan tänä vuonna virkistätymispäivä Kontiolahden varuskunnassa 17.4., kiltaretki Lappiin heinä-elokuussa ja lisäksi nuorille omaa ohjelmaa pitkin vuotta.

Teksti
Timo Huttunen

Timberjack

Tekee enemmän
www.timberjack.com

HARTIKAINEN OY

SKY-KOSMETOLOGI
ANNELI PITKÄNEN
Torikatu 28 B p. 226 724

Muotia - Laatua

KEKÄLE

Joensuu. Tampere. Jyväskylä.
Lahti. Lappeenranta. Lieksa. Kitee.

ITÄ-SUOMEN
SATO OY

Siltakatu 14 B 80100 JOENSUU
Puh. (013) 126 777 Fax (013) 126 140

Merita

MeritaNordbanken

WIHURIOY AARNIO

Puh. 0205 104 909

Killan puheenjohtaja

Jorma Mikkonen

60v.

■ Erkko Kajander luovuttaa plakettin Jorma Mikkoselle.

Veli puheenjohtaja vietti kevättalvella syntymäpäiviään. Päivänsankarille luovutettiin Maanpuolustuskiltojen liiton plaketti. Plaketin luovutti MPKL:n hallituksen puheenjohtaja Erkko Kajander. Kajander vieraili samassa yhteydessä kiltamme hallituksen kokouksessa ja tutustui killan toimintaan ja vuoden 1998 toimintakertomuksen laadintaan. Kirjoittaja ei voinut olla panematta merkille Kajanderin ihastusta kiltamme lippuun. Pienet linnut ovat kertoneet MPKL:n olevan hankkimassa uutta lippua. Saahan nähdä, onko liiton lipun malli otettu killaltamme. Ja Jormalle vielä lämpimät onnittelut näin jälkikäteen.

Teksti Timo Huttunen
Kuva Pauli Reinikainen

Valintoja

Killan hallituksen jäsen Riitta Broman valittiin Maanpuolustuskiltojen liiton kevätkokouksessa Lahdessa uudelleen vaalivaliokuntaan ja toimikausi on kaksivuotinen.

Vaalivaliokunta valmistelee kaikki liiton valintoihin liittyvät asiat ja esittää ne sitten hallitukselle ja liiton varsinaiselle kokoukselle.

Samassa kokouksessa valittiin kiltamme valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka liiton valtuustoon uudelleen. Eeron toimikausi kestää valtuustossa kolme vuotta. Valtuusto käsittelee mm. hallituksen esitykset ja esittää edelleen varsinaiselle kokoukselle.

Kiltaretkelle mahtuu vielä mukaan

Kiltamme 41. toimintavuoden kunniaksi järjestetään kiltaretki Suomen Lappiin. Matka on täysihoidolla oleva hotellimatka. Kiltaretken teemana ovat Suomen sodat 1939-1945. Vierailemme Torniossa, Rovaniemellä, Sallassa ja Ämmänsaarella. Matkapäivät on teemoitettu kunkin vierailupaikkakunnan tapahtumiin ja aloitamme Tornion mairinnoususta Lapin sodan aikaan ja matka päättyy talvisodan tunnelmiin Kuhmon maisemiin. Matkan hinta on täysihoidolla ja ensimmäisen luokan majoituksella n.1300 mk.

Matkalle mahtuu 50 kiltalaista ja varaukset otetaan vastaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilmoittautuminen pikaisesti killan sihteerille Leena Piipariselle p. 013-181 3248.

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN Oy
PL, 83100 LIPERI, puh. (013) 651 905

Transpoint

Kuljetustilaukset 013-176 2002
Myynti 013-176 2008

Kiltaveljien oma matkatoimisto

SUOMEN MATKATOIMISTO

Puh. 010-826 8000
Kirkkokatu 25, 80100 Joensuu

Mikä meihin meni ja mitä se meihin vaikutti

Kesän 1944 taistelua käsiteltäessä on julkisuudessa esitetty monenlaisia arvioita, ehkä negatiivisimpana ilmaisu "Kannaksen halkijuoksu". Usein unohdetaan, että kyseessä oli suurhyökkäys, jota osa yläportaassakin piti Neuvostoliitolle tarpeettomana siksi, että sota ratkaisitaisiin muualla. Käsitys oli sinänsä täysin looginen, joskin tällöin unohtui Neuvostoliiton tapaisen suurvallan prinsessaomainen herkkyyden arvovalta-asioissa. Osa taas uskoi sen tulevan myöhemmin ja heikompana. Kun se sitten tuli erittäin rajuna, oli meitä vastassa ylivoima lähes kaikilla sektoreilla. Jouduimmekin osin vetäytymään ylivoiman edessä, osin luovuttamaan alueita vapaaehtoisesti. Ja sinänsä luonnollisia kysymyksiä olivat mm: Mikä meihin oli mennyt? Olisiko jotakin voitu tehdä paremmin?

Millaista meillä sitten oli asemasotavuosien aikana? Kokonaisuuksia arvioitaessa on syytä ottaa huomioon ainakin seuraavat tekijät:

1. Hyökkäysvaiheen päätyttyä etulinja jäi enimmäkseen siihen, mihin eteneminen oli päättynyt. Lohkot olivat leveitä, vahvuudet tappioiden vuoksi vajaita, ja kun tähytysmahdollisuudet olivat monin paikoin heikot, oli vartiopalvelus erittäin raskasta. Sen ohessa oli saatava aikaan edes jonkinlaiset asemat ja yhdysshaudat, minkä lisäksi oli yritettävä rakentaa myös korsuja. Monin paikoin etulinjassa asuttiin vielä vuoden 1942 puolella teltoissa, jotka tietenkin olivat erittäin alttiita kranaateille. Minullakin on omakohtainen kokemus kranaatinheitinammuksen osumasta teltaamme, onneksi ilman tappioita: Oli päiväsaika ja satuimme olemaan kaikki korsutyömaalla.

2. Vahvuuksien supistumi-

nen v. 1942 aiheutui siitä, että useita ikäluokkia oli kotiutettava, koska hyökkäysvaiheen suuruinen armeija olisi ollut kauan kestävästä maan talouselämän kannalta ehdottomasti liian suuri. Siksi alkuvaiheen n. 600 000 henkilöä kotiutettiin 180 000. Armeijan vahvuus supistui siis tappiot ml yli kolmanneksella. Sodan jatkuessa koulutettiin uusia ikäluokkia noin 100 000 miestä, mutta heidän sotimisenä oli kauan aikaa lähinnä vartiopalvelusta ja pikku nahinointia. Muunmuassa Wolf H. Halsti käyttikin heistä nimitystä "taistelualokkaat", joille suurhyökkäys oli ainakin alkuun liian kova paikka.

3. Jatkosodan alettua joukoissa esiintyi varsin paljon uskoa sodan nopeaan päättymiseen: "Kotiin elonkorjuuseen", "Kotiin perunannostoon", "Kotiin muikun kutupynttiin". Siinä tavallisimpia uskomuksia. Todettakoon, että korkeat esimiehet naureskelivat tällaisille käsityksille, mutta - olisikohan ollut liikaa esittää tosiasiat hyvissä ajoin eli silloin, kun mainittuja käsityksiä alkoi liikkua. Se jäi kuitenkin tekemättä, ja tuloksena oli monelle hyvin raskas pettymys ja mielialan laskun alkaminen, joka jatkui sodan yhä pitkittyessä, ja jota vielä lisäsi se, että monet tärkeätkin kotiasiat jäivät hoitamatta ja odottamaan sodan päättymistä.

4. Suomen armeijassa kurinpito oli täysin erilaista kuin Neuvostoliiton armeijoissa. Meillä kuri oli suuressa määrin peräisin SK-järjestöstä ja luonteeltaan veljellistä ryhmätöitä. Lyhyen talvisodan aikana se osoittautui yllättävän hyväksi ryhmän vetäessä heikoimmatkin yksilöt mukaan. Tosin esiintyi myös kielteisiä puolia, joskin vähän.

Jatkosodassa jo vanhan valtakunnanrajan ylitys ai-

heutti säröilyä, ja saattoi olla niin, että tapojen muuttaminen alkoi olla jo myöhäistä. Asemasotavaiheessa pyrittiin välttämään aiheita, jotka aiheuttivat helpoimmin purnausta eli siis varustustöitä ja koulutusta, joiden olisi pitänyt olla tärkeysjärjestyksen kärjessä. Totta kai kumpikin aiheuttaa räsitystä, mutta kyllä niiden välttämättömyys olisi voitu helposti osoittaa. Eversti Halsti pitää suurimpina syyllisinä pataljoonankomentajia, joilla oli kaikki mahdollisuudet vaikuttaa kehitykseen: Riittävän kaukana kommentaakseen ja riittävän lähellä puuttuakseen tarvittaessa heti asioiden kulkuun. Oli kyllä isommissakin puitteissa loistavia poikkeuksia, mm PsD, jonka jääkärit taistelivat erinomaisesti niin kauan kuin heitä oli edes kohtalaisesti mukana. Ja mikä tärkeintä: jääkärit ylpeilivät kurillaan ja koulutuksellaan.

5. Fyysisen kunnon ylläpitämiseen ei kiinnitetty riittävän ajoissa huomiota. Vartiopalvelus ei kehittänyt kuntoa, ja sen tylsistävän vaikutuksen poistamiseksi olisi tarvittu massaliikuntaa, joka kuitenkin pääsi alkuun vasta vuonna 1943. Yksiköittäin harrastuserot olivat suuria; Joissakin komppanioissa urheiluhenkkinen päällikkö sai koko komppanian innostumaan liikunnasta (mm 11.K, kapteeni Keinonen), ja komppania tunsii tiettyä hyvää mieltä harrastuksestaan. Oli myös toisenlaisia päällikköjä, jotka mieluummin palvelivat Bachus- kuin Mars-jumalaa. Heille urheilu oli kauhistus - onneksi he saivat usein siiron muuanne.

6. Vireyden ylläpitämiseksi herätettiin henkiin perinteinen puhdetyöohjelma. Tarkoitus oli ilmeisesti hyvä, mutta olosuhteet jäivät ehkä huomiota ottamatta. Puhdetyöt muuttuivat monin paikoin it-

setarkoitukseksi, ja lisäksi tuli virallisen elimen rinnalle keinottelijoita, joiden taskuihin työn tulosten myynnistä tulleet tulot valuivat. Olikohan tässä valvonnan puutetta? Useasti toimintaa pidettiin kielteisenä.

7. Henkinen valmennus oli lähes koko ajan vajavaista. Esimiesportaissa tajuttiin selvästi kohtalonyhteys Saksan kanssa, ja silloin, kun Saksa vielä oli voimissaan, erillisrauha oli sula mahdollisuus. Eräiden "isänmaanystävien" touhuaminen erillisrauhan puolesta oli vastuutonta sinisilmäisyyttä. Rintamamiehille tällaiset puuhastelut olivat isku selkään. Tuskinpa riippuvuuksien selvittäminen joukoille olisi ollut ylivoimaista esimerkiksi valistusupseerien välityksellä ja ehdottomasti suullisesti tilaisuuksissa, joissa myös rivimies olisi voinut esittää kysymyksiä ja saada niihin asialliset vastukset. Eikä olisi ollut vääriä myöskään esittää totuutta: Sota päättyi silloin, kun viimeinen laukaus on ammuttu!

Mielestäni nämä tekijät olivat tärkeimpiä siinä ketjussa, joka vaikutti armeijamme taistelutahtoon ja -kykyyn. Kiistämättä vaikutus oli kielteinen, mutta silti pääosa armeijastamme taisteli ylivoimaa vastaan niin hyvin, että saavutimme torjuntavoiton ja sen ansiosta rauhan, joka tosin oli erittäin raskas. Kuitenkin päätavoite - vapaus ja itsenäisyys - saavutettiin. Voidaan perustellusti sanoa, ettei "Ihantalan ihme" ollut mikään ihme, vaan hyvin johdetun ja käydyin taistelun lopputulos. Ja toinen esimerkki. Eräs pataljoonankomentaja totesi Nietjärven taistelun jälkeen: "Joka vielä väittää, ettei suomalaisen sotilas osaa taistella, tulokoon katsomaan tätä siivoa."

Urpo Kupiainen JR 9 kiltä

5.56 x 45 mm H&K SL8 Kivääri - äärimmäisen muovinen?

Muovien käytöllä aserakenteissa on haettu kokonaistaloudellisuutta, huoltoystävällisyyttä ja keveyttä. Perinteiseen teräkseen, koneistettuun tai valettuun tai muihin metalleihin verrattuna voidaan muovista varsin edullisesti massatuottaa aseosia. Tämä tietenkin edellyttää suuria tuotantomääriä, koska valumuottien valmistus on vastaavasti suuriakin investointeja vaativaa. Tällä kertaa esiteltävän saksalaisen asevalmistajan tuotanto on merkittävästi kehittänyt useiden vuosikymmenien aikana teräslevypuristeiden lisäksi myös muovien käyttöä asevalmistuksessa. Yllättävästi he ovat tässä kiväärimallissa poikenneet heille tunnusomaisesta mekaanisesta sulkukoneistosta.

■ G36 leikkauskuva (Heckler&Koch).

Saksalaisen sotilaan uusi perusase G36

Tämän artikkelin itselataavan kiväärin rakenne pohjautuu varsin uuteen sotilasaseeseen, joten on paikallaan tutkia juuria lyhyesti.

Vuonna 1990 aloitettiin projekti (Valmistajan nimeämä "Projekti 50"), jossa tutkittiin tulevan sukupolven käsiasejärjestelmää Saksan puolustusvoimille. Alustavina vaatimuksina oli luoda aseperhe, joka kattaisi valikoi-

man konepistoolista ryhmän tulitukiaseeseen, ja jonka perusrakenne olisi kaikissa sama. Tässä ajatusmallissa yhtyvät niin huollolliset näkökohdat (sama varaosavalikoima) kuin opetustekniset (samanalaiset käyttökytkimet ja

tähtäimet). Muut varsin konkreettiset vaatimukset olivat edullinen hankintahinta, perinteinen rakenne ja vähäinen kokonaispaino.

Saksalainen asevalmistaja Heckler & Koch konkretisoi vaatimukset konseptimallilla

ASETEKNIKKAPALSTA

■ 5.56 x 45 mm H&K SL8 kiväärin sivuprofiili ja läpinäkyvä muovinen lipas kymmenelle patruunalle.

H&K50, johon yhdistettiin hyvät yksinkertaiset ja helposti koneistettavat mekaaniset ratkaisut ja modulaariset lujuitemuoviset osat. Lisäksi aseeseen kuului optinen kaksoistähtäinjärjestelmä, ns. punapistetähtäin ja 1,5 x suurentava optinen tähtäin. Aseen paino on vain 3.3 kg ilman lipasta.

Saksan puolustusvoimat hyväksyi tämän uuden taituvaolkatukisen rynnäkkökiväärin 90-luvun puolivälin jälkeen nimellä 5.56 x 45 mm G36 sisältäen option, että aseperhettä kasvatetaan tulevaisuudessa mahdollisesti muihin käyttötarkoituksiin soveltuvilla malleilla.

Taloudellisuusajattelua kuvaa entisen Itä-Saksan varastoista jääneiden AK-74 pistimien hyödyntäminen G36 rynnäkkökiväärin varusteena.

Yli 20 000 asetta on jo tuotettu Saksaa varten ja mallivalikoimassa on G36:n lisäksi G36K, joka on hieman lyhennetty ja kokeellinen MG36, joka on ryhmän tulutukiaseeksi soveltuva. Nähtäväksi jää, koska tulee MP36, joka täydentäisi aseperheen alustavien vaatimusten mukaisesti.

Vuoden 1998 aikana ar-

vioitiin ostokiinnostusta harrastemarkkinoilla, joten G36 rynnäkkökivääristä tehtiin rakenteellinen muunnos, jota tarkastelemme hieman tässä artikkelissa. Tämä poikkeaa lähinnä ulkoisesti sotilasmallista. linnovaatiot ovat samat.

Siviilimuunnos SL8

Väriytyksen, vaalean harmaan, lisäksi toinen seikka, joka poikkeaa perinteisestä, on etupäästään vapaana oleva varsin pitkä varustekisko, johon mekaaniset tähtäimet kiinnittyvät. Aseen profiili noin muuten tuo mieleen sekoituksen muutamasta tarkkuuskivääristä.

Heckler & Koch on antanut tälle lippaalliselle itsela-

taavalle kiväärille mallinimeksi SL8 (Selbstladegewehr), joka jatkaa SL6:sta alkanutta mallinimitystä lähinnä siviilimarkkinoille suunnatuista kiväärimalleista.

Aseen olkatuki on peukaloreijällinen, kahvallinen, välilyyillä säädettävällä poskituennalla ja pituussäädöllä varustettu muovikomponentti, johon on integroitu asean laukaisukoneisto. Tämä noudattaa Yhdysvaltojen lupateknistä suuntausta harrastemarkkinoille suunnatun itelataavan kiväärin tukkimallista.

Muut seikat, jotka puhuvat suurimmasta oletetusta markkina-alueesta, ovat piipunsuu vailla liekinsammutinta ja vakiokokoonpanon kym-

menen patruunan lipastilavuus.

Selvää on myös, että keskeiset sotilasaseen G36 komponentit, kuten esimerkiksi laukaisukoneisto, eivät ole vaihtokelpoisia SL8 malliin.

Aseen muovinen ulkoasu saa oletamaan, että kyseistä kivääriä tullaan tulevaisuudessa markkinoimaan monen eri värisenä. Tarkasteltavana olevassa harmaassa mallissa kontrastia tuo varustekiskon, poskipakan, perälevyn ja piipun musta väri.

Käsiteltäessä koottua asetta se tuntui muovisuudesta huolimatta varsin jämkältä ja ehkä hieman sotilasasemaiselta, mikä nyt lie-nee selvä esikuvasta johtuen.

■ SL8 osapurettuna huoltoa ja säätöä varten.

ASETEKNIKKAPALSTA

■ Olkatuki, laukaisukoneistoinen vedetään asean rungosta irti, palautin jousi seuraa mukana.

Tarvittavat käyttökytkimet on luontevasti sijoitettu. Kaksi- tai kolmi- osainen vaihdin, jonka vipu osoittaa taakse (klo 3) asean ollessa varmistettu ja viistosti alas (klo 5) ammunta-asennossa. Lippaansalpa sijaitsee liipasimen suojakaaren etureunan alla ja se vapauttaa lippaan eteenpäin työntämällä. Viritintanko on jousikuormitteinen sivulle kääntyvä ja sijaitsee asean rungosta päällä, keskellä asetta varustekiskon alla. Viritintangon kahvaa voi kääntää molempiin suuntiin ja tarvittaessa lukita käyttöasentoon.

Viimeinen käyttökytkin on luistin vapautin, joka sijaitsee liipasimen suojakaaren sisällä etuyhdyllä. Mikäli asetta viritetään tyhjä lipas paikallaan, tai ammutaan viimeinen patruuna lippaasta, jää luisti automaattisesti pidättimensä varaan. Jälleen lataamiseksi on painettava vapautinta tai vedettävä viritintankoa hieman taakse.

Asean muovinen lipas on läpikuultava, joten patruunamäärää voi tarkastella irrotetussa lippaassa suoraan seinien läpi.

Asean pitkä varustekisko on myös muovia. Sen koko matkalle on mahdollista sijoittaa optisia, mekaanisia tai muita varusteita, joilla on ns. weaver-mallinen kiinnitysjalca. Asean vakiovarusteisiin kuuluu diopteritähän. Etujyvä on tunnelilla suojattu ja kaikki säädöt tapahtuvat takatähänimestä kuusioavaimen avulla (2,5mm ja 2mm). Takatähänimessä on L-mallinen pikasäätö 100 m ja 300 m varten. Perussäätö ampuamalla tehdään 100 m asetusta käyttäen. Tähtäimien rakenne on muovia.

Lisävarusteena saa optisen tähänimen, joka on 3 kertaa suurentava.

Teksti ja kuvat
ylliluonnatti Robie Kulokivi

Tekniset tiedot

Kaliberi	5.56x45 mm
Toiminta	Kaasutoiminen, kiertyvä sulku
Patruunamäärä	10 patruunaa
Lipastyyppi	Tankolipas
Hylsynpoisto	Oikealle
Asean paino ladattuna	4.2 kg
Pituus pienimmillään	980 mm (olkatuen pituus- säädöstä johtuen)
P/K/L	980/243/58 mm
Piippu	480 mm
Rihlaosa	nousu: kierros per 178 mm myötäkelloon kuusi rihlanharjaa, kovakromattu
Tulimuoto	Kertatuli
Laukaisuvastus	18 N
Vaihdin	Varmistettu(S) - kertatuli(F)
Tähän	Mekaaninen diopteri tai optinen 3x lisävarusteena
Valmistaja	Heckler&Koch GMBH, Saksa

Nurmeksen sisaret Helmihangessa

Pohjois-Karjalan maanpuolustusväki järjesti HELMIHANKI-tapahtuman 5.-7.helmikuuta 1999

■ Iloiset sotilaskotisisaret Kirsti ja Aira valmiina palvelemaan asiakkaita.

Sotinpuruolla, Nurmeksen Sotilaskotiyhdistyksen vihereät sisaret emännöivät leirisotilaskodissa. Sunnuntai Maanpuolustuspäivä oli yleisölle avoin tapahtuma. Kovasta pakkasesta ja syrjäisestä sijainnista huolimatta paikalla kävi runsaasti väkeä. Iloksemme vieraat

viihtyivät myös sotilaskodissa, monet kävivät useamman kerran nauttimassa kahvia ja pullaa. Sunnuntai kenttälounaan päävastuun kantoi Naisten Valmiusliitto apunaan kolme Nurmeksen sotilaskotisisarta.

Teille, varusmiespalvelustanne suorittavat nuoret, toivotamme hyvää kesää.

Teksti ja kuvat Nurmeksen Sotilaskotiyhdistyksen sisaret

■ Operaatio UMPIHANGEN päätöstilaisuus Sotinpuron leirisotilaskodissa 7.2.99.

ABLOY® EXEC ID -
Kaksinkertaista
turvallisuutta

ABLOY®

VMTK; johtajat puikoissa, alaiset apureina

PJ Alik Joonas Korhonen

Sihteeri Alik Esa Jussila

Varusmiesten palvelusaikauudistus on tuonut mukanaan muutoksia myös varusmiestoi-
mikunta-työhön. Ensimmäistä kertaa varusmiestoi-
mikunnan puheenjohtaja ja sihteeri ovat 362 vuorokautta pal-
velevia ryhmänjohtajia. Uudistus on tuo-
nut tullessaan positiivisia virtauksia, jos
nimenomaan ajatellaan VMTK-toiminnan
jatkuvuutta. On helppoa suunnitella asioi-
ta pitkällä aikajänteellä ja yhä useammin
suunnitelmat ja käytäntö kohtaavat, kun
toimikauden pituus on riittävän pitkä. Pal-
velusaikauudistus ei vaikuta pelkästään
VMTK:n täysipäiväisiin toimihenkilöihin,
vaan se heijastuu myös kaikkeen muuhun
varuskunnassa tapahtuvaan vapaa-ajan
toimintaa. Esimerkiksi VMTK:n liikunta-
vastaavan on helppo kartoittaa harrastus-
mahdollisuuksia ja suunnitella varusmies-
ten liikuntakerhon toimintaa, kun toimi-
kausi pitää sisällään niin kesä- kuin tal-
vurheilukauden.

Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmies-
toimikunnan motto on ollut jo pitkään
ytimekäs sana: Aktivoidu! Tämä lyhyt,
mutta paljon sisällään pitävä sana kan-
nustaa uusia varusmiehiä tulemaan mu-
kaan VMTK-toimintaan ja näin antamaan
uusia näkökulmia ja ideoita edelleen to-
teutettavaksi. Hyvän johtajan yhtenä piir-
teenä on kautta aikojen ollut kyky löytää
alaisistaan eri alojen ammattilaisia ja kyky
käyttää heidän tietoaan ja taitojaan hy-
väksi. Aktivoitumista on tänä keväänä ol-
lut nähtävissä niin vanhemmassa kuin
nuoremmassakin saapumiserässä. Va-
rusmiesten joukosta on onnistuttu löytä-
mään erikoisosaajia ja käyttämään hei-
dän opetustaan ja neuvojaan hyväksi
VMTK-toiminnassa. VMTK-toiminnan jat-
kuvuuden kannalta on tärkeää, että todel-
liset ideoijat ja tekijät erottuvat joukosta
ja aina tulevilla ja tulevilla saapumiserillä
on mahdollisuus harrastaa monipuolises-
ti urheilusta aina kulttuuriin saakka.

Sähköisen viestinnän yhä enemmän
kasvaessa on varusmiestoi-
mikutatyö laajentunut myös aina internetiin saak-
ka. Kevään mittaan on Pohjois-Karjalan
Prikaatin varusmiestoi-
mikunnan sivuja alettu valaa uuteen uskoon. Muutospai-
neita internetiin on luonut oppilaitosten
ja kotitietokoneiden internet-yhteyksien
määrän jyrkkä kasvu ja näin ollen käyttä-
jäkunnan laajeneminen. Uusien VMTK-in-
ternetsivujen valmistuttua kaikilla prikaa-
tiin tulevilla aloilla on jo ennen palve-
lukseen astumista mahdollisuus saada
tietoja palvelukseen, vapaa-aikaan ja
yleiseen elämiseen ja olemiseen liittyvis-
tä asioista oman kotitietokoneen ääres-
sä. Toivottavasti tiedonkulun ja tiedotta-
misen lisääntyminen varusmiespalveluk-
sesta auttaa mahdollisimman monia pal-
velukseen astumassa olevia saamaan
positiivisen kuvan varusmiespalveluksen
sisällöstä ja näin ollen minimoimaan pal-
velusaikana ilmeneviä ongelmia. Ja tot-
takai Pohjois-Karjalan Prikaatin perinteet
velvoittavat kaikkia yrittämään parhaan-
sa. Niinpä meilläkin varusmiestoi-
mikun-
nassa on tavoitteena, että internet-si-
vumme olisivat Suomen parhaat ja tie-
donkulku ja tiedottaminen prikaatissam-
me antaisi mallia muille ja toimisi toisille
joukko-osastoille kannustavana esimerk-
kinä.

Teksti VMTK:n Puheenjohtaja alikersantti
Joonas Korhonen
kuvat Tatu Hellsten.

TAPIOLA

Huolehdimme
kanssasi
huomisesta.

**Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry**

**Pohjois-Karjalan
Sähköä.**

**Joensuun
Isännöinti-Ykköset Oy**

Lähtökohtana positiivinen ajattelu

Vastanaotollani käy asiakkaita, jotka jäävät, useiden kymmenien asiakkaiden joukosta, mieleeni elämään pitkäksi aikaa. Yksi heistä on varusmies, jonka isä kuoli äkillisesti palvelusaikana. Saman varusmiehen pitkäaikainen tyttöystävä jätti hänet muutama kuukausi e.m. tapahtuman jälkeen täysin yllättäen ja seinät näyttivät nousevan pystyyn nuoren miehen elämässä vähän joka puolelta. Mutta ei tämä varusmies uskoaan elämään tai ihmisiin menettänyt, vaan hän jaksoi uskoa parempaan tulevaisuuteen ja suunnitella sitä vastoinkäymisistä huolimatta. Ja kotiuttamisen koettaessa hän olikin pystynyt järjestämään itselleen määräaikaisen työpaikan ennen opiskelujen aloittamista.

Kunnioitusta herättävä teko tänä työttömyyden aikakautena!

Mikä sitten saa toiset ihmiset jaksamaan ja suhtautumaan vastoinkäymisistä huolimatta elämään ja toisiin ihmisiin positiivisesti? Ovatko he kokeneet elämässään jo niin paljon, että he ovat "karaistuneet"? Onko ns. selviytyjillä kenties malli pärjäämisestä tullut perintönä kotoa? Ovatko avainasemassa geenit vai sosiaaliset ympäristötekijät ja kasvuympäristö, joista perimme voimavaramme? Mielenkiintoisia kysymyksiä, joihin on varmaan vastauksia yhtä paljon kuin kyselijöitä.

Entä ne ihmiset, jotka tuntevat lannistuvan jo ensimmäisiin vastoinkäymisiin? Ovatko he kasvaneet "pumpulissa" vai mihin katoaa heidän elämänuskonsa jo nuorena? Onko elämä sitten jotenkin helpompaa ja turvallisempaa, jos asioihin ja ihmisiin suhtautuu kynnisesti ja varauksellisesti? Luulisin, että ei ole! Miksi sitten monet meistä näkevät toiset ihmiset ja elämän niin kovin synkkänä, lohduttomana ja epäoikeudenmukaisena? En väitä, että elämä olisikaan aina oikeudenmukaista, mutta kyllä sitäkin löytyy. Olen kuitenkin ehdottomasti sitä mieltä, että erityisesti ihmissuhteissa ammattitehtävillä henkilöillä on oltava myönteinen ja optimistinen ihmiskäsitys. Esimerkiksi, jos minä aina kokisin vastaanotolleni saapuvan asiakkaan epärehellisenä "luuserina", ei työmotivaatio pitkään pysyisi korkealla. Työtä ei yksinkertaisesti haluaisi/jaksaisi tehdä. Liian "sinisilmäinen" ei saa olla, mutta totuushan on, että joskus meistä jokainen tulee jymäytetyksi. Mutta mistä sitä muuten oppii, jos ei virheistä...

Jos elämä ja tulevaisuus halutaan nähdä negatiivisesti, niin se on varsin helppoa. Työttömyys on juurtunut syvälle rakenteisiimme, nuorisorikollisuus lisääntyy ja raaistuu, huumeet leviävät joka kolkkaan, avioliitot päättyvät avioeroon yhä useammin,

ympäristötuhoja sattuu luvattoman paljon jne.

Lista tulevaisuuden uhkakuvista voisi olla, niin haluttavassa, hyvin pitkä. Mutta hyödyttääkö se ketään tai mitään? Lisääkö se meissä positiivisuutta ja optimistisuutta, jos vain "vatvomme" elämän surkeuksia? Miksi emme keskittyisi niihin asioihin, jotka ovat vielä meillä hyvin! Esimerkiksi nyt 90-luvulla jokaisella nuorella on mahdollisuus opiskella ja hankkia ammatti, jopa useampia. Harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia on tarjolla lähes rajattomasti. Sosiaaliturva ja terveydenhuoltojärjestelmäme pitää meistä huolta elämäme eri vaiheissa. Saamme nauttia vielä puhtaasta luonnosta ja elintarvikkeista. Elämme demokraattisessa ja itsenäisessä valtiossa. Siis, jos vain haluamme, hyviä asioita löytyy ja paljon!

Sama koskee asiakkaitani. Hyvin pitkälle jaksan uskoa näihin 70-luvun lopulla syntyneisiin nuoriin. Nuorilla on kautta aikojen ollut (ja tulee olemaan) ongelmia itsenäistyessään suhteessa läheisiin, auktoriteetteihin ja yhteiskuntaan. Mutta suurin osa nuorista pystyy ja haluaa hoitaa ongelmansa pois päiväjärjestyksestä. Vastuu omista

teoista herää monella viimeistään varusmiespalvelusaikana. On myös syytä muistaa, että kaikilla nuorilla ei ole tänä päivänä ehjää kotia tukemassa nuorta elämän karioissa. Mutta sekin voidaan nähdä myös "kasvattavana" tekijänä, eikä pelkkänä puutteena.

Mitä tällä kaikella haluan sanoa? Ainakin sen, että positiivinen asennoituminen ja optimistisuus vievät aina paljon pitemmälle kuin negatiivinen suhtautuminen. Pessimistiset ihmiset kuluttavat turhaan energiaansa näkemällä kaikessa jotakin epäilyttävää tai huonoa. Sanoisin, että tällaiset ihmiset suorastaan myrkyttävät lähiympäristönsä. Ja se ei vie mitään tai ketään eteenpäin!

Lopuksi toivotan oikein hyvää, aurinkoista ja positiivista kesää kaikille lukijoille! Tänä kesänä toteuttakaa kaikista hulluimmatkin haaveenne ja tehkää juuri niitä asioita, joita olitte aikoneet tehdä jo viime kesänä. Menkää eväretkelle rannalle, marjametsään, on-

gelle, tanssilavoille ja nauttikaa kesästä, aurinkonlaskuista, kärpäsiä ja tietysti toisista ihmisistä! Kesäterveisin

sosiaalikurattori
Anne Laitinen

Suomen Kiitoautot Oy
KIITOLINJA

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

**Kontiolahden
kunta**

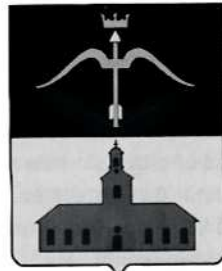
**Vehmersalmen
kunta**

**Varpaisjärven
kunta**

**Rääkkylän
kunta**

**Kuopion
kunta**

**Pyhäselän
kunta**

**Liperin
kunta**

**Kesälahden
kunta**

**Enon
kunta**

**Joensuun
kunta**

jo nimi kertoo paljon

ZENITH

*ja me
kerromme lisää...*

TERVETULOA!

**TIMANTTISET
JOENKULTA**

SILTAKATU 14, JOENSUU PUH. (013)129 000

AUK:n Kurssi 20

Johtajiksi oppimassa

AUK:N KURSSIJULKAISU

Aliupseerikoulun henkilökunta

Vääpeli

Yliluutnantti Pertti Kettunen

Koulun johtaja

Majuri Ahti Korhonen

Varajohtaja

Yliluutnantti Lassi Kellberg

Kiväärilinja

Moottorialiupseerilinja

Sotilaspoliisilinja

Luutnantti

Eero Lempinen

Ylikersantti

Jussi Korhonen

Luutnantti

Jouni Suomalainen

Luutnantti

Jeri Kerkkonen

Tuliasemalinja

Tulenjohtolinja

Yliluutnantti

Hannu Sivonen

Yliluutnantti

Mika Ylönen

Luutnantti

Markku Kanko

Panssarintorjuntalinja

Sissilinja

Luutnantti

Jari Lappalainen

Ylikersantti

Mikko Tolvanen

Luutnantti

Hannu Torvinen

Ylikersantti

Teemu Juntunen

■ PUHEENVUOROT

KOULUN JOHTAJAN TERVEHDYS

Kurssin 20 oppilaat, valmistuvat ryhmänjohtajat!

Kurssi kokonaisuudessaan vietiin läpi suunnitelmien mukaan. Teidän kurssinnehan oli ensimmäinen uuden koulutusjärjestelmän mukaan ajallisesti ja sisällöllisesti toteutettu kurssi. Kurssi 19 oli vielä noin kaksi viikkoa teidän kurssianne lyhyempi. Tämän johdosta edelliseen kurssiin verrattuna kouluttajakoulutuksen osuutta pystyttiin lisäämään huomattavasti, mikä - toivon mukaan - näkyy teidän suorituksissanne kouluttaessanne omaa joukkoanne, II/99 saapumiserän alokkaita. Kurssin läpivientiä selkeytti järjestely, jossa sotilaspoliisi- ja moottorialiupseerien koulutus-haarakoulutus keskitettiin AuK II:lle.

Aliupseerikoulun kannalta erityisen ilahduttavaa oli kurssin menestys talven kilpailuissa. Teidän ansiostanne Aliupseerikoulu voitti kurssin aikana kaikki talven aikana jaossa olleet kiertopalkinnot ja joukkuemestaruudet prikaatin eri kilpailuis-

sa. Lisäksi kurssinne hoiti ansiokkaasti prikaatin osuuden ns Punainen Sulka - keräyksestä, järjestysmiestehtävät (vapaa-ajalla) pop-konsertissa Joensuun urheilutalolla ja ilmoitushankinnat tämän lehden kustantamiseksi. Nämä kaikki suoritukset olivat osoituksena kurssinne hyvästä hengestä.

Tulevaa johtajakauttanne silmällä pitäen muistutan teitä vielä seuraavista kursseilla usein toistetuista asioista:

- kehittää itseänne johtajina,
- huolehtikaa ja välittäkää alaisistanne ja
- asennoitukaa tehtäväänne sillä vakavuudella, että olette kouluttamassa omaa sodan ajan joukkoanne.

Onnittelten Teitä kurssin suorittamisen johdosta.

Kiitän kouluttajia ja apukouluttajia sekä kaikkia AuK:n sidosryhmiä kurssin 20 hyväksi tehdystä työstä.

TOKMANNI

RATKAISEVAA HINTAETUA TOKMANNILTA

 TAPIOLA

Huolehdimme kanssasi huomisesta.

SIILINJÄRVEN
OSUUSPANKKI

JOENSUUN
KUMIPÖRSSI OY

Teollisuuskatu 13, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 123 800, fax (013) 123 811

Kukka ja Hautaus Thitz Ky

Irma ja Pertti Thitz

Leppävirrantie 13, 79100 LEPPÄVIRTA
Liike 017-5533 151

KONTIOLAHTI - LEHMO

KOTIVIININ JA -OLUEN ASiantuntijaliike:

Oskun viini ja - ja oluttarvike

Koskikatu 13, 80100 JOENSUU, Puh. (013) 126 701

VARUMIES ALENNUS OHV -10%

Liikkeemme on avoinna: Arkisin 10-18, La 09-10
1.6.-31.7. la suljettu

Maarit
Poutanen

HUUSPALVELU

Keskuskatu 14
81100
KONTIOLAHTI

013-732 579

■ Sotilaspoliisilinja

- Dogs of war -

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Pohjois-Karjalan Prikaitin toinen sotilaspoliisialiupseerikurssi alkoi 16. huhtikuuta 1999. AUK 1 aikana valiojoukkomme oli sotkettu kiväärilinjaan ja vasta AUK 2:n alkaessa parhaista parhaat erosivat joukosta ja muodostivat oman erikoislinjansa.

Koulutus muuttui välittömästi erilaiseksi ja oli monin veroin mielenkiintoisempaa kuin kiväärilinjalla. Kouluttajamme Jeri "Steven Seagal" Kerkkonen, luutnanttimiehiä, aloitti koulutuksensa bodyguard-hommissa, rakennuksen turvatarkastuksilla ja muulla mieleenpainuvalla (CLASSIFIED). Koulutuksemme tähtää tulevaan työhömmä, joka on erittäin vastuullista ja velvoittaa meitä hoitamaan sen kunnolla. Kurssin jälkeen osa meistä siirtyi takaisin Rissalaan Karjalan Lennostoon, muutama Lappeenrantaan maanpuolustusopistolle ja loput jäävät tänne palvelusajan loppuun saakka. Koulutuksemme on ollut kovaa ja tulee kovenemaan hamaan loppuun asti. Metsäoita

on ollut monta ja niitä on vielä liikaa luvassa, mutta mehän emme valita, koska kovuutta löytyy.

Perinteisiin kuuluvat SPOL-miesten nimittelyt, kuten koirat, murret, puudelit, piskit ym. ym. Meidän mielenterveyttämme se ei järkytä, koska tiedämme totuuden. SPOL-AUK:uun valittiin valioista valiot ja muotovaliot tipahtivat kydistä kuin eno veneestä. Ehkäpä juuri siksi kiväärinjalaiset ovat meidän ahkerin huutosakkimme nimitysten suhteen. Loppujen lopuksi niin kuin PST-miehetkin (pojat) tietävät, kiväärimies on vain Mustin murkinaa. Ja jos nyt käy niin, että näette maastokuvioidun Cabriolet-urheiluajoneuvon kiitämässä jossain päin varuskunta- aluetta, kannattaa ehdottomasti katsoa tarkkaan ja painaa sillälölöjoiden naamat muistiin, sillä tiukan paikan tullen he ovat juuri niitä taistelijoita jotka auttavat TEITÄ!

Story by Jani Hiltunen och Miika Laitinen

ISMEK

Itä-Suomen metsäkone- ja maaseutuopetuskeskus

Metsurintie 2A puh. 013 2443100
75700 Valtimo fax 013 2443195

**Metsä-, metsäkone- ja maaseutu-
alan koulutuksen ykköspaikka
...Valtimolla!**

Kajaani
●
VALTIMO ●
Kuopio ●
Joensuu ●

**Suomalainen metsäkoneenkuljettaja on
nyt kysytty ammattilainen maailmalla!**

Metsäkoneet ja koneellinen puunkorjuu työllistävät metallialan ammattilaisia hyvin!

Suomessa teollisuuden käyttämä puu korjataan lähes yksinomaan metsäkoneilla. Työllisyysnäkymät koneellisessa puunkorjuussa ovat hyvät. Metsäkoneisiin ja koneelliseen puunkorjuuseen perehtyneitä työntekijöitä tarvitaan useisiin eri tehtäviin läpi koko metsäsektorin sekä koneenrakennus- ja markkinointi tehtäviin. Tällä hetkellä Pohjois-Karjalassa ja koko maassa on useita avoimia työpaikkoja ammattinsa taitaville metsäkoneenkuljettajille. Puutavara-auton kuljettajille ja metsäkoneasentajille on myös hyvin töitä tarjolla.

Metsätalousinsinööreille ja metsänhoitajille, joilla on metsäkoneenkuljettajan tai -asentajan pätevyys ja työkokemusta, on tarjolla monipuolinen valikoima työmahdollisuuksia koulutuksessa, markkinoinnissa ja yritysjohdon tehtävissä sekä kotimaassa että kansainvälisillä työmarkkinoilla. Mikäli työnteko tekniikan parissa vapaassa luonnossa kiinnosta, kysy itsellesi sopivaa koulutusmuotoa ja -linjaa lähimmästä metsäkonekoulutusta antavasta oppilaitoksesta. Itä-Suomessa Sinua palvelee näissä kysymyksissä ISMEK, Itä-Suomen metsäkone- ja maaseutuopetuskeskus Valtimolla.

Koulutusta koskeva lainsäädäntö on muuttunut vuoden 1999 alusta lähtien ja mahdollistaa yhä joustavimmat opinto-ohjelmat. Kaikki kolmivuotiset keskiasteen tutkinnot antavat yleisen jatko-opintokelpoisuuden, mikä aiemmin on ollut vain lukion suorittaneilla. Halutessaan voi 3-vuotisen ammatillisen tutkinnon jälkeen osallistua ylioppilaskirjoituksiin ja näin saada vielä kattavimmat mahdollisuudet jatko-opintoihin ja ulkomailla työskentelyyn.

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Jääskeläinen Hannu, Lappalainen Jukka, Kurvinen Janne, Väkeväinen Tero, Laitinen Miika. Keskiriivi vas: Hoffren Jarno-Petteri, Ikonen Jarno, Remes Vesa, Lehikoinen Petri. Eturiivi vas: Tarvainen Lassi, Myöhänen Antti, Ruotsalainen Jarmo, Räsänen Jari, Kinnunen Toni. Kuvasta puuttuu Hiltunen Jani.

Jani "Rambo" Hiltunen
 Jarno-Petteri "Höh-höh-höö" Hoffrén
 Jarmo "Schumacherin libanonilais-
 syntyinen velipuoli" Ikonen -
 Hannu "Jässi" Jääskeläinen
 Toni "The Gearman" Kinnunen
 Janne "Vessaharja" Kurvinen
 Miika "Tarantino" Laitinen
 Jukka "Nelson" Lappalainen
 Petri "Pilsneri" Lehikoinen
 Antti "Palkkasoturi" Myöhänen
 Jarmo "Börje" Ruotsalainen
 Tero "Joker" Väkeväinen
 Lassi "Pedofiili" Tarvainen
 Jari "Reiska" Räsänen
 Vesa "Korppi" Remes

- Ukkonsa jalanjäljillä
 - Ei ole koiraa karvoihin katsominen
 "Kyl se UAZi uppoo ku oikein tosissaan yrittää"
 - "Tää on aivan turha paikka"
 - "Minäkö vaiheessa, missä vaiheessa?"
 - "Revin sulta silmät päästä"
 - "Enhä mä ottanu ku yhen ja siitä tällane hässäkkä"
 - "NAKKISUOJAAN!!"
 - Varuskunnan kartelli
 - Soldier of fortune from Kuopio city
 - Ei se VIAGRA kännissä auta
 - "Kyl mä muute pitäisin siviilikuteita lomilla, mutku tää lomapuku on niin hyvä"
 - "Pyly vasten pylyä, BUM BUM"
 - Mies jolle ei koskaan tapahdu mitään... paitsi viihteellä.
 - "YOU TALKING TO ME?!!"

 POHJOLA

Uusi kartanohotelli
Kivennapa
Kokous-, juhla- ja retkipaikka järvi-idyllissä

AGRI MARKET
 Juankoskentie 19, 73500 JUANKOSKI
 © (017) 613 050 Fax (017) 612 596

 LÄHIVAKUUTUS
kaikista läheisin

■ Kiväärilinja

Tuntematon oppilas

Aurinko lämmitti hänen kasvojaan, kun hän antoi viimeiset käskynsä ryhmänsä urheille taistelijoille. "H-hetki kello 10.30. Kaikki tietävät tehtävänsä?" hän sanoi varmistuakseen siitä, ettei mikään jäänyt epäselväksi.

Hänen nimeään on turha mainita. Tärkeintä on tietää, että hän oli aliupseerioppilas, kiväärimies henkeen ja vereen, mies, joka oli rautaa kiireestä kantapäähän.

Hän oli varma hyökkäyksen onnistumisesta. Maasto oli tiedusteltu etukäteen, ja tämän tiedustelun perusteella hän oli laatinut täydellisen taistelusuunnitelman.

"Tämä päivä tulee piirtymään suomalaisen sotahistoriaan kultaisin kirjaimin", hän -ryhmänjohtajan alku- ajatteli ylpeästi, kun joukkueenjohtaja näytti liikkeellelähtömerkkiä.

Tovin hiihdettyään joukkueen tunnustelijat saivat kosketuksen viholliseen. Oli aika ryhtyä toteuttamaan tuota häkellyttävän nerokasta ja aukotonta suunnitelmaa. Hän näytti miehilleen "suksilta nouse"-merkin ja miehet tottelivat. Konekivääri siirtyi kahden muun taistelijan kera sovittuun asemapaikkaan, ja toinen puolikas ryhmästä lähti koukkaamaan vihollisen sivustaan. H-hetkeenkin oli vielä yli 5 minuuttia aikaa, joten ryhmä ehtisi varmasti.

Maaliskuisen auringon lämmittämä lumi upottaa nivustaipesiin asti tehden liikkumisesta vaivalloista- suksilta noustiin liian aikaisin. Samassa hetkessä muu joukkue avaa tulen: H-hetkestä siis myöhästyttiin ja matkaa murtokohtaan on vielä reilusti. No, ei auta muu kuin mönkiä eteenpäin. Siitäkin huolimatta, että vararyhmänjohtajan heittävä savuheite jäi suutariksi.

Mutta missä ihmeessä on ryhmän KK!?! Ei ainakaan tukemassa, niinkuin oli sovittu. Ryhmänjohtajan mielenterveys alkaa jo rakoilla.

Edessä näkyy vihollisen panssariajoneuvo. "Tuhoa vaunu!" käskee ryhmänjohtaja sinkotaistelijaparille tehden samalla havainnon, jota ei ole uskoa: toinen sinkomiehistä ja toinen rk-miehistä ovat hävinneet teille tietymättömille.

Kertasinko osoittautuu sangen helppokäyttöiseksi; sinkomies ahertaa panssarikauhun parissa minuutin jos toisenkin. Viimeistään tässä vaiheessa ryhmänjohtajan päähän iskeytyy ajatus: "Toivottavasti Lempinen ei ole näkemässä".

Yllättäen vihollinen irtautuu ja ryhmä (johtaja ja 1 sinkomies) valtaa tavoitteensa. "A-haa, tuollahan

meidän kk-taistelijamme ja vararyhmänjohtajamme ovatkin, mutta yhä uupuu 2 miestä" tuumaa urhea ryhmänjohtajamme.

Nopea puolustukseen ryhmittäminen ja ilmoitus joukkueenjohtajalle: "Ei kaatuneita, kaksi miestä kateissa". Aika hyvä saldo rauhanajan harjoitukselle. Tosin samalla hetkellä alkaa edestäpäin kuulua ammuntaa. Näin selvisi siis kadonneitten sijainti. Vahinko vain, että pojat taitavat ampua meitä kohti.

Aika velikultia.

Edellinen oli kuvaus kiväärilinjan ensimmäisestä hyökkäys-harjoituksesta, jossa ainakin allekirjoittanut huomasi, että luokkahuoneesta on pitkä matka kenttäkelpoiseksi ryhmänjohtajaksi.

Ei Suomen kansan tarvitse toki edellisen takia pelätä turvallisuutensa puolesta, sillä tuon harjoituksen jälkeen on kiväärilinjan jokaisen oppilaan taidoissa tapahtunut kehitystä myönteiseen suuntaan. Tästä voi jokainen kiittää niin itseään kuin myös linjan kouluttajia, yliluutnantti Kellbergiä ja luutnantti Lempistä, unohtamatta tietenkään apukouluttajia.

Sotilaspoliisi- ja moottorilinjan eriydyttyä omiksi erikoislinjoikseen on porukkamme hitsautunut entistä tiiviimmin yhteen. Tätä on tietysti edesauttanut yhdessä koetut onnistumiset ja epäonnistumiset unohtamatta kuuluisaa "Lempisfobiasia".

Vaikka allekirjoittanut ei ollut erityisen halukas lähtemään AuK:hon, en ole hetkeäkään ollut harmissani tänne "joutumisestani". Koulutus on

varmasti mielenkiintoisempaa kuin rivijääkärille annettava. AuK opettaa myös vastuunottamista ja -kantamista sekä toisten huomioon ottamista. Voin

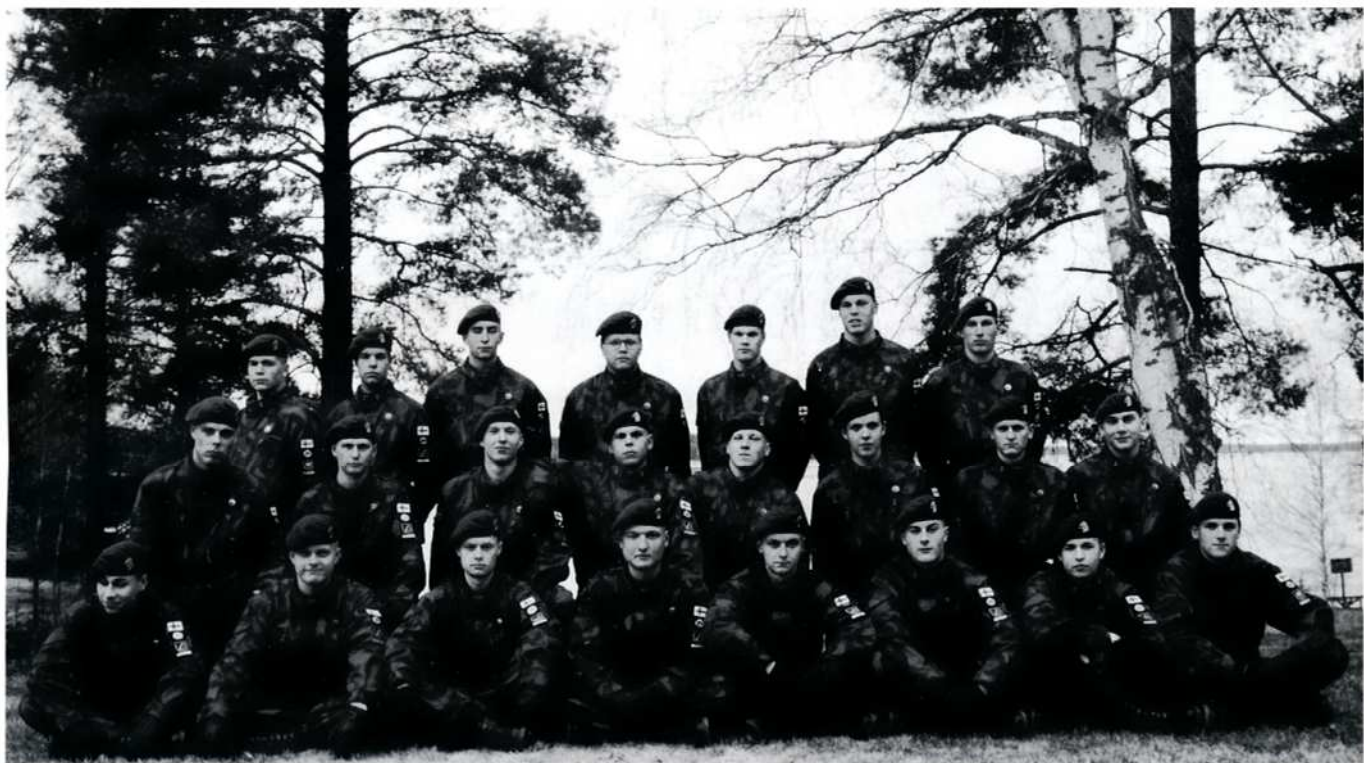
kin suositella tulevan saapumiserän alokkaille johtajakoulutusta hyvillä mielin - "muutama" lisäämmu on pieni hinta avartavasta kokemuksesta.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille alikersantiksi valmistuville hyvää ja antoisaa johtajakautta.

Kirjoittanut oppilas Huttunen NH

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Nilmanen MM, Valkonen JE, Luomala TJ, Turunen TEH, Vänskä JJ Pekkarinen JA, Käyhkö VH Keskirivi vas: Leskinen AT, Jeskanen JK, Huotari OM, Skön HK. Keronen KVT, Tynkkynen TT, Tanskanen TP, Leppänen HS Alarivi vas: Heikkilä JHS, Huttunen NH, Hyvärinen TMJ, Rinne SJ, Nevalainen TA, Anttilainen TP, Tuovinen MPJ, Mononen MA.

- Rinne SJ " Ei! Taas sitä ...nan lihakeittoa! "
- Tynkkynen TT " En mie tii! 300 metriä? "
- Valkonen JE " ...tuttaa ku pientä oravaa, jolla ei oo hampaita ja käpykii on jäässä "
- Huotari OM Mies, joka huomaa minuuttia huudettaessa olevansa munasillaan
- Turunen TH Ei avautumista - ei puhetta
- Luomala TJ Linjamme ekosoturi - hajoaa luontoon
- Jeskanen JK Sai leirillä muut kuuroksi ja ittensä sokkeeks
- Heikkilä JHS Perus-AuKkilainen. Ottaa aina yhden liikaa
- Skön HK Meinas saada lävistyksen kalloonsa:
"Skön tämä on teille! "
- Pekkarinen JA " Eiköhän osteta vähän pilsneriä? "
- Vänskä JJ " ...ttu mulla hajoo kuuppa! "
- Tuovinen MPJ Vauhti 100 äly 0. Töhö säätäjä
- Huttunen NH 12504... huumorilla tai ilman - ...tuttaa!
- Nevalainen TA Kun tätä miestä hajottaa, niin tuopitkaan ei ole turvassa
- Keronen KVT Aina kosteana?
- Hyvärinen TMJ " KvKK? ", "En ota." "KES?" "En ota." "Hei jätkät mulla on kännykkä ja kommunikaattori tetsarissa!"
- Anttilainen TP " Lepi! " Anttilaisen suosikkilista : 1.Päivystäjä, 2.Muut linjat
- Moottorilinja:**
- Käyhkö Veli " Mitä? Oonko mie vaiheessa "
- Leppänen Hannu " P...le, hivakkaan nyt "
- Leskinen Antti " Selekis, skaba tauko "
- Mononen Mika " Ai mitä, kysytään Monoselta "
- Nilmanen Mika " Holy Juice, punallahah smartti "
- Tanskanen Pekka " No, vielähän jäi kaks minuuttia loman loppumiseen. Pegille pekoni "

**SILMÄLASI
OPIS
NIKKANEN**

Savonkatu 26, 79100 LEPPÄVIRTA
Puh. 017-554 1087

BEST PIZZA IN TOWN

BRAHEA

PIZZA

PIZZATAKSI puh. 318 133
NIINIVAARAN OSTOSKESKUS
NIINIVAARANANTIE 52

RAVINTOLA & PIZZAPAikka

NALLENPESÄ

Keskuskatu 21, 81100 KONTIOLAHTI
Puh. (013) 732 030

**Joen
Kultakeidas**

Kauppakatu 23 B, 80100 Joensuu Puh. 123 059 Fax 123 089
Mantsintie 8, 82900 Ilomantsi Puh. 881 028
Keisarinkuja 2 Kitee Puh. 413 832

Tulenjohtolinja

Tänään jäljellä - linja

Kun AuK alkoi, kraanaatinheitinkomppanian eliittijoukko siirtyi kuninkaalliselle tulenjohtolinjalle. Shokki oli melkoinen, kun iltavahvarit eivät enää kestäneetkään ikuisuutta ja sisäjärjestyskin oli vähän eritoista kuin oli totuttu. Taisteluleirille oli tekemistä keksitty oikein firman puolesta ja välillä rupesi tuntumaan, että sitä oli vähän liiankin kanssa. KS - mittausta harjoiteltiin kymmeniä, jollei jopa satoja kilometrejä, eivätkä tulenjohtotasotkaan saaneet kovin pitkään nurkissa pyöriä. Urheilukisoissa tulenjohtolinja pärjäsi todella tasaisesti. Lähestulkoon joka kisasta napattiin voitto... ja viimeinen sija.

Kun hommat alkoivat pikkuhiljaa sujua, jäi myös TJ-miehille aikaa tutustua Joensuun keskiviikkoiltoihin. Kasarmille palattuun miehet olivat väsyneitä illan riennoista, jopa niin väsyneitä, että osalle taistelijoista matka WC:hen tuntui ylitsepääsemättömältä tehtävältä. Ja kun Joensuun virkistyspaikoista katosi

hohto, TJ - miehet kävivät tutustumiskäynnillä Lappeenrannassa, jossa toiminta IV:llä meinasi mennä vähän liiankin hurjaksi.

AUK II:lle saatiin "vahvistuksia!" Savon Prikaatista. Gona-piitsille siirtyi 5 miestä (luetaan sluibailijaa), jotka olivat varsinkin alussa todella hukassa. Muutaman viikon kuluttua havaittavissa oli pientä ryhdistäytymistä. Kahden viikon leiri sujui kohutuullisen hyvin ja jotain uuttakin opittiin. Varsinkin öisin huomasi, että miehet olivat kymppillä mukana, kun unissaankin huu-deltiin tulenjohtopaikkoja, suuntia yms...

Kouluttajamme Miika "ilmasuojaan" Ylönen ja Markku "Jenkki on jees" Kanko pitivät linjan koko ajan liikkeessä ja varsinkin leirillä miehet löivät viisaat päänsä yhteen ja keksivät mitä mielenkiintoisimpia harjoituksia. Kokonaisuutena AuK on ollut intin parasta aikaa. Näin jälkeempäin ajateltuna.

Kirjoittanut oppilas Kortelainen IT

Arkista juhlaa

PunaMusta 100 vuotta

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Lehtokari Ville, Hämäläinen Mikko, Hirvonen Jarmo, Saarinen Jukka, Lievonen Pasi, Väisänen Antti. Alarivi vas: Tiikkainen Mika, Lehikoinen Jari, Kortelainen Ilkka, Lautamatti Jarmo, Miettinen Juho.

Jarmo "The Junior" Hirvonen
 Mikko "Ropeli" Hämäläinen
 Ilkka "M. Burns" Kortelainen
 Jarmo "Tarhapöllö" Lautamatti
 Jari "Hiawatha" Lehikoinen
 Ville "Levyttäjä" Lehtokari
 Pasi "Aina vaiheessa" Lievonen
 Juho "Gulaka" Miettinen
 Jukka "Kuulapää" Saarinen

Mika "Kylätukka" Tiikkainen
 Antti "Lonnija" Väisänen

Rähisevä rakkula
 Vuoden AVAUTUJA
 Ja Hämis ei härvää siellä!!!
 Lakupekka, TJ:n aivot
 Metsien Don Johnson
 TJ-linjan tohtori Sykerö
 Eiku just meinasin ruveta ajattelemaan
 Boris, Trust me!!!
 Mies joka omistaa ehkä maailman
 liukkaimman silmän
 Kylänjätkä jolla on m....!!!
 Se, joka toisen kanssa lonnii, on ite!!!

Make things click.

BB-GYM - KUNTOSALI
 - LISÄRAVINTEET

Varusmieskortilla 15 mk/kerta
 Yliopistonkatu 41 80130 JOENSUU

Tuliasemalinja

Heittiöjoukkio!

Ja tapahtui näinä päivinä, että eversti pani koolle aliupseerikoulun 20:nneen vuosikurssin. Ja niinpä lähdimme kävelemään kohti aamujen taloa. Alussa olivat vain Paavo ja livari. Ilman kyseisiä virtuoosia ei ehkä olisi syntynyt tuliasemalinjaa. Ensin näytti, ettei porukasta saa teke-mälläkään mitään, mutta aikojen saatossa tiukan kurin ja kovan harjoituksen tuloksena heistä muodostui pieni joukko tarkoituksenaan toimia kranaatinheittimen johtajina.

Aikojen saatossa löysimme paikkaan nimeltä Sotinpuro. Jo viikkoja harjoiteltuamme toivoimme pääsevämme ampumaan kovilla, eikä se jäänytkään pelkäksi haaveeksi. Myöhemässä elämän vaiheessa pääsimme samaiselle leirialueelle, saimme majoituksen kuntoon, jonka jälkeen oli tilaisuus jos toinenkin tutustua heittimen saloihin.

Ei ole mahdollistakaan, että muutamaa morkulaa voi yrittää ampua Siperian olosuhteissa melkein päivän lähestulkoon onnistumatta siinä.

Heittelyjen lomassa kerkesimme tehdä meille niin mieluisia ks-mittauksia. Kilometrin jos toisenkin taivallettuamme pääsimme sulkupisteelle, jossa huomasimme, että kaverimme Urho-Matti oli tullut kylään (UM=uusiks meni).

No, joka tapauksessa suorituksemme olivat ilmeisen hyviä, koska kouluttajamme yll. Sihvonen palkitsi meidän helpoilla hommillla. Näitä ns. helppoja hommia teimmekin sitten pitkälle iltaan.

Sotsin vaihtelevat kelit tulivat tutuiksi. Kelin ollessa lämmin leirijääkaappimme (lumihanki) sattui sulamaan, ja eikös ne harakat nokkineen härskin ja muitten hookoon lenkit parempiin suihin. Eihän sotaa käydä ilman tappioita. Tästä toivuttuamme riensimme sotilaskotiin ja ostimme ainoat pakastelenkit, nekin jo kuukauden vanhoja. Pelkäsimme kärsivämme lisätappioita, joten järjestimme linnustusretken. Harmiksemme yksikään ei tippunut keuhkolaukauksilla, joiten jäimme tuleen makamaan. Suurin osa illoista meni nuotiolla makkaraa paistellussa ja "mitä sylki suuhun tuo" juttuja kuunnellessa. Sepä vasta heitinmiehen leirielämää.

Kirjoittanut oppilas Sallinen M

Siilinjärven kunta
Kasurilantie 1, 71800 Siilinjärvi
Puh. (017) 401 111, fax (017) 401 132

- vakaa kuntatalous
- 19.600 asukasta
- kehittyvä yritystoiminta
- 750 yritystä
- hyvät vapaa-ajanpalvelut
- hyvät yhteydet

KUVAT TUNNISSA

Siltakatu 12, 80100 Joensuu, Puh. (013) 227 788

SALAISUUKSIA KAIVOKSELLA, SEIKKAILUJA ERÄMAASSA...

*Vanhan Kaivoksen teatterissa 2.-10.7.99
Leena Landerin "Tulkoon myrsky"*

Tervetuloa omaleimaiseen Outokumpuun!

OUTOKUMMUN MATKAILU OY

Kiisukatu 6, 83500 Outokumpu, puh. (013) 554 794, fax 555 525
E-mail: matkailu@okukaup.fi, www.okukaup.fi

Hae auto verkosta.

Kotisivultamme haet nopeasti asettamiesi kriteerien mukaiset vaihtoautot konsernin yli 1500 vaihtoauto varastosta. Esittelyssä myös uudet autot, avoimet työpaikat ym. mielenkiintoista.

www.veljeksetlaakkonen.fi

Veljekset Laakkonen

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Talo Sami, Sallinen Mikko, Kuusela Mikko, Antikainen Jarkko, Karvinen Samppa. Alarivi vas: Parviainen Mika, Koponen Marko, Hartikainen Petri, Laakkonen Marko, Pennanen Teemu. Kuvasta puuttuu Lukkarinen Henri.

Jarkko "Anzu" Antikainen
 Petri "Härde, Härski" Hartikainen
 Samppa "Karza" Karvinen
 Marko "Make" Koponen
 Mikko "Mike" Kuusela
 Marko "Lake" Laakkonen
 Henri "Lukki" Lukkarinen
 Mika "Panis" Parviainen
 Teemu "Penis" Pennanen
 Mikko "Misi" Sallinen
 Sami "Hausi" Talo

"Rukkane on miestä mahtavampi, härö kuin mikä..."
 "V...U, kyllä, he he he! Eeei P...kelee!" Linjan V...uilija.
 Hyvähenkinen härveltäjä kalakukkojen maasta
 Pieni, mutta pippurinen tetsailija, särmistä särmin
 Ainoa vittiketjulainen
 "Missä on minun pikkupökät?"
 "Ilma-ammuntaan, no minnekä se koppedi meni?"
 Taistelijapari P & P:n toinen puoli, myös Ilomantsin kylähullu
 Taistelijapari P & P:n toinen puoli, lataa, huomio, p....
 "Eikö muka onnistu, NUIJAT!!! Troit, tsirp!"
 Hermoraunio, kulmamiesten kuningas (Nuija?).

K EXTRA

Pentti Kaulamo

Konnuslahti
 Puh. 017-545 708
 fax. 017-545 780
 Autopuh. 0400-376 253
 pentti.kaulamo@pp.inet.fi

HOTELLI

ATRIUM

Siltakatu 4, 80100 Joensuu,
 Puh. (013) 126 911

POLVIJÄRVEN KUNTA
 SISSIKOMPPANIAN KUMMIKUNTA

VJK-Metsäkonepalvelu Oy

Mikkelin Mlk
 Puh. auto 0400-654 856,
 koti 015-172 856

ITÄ-SUOMEN

OY LKV

ASUNTOKESKUS

Maaherrankatu 24, Mikkelä, puh. (015) 4150 600

■ Panssarintorjuntalinja

Raskasta metallia

Ensimmäinen aamu:

Aamu-usva oli juuri väistymässä auringon lämmön tieltä. Yön taistelu oli ollut raskas, etelästä kantautui vielä kaukaisia taistelun ääniä. Tiedustelu oli saanut selville vihollisen uuden hyökkäyskärjen, moottoroidun jalkaväkikomppanian tiedusteluosaston. Sen odotettiin hyökkäävän aamunkoitteessa...

PST-linja aloitti alipuseerikoulun kurssi 20:n 17 oppilaan voimin. Määrä supistui kolmeentoista RUK- ja lääkitä-auvalintojen myötä. Lisäksi yksi oppilaista joutui jättämään kurssin kesken.

Ensimmäinen aamu alipuseerikoulussa oli monille järkytys. Aamutoimet olivat yhä pakolliset, eivätkä vanhat, tutuiksi tulleet rutiinit enää käyneet. Talossa talon tavoilla, meille sanottiin. Aamutoimet osoittautuivat joillekin linjan oppilaille liian vaikeiksi - olisi ollut niin mukavaa jäädä aamulla nukkumaan vielä viideksi minuutiksi, kun muut koulun oppilaat vääntäytyivät aamutoimille. Tämän levon katkaisi kuitenkin valitettavan usein apukouluttajien vieno aamutervehdys: "YLÖSJAAMUTOIMLE!!! AIKAAKAKSIKYMTSEKNTIA!!!".

Pahimman alkujärkytyksen mentyä ohitse alkoivat alipuseerikoulun salat avautua - oli aika aloittaa koulutushaarakoulu. Tarkkaavaisimmat linjan oppilaat muistavat nähneensä PST-linjan kouluttajan luutnantti Lappalaisen kurssin alussa, mutta useimmin kouluttajina toimivat ylikersantti Tolvanen ja alikersantti Meaney. Heidän johdolla linja alkoi tutustua panssarintorjunnan saloihin.

"Panssarihälytys!!!"

Kaukaisuudesta alkoi kuulua lähestyvien panssarivaunujen ääntä. Kosteaa aamuilma teki odottamisen yhä sietämättömämmäksi. Pian metsästä ilmestyi ensimmäinen vaunu. Radiosta kuului joukkueenjohtajan hermostunut käsky: "Ykkönen, metsä, karkivaunu, odota..."

Linja aloitti koulutushaarakoulutuksen raskaiden kertaskojen - eli Apilasten - kanssa. Jaamankankaalta kuului useaan otteeseen äänestä kiroilua, kun Apilasten kantohihna pureutui PST-miesten olkapäiden pehmeään lihaan veitsen lailla. Varsinkin ryhmänjohtajina toimineen oppivat kantapään kautta metrisen lumihangen ja ryhmänjohtajan remmiviidakon tuottaman ihanuuden asemaanmenossa... Onneksemme alikersantti Meaney viihdytti linjaa useaan otteeseen - ilmeisen harjoittelulla - kaatumisillaan suksilla. Moista sulokkuutta ei ole nähty sitten mäkipotka Eddie Edwardsin.

Samaan aikaan Apilasten ohella opeteltiin käyttämään kevyttä kertaskoa, laser-etäisyysmittareita ja muuta PST-miehen perusvarustukseen kuuluvaa kalustoa. Linjalla heräsi useaan otteeseen keskustelua siitä, että pitääkö kalustoa raahata mukana, vaikkei sitä käytäkään. Kouluttajat lopettivat keskustelun lyhyeen, sana uhkailu on liikaa, mutta...

Linjan tuhottua noin 7000 mielikuvituspanssarivaunua Jaa-

mankankaan maastoon - eli opittua panssarintorjunnan elkeet Apilasten kanssa - oli aika siirtyä raskaampaan kalustoon, raskaaseen sinkoon, eli Mustiin.

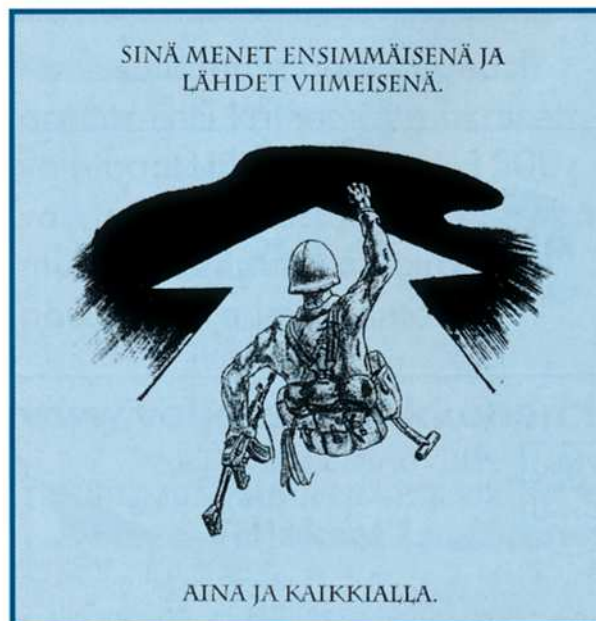
Raskasta metallia - mutta ei musiikkia

"Ykkönen, tuhoa!!!" , kuului joukkueenjohtajan käsky radion kautta. Hetkeä myöhemmin Musti sylki tuhoa tuovan ammuksensa. Vihollisen karkivaunu katosi räjähdysten jälkeiseen savupilveen ja pysähtyi siihen paikkaan. " Vaunu tuhottu!!!", huusi koko ryhmä yhteen ääneen. Vain sekunteja myöhemmin koko joukkue liittyi tulitukseen. Vihollisen panssarivaunut jäivät maakaamaan taistelukentälle yksi toisensa jälkeen savuavina romuina - voitto oli saavutettu! Panssarinmurskaajat iskivät jälleen!

140-kiloinen riemurasia, raskastakin raskaampi sinko, tuli tutuksi koulutuksen seuraavassa vaiheessa. Linja huomasi pian, että raskas sinko, tuttavallisemmin Musti, on parhaimmillaan mäkisessä maastossa. Vyötäröön ulottuva lumihanki antaa myös varsin mukavan lisän Mustin liikutteluun. Hiki, veri ja kyneleet tulivat tutuiksi linjalle, kun Mustia joutui liikuttelemaan nopeasti ympäri harjoitusmaastoa. Kirosanatkin olivat kuulemma kantautuneet jopa usean kilometrin päähän...

Raskas kertasko, raskas sinko - unohtamatta tietenkään jääkäriyhtymän - ryhmän johtajan otteet alkoivat olla hallussa. Pientä hiomista tietenkin tarvitaan aina, mutta kiitos kouluttajien linja alkoi vähitellen vaikuttaa johtajilta. Vielä viimeiset silaukset sulkeisjärjestyksen osalta ja olisimme valmiita ottamaan uudet alokkaat vastaan....

Kirjoittanut oppilas Martiskainen JA

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Martiskainen Jari, Huusko Timo, Huhtala Juha, Kekäläinen Rauno, Hoffren Jani, Kuivalainen Markku. Alarivi vas: Roponen Simo, Heikkinen Jussi-Matti, Mustonen Timo, Puruskainen Sami, Haukijärvi Mika. Kuvasta puuttuu Haapala Martti ja Pasanen Jarno.

- Haapala Martti** Mies, joka osoittautui härötuvan luottomieheksi. Hajosi myöhemmin savolaisiin...
- Haukijärvi Mika** Mies, joka totesi LIIAN usein: "Jos elämä on rankkaa, lue Aku Ankkaa". Syytä tähän ei tiedetä.
- Heikkinen Jussi-Matti** Mies, joka voi nukkua hyvin sängyn alla ilman housuja. Sekä myös kipinässä. Ja juomaan 24 pulloa pilsneriä kiinniololauantaina...
- Hoffren Jani** Mies, joka tunsu aamujen tuskan kahdesti. Linjan ehdoton - ja ainoa - gonapappa.
- Huhtala Juha** Mies, joka avautui enemmän kuin muu prikaati yhteensä. Yleensä jo ennen nakin napsahtamista.
- Huusko Timo** Mies, joka halusi RUK:un, mutta ei päässyt. Sinne nimittäin ei oteta alamittaisia. Ehdoton tupakoinnin vastustaja.
- Kekäläinen Rauno** Poika, josta tuli mies. Linjan kuopus, lisänimeltään "Poju". Poju ei useinkaan jaksanut mitään.
- Kuivalainen Markku** Mies, joka tuli Lieksasta ja oli usein hiljaa. Puhui tarvittaessa. Härötuvan ainoa puolikurssin korppi - tosin siirtyi myöhemmin toiseen tupaan.
- Martiskainen Jari** Mies, joka totesi tylästi RUK:un lähdöstä: "V****ako minä sinne...?". Linjan priimus.
- Mustonen Timo** Mies, joka haistaa sissin karvaan hajun pimeästä metsästä. Omasta mielestään.
- Pasanen Jarno** Mies, joka sai lisänimen 'Space-Pasanen' - eikä kukaan tunnu tietävän miksi. Älyvapaan linjan älykkö. On kuulemma ajatellut joskus.
- Puruskainen Sami** Mies, joka myöhästyi. Aina ja kaikesta.
- Roponen Simo** Mies, joka purkaa kaiken. Josku jopa kasaakin.

Tällä kupongilla kaikki filmit 15 mk

Elokuvin Erivoittoa
KOTIKATSOMO
The Best Video in Town

Kauppakatu 28, puh. 013-227 007 Avoimna joka päivä 12-21

ESSO KONTIOLAHTI TAVERNA

Heikki Löfgren

TAVERNA Huoltamo H. Löfgren Ky

Puh. (013) 731 184, Fax (013) 733 003, GSM 0400 570 358

Teboil Kirkkokatu

Kirkkokatu 35, Joensuu
Puh. 013-123 215
Fax 013-223 013

TEBOIL

Kyllä käy

Olitpa Kievarissa
sisällä tai ulkona
tunnet ympärilläsi
historian havinan

HUUHKON KIEVARI

Pentti Leinonen

GSM 0400 - 671 246

PL 56, 79101 Leppävirta

Puh. (017) 568 177

■ Sissilinja

Kylmän hien nostattaja, SISSI

Sanovat, että sissi on metsän likaisin eläin. Jos sillä tarkoitetaan sitä, että sissit ovat puolustusvoimiemme joukoista ehkä kieroimpia tai kylmäverisimpiä, uskon, että se hyvinkin voi olla niin. Jos sillä taas viitataan yleiseen siisteyteen, tällä kokemuksella, en epäile yhtään!

Aliupseerikoulu alkoi kaikkien linjojen osalta tiiviillä yhteinäistämiskoulutuksella. Tavoitteena oli hioa mieskohtaiset perustaidot samalle tasolle. Samalla alkoi myös yleinen johtajakoulutus, jota on tullut sopivin annoksin koko AUK:n ajan. Kursin kolmannella viikolla päästiin vihdoin koulutushaarakoulutuksen pariin. Vaikka havu olikin ollut hihassa jo useita viikkoja, en vielä oikein tuntenut itseäni sissiksi. Jotain puuttui.

Ensimmäisellä varsinaisella sissileirillä harjoiteltiin sissin perustaitoja kuten erätaitoja, irtaantumista ja tilapäismajoitteen tekoa. "Kha lumikhammissa" nukuin parhaat uneni koko sen astisen varusmiespalvelukseni aikana. Toinen koulutushaara-leiri vastasikin jo paljon enemmän todellista toimintaa, eivätkä yöunet enää olleet kovin pitkiä, vai pitäisikö puhua päiväunista. Kadehdin niitä, jotka heti silmänsä suljettuaan nukahtavat sikeään sissinuneen. Kunhan eivät vaan nukahda neljältä yöllä sytytyskoje sylissä kesken väijytyksen.

Aliupseerikoulun ensimmäisen vaiheen jälkeen osa miehistämme lähti Haminaan, reserviupseerikouluun oppia hakemaan. Sissilinjalta lähti viisi: kaksi tiedustelu- ja kolme Sissi "rukkiin". RUK:ssa oppilaat saavat koulutuksen joukkueen johtajan tehtäviin, vaikka koulutus on monipuolista, niin tulevien ryhmänjohtajien eduksi on todettava, että aliupseerikoulussa saa paremman käytännön koulutuksen. Katsoipa asiaa

miltä kantilta tahansa, kersantin natsat saa varmasti omista ansioista. Menestystä miehillemme sinne kaukaiseen Haminaan.

Säät ovat suosineet opiskeluaikaamme. Välillä on hieman satanut räntää ja vettä, mutta se ei sissiiä haittaa, kaivot täytyvät. Kouluttajamme ovat olleet ykkösluokkaa ja kinkkupasta banaaniilla pitää miehen liikkeessä sekä tuo valoa pimeään yöhön. Mikäs täällä on ollessa, metsässä aika kuluu nopeammin.

Kohta alkaa seuraava leiri, jolla taas toiminta kovenee entisestään. Harjoitamme todellisuutta vastaavasti hajautettua toimintaa Rautavaaran/Valtimon alueella. Peräämme lähtee sotilaspoliisijoukkue, jonka tarkoituksena on löytää joukkioimme ja estää toimintamme. Viime viikolla suorittamamme tiedustelukoulutukseen liittyneen harjoituksen perusteella spoleilla ei tule olemaan helppoa. Metsän likaisin eläin häviää luontoon kuin kumisaapas suon silmään.

Kirjoittanut oppilas Hynninen MI

Biojätteestä
puhdasta
multaa

JOENSUUN SEUDUN
JÄTEHUOLTO OY

CITYMARKET

KAUPPAKATU

Palvelemme
myös
kesäsunnuntaisin
klo 12-21

KIKIK
CITYMARKET

Kauppakatu 16, puh. 266 618
Avoimna arkisin 8-21, la 8-12

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Sissitoiminta on aivan oma lahkonsa (edes nimiä ei julkaista).

Eskelinen Matti
Haatainen Kimmo
Hakulinen Juha
Hietikko Mikael

- Vuoden metsästäjä... , kysyke Matilta
- "Sinko Simo" 2.JK:n loikkari
- Mehässä, kaho, ihe olin
- "Rohkeudella" minä pystyn kyllä sanomaan.../kysymään
- Ihe tekee kaiken ja mehässä
- Viikon oppilas ja Soisalon Satakieli, hengellinen johtaja!
- "...Kulmiamies hidastaa!" Ei harpo...
- Ei sillä ole niin väliä
- Beat!!! Pakko päästä lomille: Kun on vetouisteluseuran kokous!

Hirvonen Tuomas
Hynninen Mika

Immonen Mika
Kaartinen Mikko
Kokkonen Janne

- "Juniori" Siviilikarkuri
- Miltei ammatti "tanssija"?

Kontumäki Mikko
Kuokkanen Pertti
Laitinen Panu
Nuutinen Lauri
Parkkinen Jari-Pekka

Piironen Ensio
Puustinen Ville
Reittu Pasi
Ruohomäki Kai
Sallinen Petri
Sikanen Tuomas
Sissonen Kalle
Temisevä Tuomas
Toppari Timo
Vaskin Jan
Vähäkangas Janne
Kuuramaa Ilkka
Linninen Petri
Lötjönen Mika
Ahonen Lasse-Matti
Huopainen Heikki

- Opp. Pii-ii-roi-nen
- "Kyby"
- Aika hiljasta. Älä sössötä
- Entäs, varuskunnan ulkopuoli???
- "Nyt kybyttää. Taas jäi avaimet kotio."
- Kuulut komentooni
- "Tehomies"
- Mies jonka gonailu oli tarttua muihinkin
- "Ii...i" Kyykkyy, ylös vasemmalle... eikun!
- Kauhea kädenvääntäjä...
- RUK
- RUK
- RUK
- RUK
- RUK

■ Tuliyläkkö

PIZZA•SPECIAL

Soita ja tilaa

220 246

KULJETUS

PIZZA•SPECIALISTA

Kuljetusmaksu 5,- /10,-

NYT MYÖS MEILTÄ HERKULLISET PANNUPIZZAT!

PIZZA EXPRESS & CAFE

Taikinan valmistamme oman reseptin mukaan!

SILTAKATU 18 ☎ 223 551

AVOINNA Ma-La 11-22, Su 12-22

Edulliset hinnat

■ Apukouluttajat

■ Yläriivi vas: Kersantti Atte Hellstén, Kokelas Jaakko Maaniemi, Kokelas Kari Myller, Kersantti Vesa Laamanen, Alikersantti Pertti Pitkänen, Alikersantti Risto Tapanen, Kokelas Lari-Mikko Kauhanen, Kokelas Janne Hautsalo Alarivi vas: Alikersantti Anders Boman, Alikersantti Mika Lappalainen, Alikersantti Tapio Muhonen, Kokelas Aki Miettinen, Alikersantti Aleksis Meaney, Alikersantti Jyrki Väistö. Puuttuu: Kersantti Juha Lappi.

■ Hyvä kouluttaja on myös itse motivoitunut. Kuvassa kokelas Myller.

■ Apukouluttajien töihin kuuluvat myös toimitsijatehtävät Sotinpuron ampuma-alueella. Talviseen maastoon ikuistettuna alikersantti Väistö.

Kokelas Janne "Wild" Hautsalo
 Kokelas Lari-Mikko "TJ" Kauhanen
 Kokelas Jaakko "Gunman" Maaniemi
 Kokelas Kari "Robocop" Myller
 Kokelas Aki "Vaahtosammutin" Miettinen
 Kersantti Atte "Rat" Hellstén

Kersantti Juha "Ylpalvo" Lappi
 Alikersantti Anders "Redhead" Boman
 Alikersantti Mika "Pappa" Lappalainen
 Alikersantti Tapio "Tapsa" Muhonen
 Alikersantti Pertti "My friend" Pitkänen
 Alikersantti Aleksis "Kuningas PST" Meaney
 Alikersantti Risto "Tekno" Tapanen
 Alikersantti Jyrki "Nyrkki" Väistö

Väsyneen näköinen mittatikku
 Epäsuorantulen ylijumala
 Outokummun Kung-fu-master
 Mobilat kainalossa
 Aki "valopistooli" Miettinen. Mies, jolle ei ollut selvää mikä on H-hetki.
 Motto: "Sisäkuri erikseen, kentällä miehet punnitaan".
 Jo ala-asteella tunnettiin nimellä Rambo-Hellstén
 Mies rivien välistä, hajosi jekkuihin
 Kuopion Tsingis-Khan alisti kaikki Kiinan naiset
 Aparituvan särmin punkka. Motto "Perheettömän on pakko yrittää"
 Kääpiö ja 14 aparia
 Rauhallinen vatupassi, kärsii joskus Halostelu kohtauksista.
 Annelia ampukaa! Tiedustelun mestari: "SYÖKSYEN eteenpäin!"
 Euro-beatin mestari. Kiffelinjan priimus.
 Kuningas Väistö IV. Kiteen karhu, joka laski TJ:tä vain
 apareiden yhteiseen Ruunaan reissuun. REALLY!!

Kolin Kesä Kutsuu

Kesäisen Kolin elämyksiä, mm.

- * Pielisen laivaristeily Kolilta Lieksaan
- * Ukko-Kolin maisemahissi
- * Kuwanveistäjä Eeva Ryynäsen ateljee Paaterissa
- * Pikkukili - Elämyspiha perheen pienimmille Kelvässä
- * Huikaiseva koskenlaskuretki Ruunaan koskilla
- * Kylpyläpäivä Sotkan kylpylässä

Majoitu mukavasti Hotelli Kolin korkeatasoisissa lomaosakkeissa edulliseen kesähintaan

	4-hengen	6-hengen
★ 3 viikkoa	1.800,-	2.000,-
★ 5 viikkoa	2.300,-	2.600,-
★ 7 viikkoa	2.700,-	3.000,-

*Hintaan sisältyy mm.
Linnavaatteet, pyyhkeet, astiat,
takkapuut ja loppusiivous*

H O T E L L I
K O L I

PLA KOLIN 013 39 83960 KOLI
Puh. 013 672 221, FAX 013 672 240

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOUKKOKIRJE
PÄÄKIRJASTO/LEHTISÄLI
PL 114
80101 JOENSUU

Nurmes

Kitee

Rautavaara

1. Jääkärikomppania

Kontiolahti

Juankoski

Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta

Joensuu

Kuopio

Prikaatin Esikunta

Juuka

Kesälahti

Varkaus

2. Jääkärikomppania

Eno

Leppävirta

Nilsia

Kiihtelysvaara

Rääkkylä

Tuusniemi

Vehmersalmi

Kranaatinheitinkomppania

Polvijärvi

Siilinjärvi

Varpaisjärvi

Sissikomppania

Liperi

Pyhäselkä

Outokumpu

Kaavi

Aliupseerikoulu

